

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๓/๒๕๑๓ (วิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกร่วมการประชุม ๑๙๘ คนครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันนี้มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ คือ

เรื่องที่ ๑. ด้วยได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี มีความว่า ตามที่ได้แจ้งมติ
ที่ประชุมสภาผู้แทนไม่อนุญาตให้ศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการพิจารณาคดีอาญาที่
นายวิเชียร กลิ่นสุคนธ์ สมาชิกสภาผู้แทน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นจำเลย ในระหว่าง
สมัยประชุมนั้น บัดนี้กระทรวงยุติธรรมรายงานว่า โจทก์ขอถอนฟ้องคดีอาญาที่นายวิเชียร
กลิ่นสุคนธ์ สมาชิกสภาผู้แทน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจำเลยดังกล่าว ซึ่งศาลได้มี
คำสั่งอนุญาตให้ถอนฟ้องและจำหน่ายคดีแล้ว ฉะนั้นจึงขอแจ้งให้ที่ประชุมนี้ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ ๒. ด้วยสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีแจ้งว่า กระทรวง
การคลังได้เสนอรายงานการตรวจสอบบัญชีรับจ่ายเงินของสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงิน
แผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๐ ไปเพื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีทราบและนำเสนอสภาผู้แทน
ตามนัยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช
๒๔๗๖ ซึ่งคณะกรรมการได้ทราบแล้ว จึงนำเสนอสภาผู้แทนต่อไป

ซึ่งเรื่องนี้ได้พิมพ์แจกให้แก่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนเพื่อทราบแล้ว

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน แห่งเชียงใหม่ อยากจะขอประทานกราบเรียนถามท่านประธานสภาผู้แทนว่า ร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรของเรานั้น คณะกรรมาธิการได้พิจารณามาเป็นเวลานานที่สุดในโลกดูเหมือนถ้าข้าพเจ้าจำไม่ผิดตั้งแต่เดือนกรกฎาคม มาจนถึงเดี๋ยวนี้ตั้งประมาณ ๗ เดือนจะย่างเข้าเดือนที่ ๘ อยู่แล้ว ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใดจึงได้ล่าช้า ข้าพเจ้าเห็นว่าข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนนั้นนั้นเป็นกฎหมายสำคัญสูงสุดของสถาบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาผู้แทน เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอกราบเรียนถามว่า เมื่อไรท่านจะบรรจุในระเบียบวาระต่อไปจะให้ทันสมัยนี้ไหม ข้าพเจ้าเกรงไปว่าจะปิดสมัยประชุมเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทน : ผมจะขอชี้แจง ประธานคณะกรรมาธิการได้มาชี้แจงกับผมแล้วว่า เนื่องจากในการที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ เราได้เห็นข้อบังคับที่ใช้ของวุฒิสภานี้มีข้อบกพร่องอยู่อีกหลายอย่าง ก็เลยขอรับไปว่า พรุ่งนี้คณะกรรมาธิการจะได้รับพิจารณาจะเอาส่งเข้าในคราวหน้านั้น จะแก้ไขก่อน

ต่อไปรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ)

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุ้นถาม กระตุ้นถามด่วนลำดับ ๑ ของนายทองมาก จันทะลือ เรื่องราษฎรถูกขับไล่ออกจากที่ดิน ถามกระทรวงศึกษาธิการนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้แจ้งมาว่า ขอตอบในวันพฤหัสบดีหน้า เพราะเป็นเรื่องที่ตกลงกันในระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงศึกษาธิการอยู่

ต่อไปกระตุ้นถามด่วนลำดับ ๒ ของนายทองดี อิศราชีวิน เรื่อง อุทกภัยในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน ถามกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ แห่งพรรคอิสระธรรม ขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานสภาเสียก่อนว่ากระตุนี้ นั้นบางท่านก็หาว่าของข้าพเจ้าล่าสมัยเสียแล้ว แต่ความจริงนั้น ข้าพเจ้าได้ยื่นกระตุ้นด่วนนี้ต่อท่านประธานเมื่อวันที่ ๑๖ เดือนกันยายน ก็เพิ่งมาพิจารณาเดี๋ยวนี้ ทั้งนี้หาใช่เป็นกระตุ้นของ

ข้าพเจ้าที่ล่าช้าแต่ประการใดไม่ ทั้งนี้อยู่ที่ทางฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายสภาจะได้จัดให้บรรจุนะ
ระเบียบวาระ เนื่องด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าอยากจะขอกราบเรียนถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่า ข้าพเจ้า
ได้ตั้งคำถามไว้ถึง ๔ ข้อ เป็นเพราะเหตุใดท่านประธานจึงตัดข้อ ๑ กับข้อ ๓ ของข้าพเจ้าออก
อนุญาตให้เพียง ๒ ข้อ คือข้อ ๒ กับข้อ ๔ ขอท่านกรุณาชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบหน่อย

ประธานสภาผู้แทน : ตามเรื่องนี้ไปก่อนเถอะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้าจึงขอความกรุณาตั้งกระทู้ด่วนถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

รัฐบาลยอมทราบคืออยู่แล้วว่า ในปลายเดือนสิงหาคมศกนี้ ได้เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ขึ้นใน
จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน และได้ยังความเสียหายให้แก่การเกษตร การชลประทาน
และการคมนาคมมิใช่น้อย เนื่องด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่า

๑. ถนนหนทางทั้งสองจังหวัดที่ได้รับความเสียหาย ที่ไหน แห่งใดบ้าง กรมทางหลวงได้
ซ่อมแซมโดยด่วนแล้วหรือยัง และท่านได้ดำเนินการช่วยเหลือไปแล้วอย่างไรบ้าง

๒. เคยมีตัวอย่างมาแต่กาลก่อนแล้วว่า อุทกภัยอาจเกิดขึ้นอีกในรอบสองคือภายใน
เดือนกันยายนั้น ทางรัฐบาลได้คิดวิธีการที่จะป้องกันมิให้ราษฎรได้รับภัยอีกเป็นคารบสอง
โดยวิธีใด หรือไม่ อย่างไร

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : ผมขอประทาน
ตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ น้ำท่วมทางที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัด
ลำพูน ดังนี้คือ ทางสายหมายเลขที่ ๑๐๐๔ สายเชียงใหม่ - ห้วยแก้ว - พระตำหนัก น้ำท่วม
เมื่อวันที่ ๒๑-๒๒ สิงหาคม ระหว่างกิโลเมตรที่ ๓.๒๐๐ กับ ๓.๓๔๔ ท่วม ๒๕ เซนติเมตร
แต่ไม่ได้รับความเสียหายแต่ประการใด ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๐๖ สายเชียงใหม่ -
สันกำแพง น้ำท่วมเมื่อวันที่ ๒๑ ถึง ๒๖ สิงหาคม ทางหลวงจังหวัดสาย ๑๐๐๗ สายสันทราย -
ดอยสะเก็ด น้ำท่วมเมื่อวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ทางสาย ๑๐๐๘ สายเชียงใหม่ - โรงพยาบาล
โรคเรื้อน น้ำท่วมเมื่อวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม และทางสายเชียงใหม่ - ผาง น้ำท่วม
เมื่อวันที่ ๑๙-๒๔ สิงหาคม ทางเหล่านี้ตอนเชียงใหม่ - ลำพูน น้ำท่วมกิโลเมตรที่ ๓.๒๐๐-
๓.๓๐๐ ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๕ สิงหาคม และตอนฮอด - แม่สะเรียง ซึ่งข้างทางได้เกิดดินตัด
ข้างทาง ได้ไหลลงมาและเกิดความเสียหายขึ้น ซึ่งกรมทางหลวงได้ซ่อมทางเสร็จสิ้นไปแล้ว
ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ในจังหวัดลำพูนนั้น มีสายลำพูน - สันป่าตอง น้ำท่วมเมื่อ วันที่ ๒๑

ถึง ๒๖ สิงหาคม แล้วก็สายลำพูน - วังทอง น้ำท่วมวันที่ ๒๓-๒๔ สิงหาคม และสายเลขที่ ๑๐๓๐ น้ำท่วมเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม สายบ้านแพะ - บ้านโฮ้ง น้ำท่วมเมื่อวันที่ ๒๔- ๒๗ สิงหาคม และสายทางหลวงจังหวัด เลขที่ ๑๐๓๓ ท่าจ๊ก - แม่ทา น้ำท่วม ๒๒- ๒๔ สิงหาคม และทางหลวงแผ่นดิน สาย ๑๑๔ ตอนแยกเข้าจังหวัดลำพูน น้ำท่วมเมื่อวันที่ ๒๔-๒๗ สิงหาคม ทางเหล่านี้ กรมทางหลวงได้ดำเนินการซ่อมทันทีภายหลังที่น้ำลดลงแล้วและใช้ทางได้อย่างปกติ ในการที่จะป้องกันต่อไปนั้น กรมทางหลวงได้จัดเข้าในโครงการที่จะสร้างให้ได้ลำดับเหนือเขตน้ำท่วม ซึ่งจะดำเนินการในปี ๒๕๑๓ และ ๒๕๑๔ และสายสันทราย - พร้าว และเชียงใหม่ - ดอยสะเก็ด - เวียงป่าเป้า - แม่สอย จะสร้างให้ได้มาตรฐานตามโครงการเงินกู้ธนาคารโลก ขณะนี้กรมทางหลวงได้จ้างบริษัททำการสำรวจออกแบบแล้ว ส่วนสายเชียงใหม่ โรงพยาบาลโรคเรื้อน ตามปกติสายนี้ น้ำไม่เคยท่วมมาแต่ก่อน เพราะปีนี้เป็นปีที่ฝนตกชุกผิดปกติ น้ำจึงท่วมและจะได้พิจารณาแก้ไข ในกรณีที่น้ำท่วมกรมทางหลวงก็เข้าช่วยเหลือทันทีทุกกรณีไป ส่วนจังหวัดลำพูน ๕ สายนั้น กรมทางหลวงกำลังพิจารณานำโครงการก่อสร้างปรับปรุงให้ได้มาตรฐานในปี ๒๕๑๔ ถึง ๒๕๑๙ ในโครงการนั้น เมื่อได้บูรณะทางให้สูงกว่าระดับน้ำท่วมแล้ว ปัญหานี้ก็จะหมดไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ข้าพเจ้าขอซักถาม ๖ ประการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เป็นครั้งที่ ๑ ตามที่ท่านบอกว่า ถนนสายต่างๆ ในจังหวัดลำพูนและจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับการสูญเสียหายไปนั้น ท่านหาได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ว่า ท่านใช้จ่ายงบประมาณฉุกเฉิน หรืองบประมาณที่ไปช่วยเหลือกันอย่างธรรมดาแล้ว เป็นจำนวนเงินเท่าไรนั้น ท่านหาได้ตอบให้ข้าพเจ้าทราบไม่ นอกจากนี้ที่ท่านบอกอีกตอนหนึ่งว่า สำหรับโครงการจะสร้างถนนใหม่ต่อไปนั้น ภายในปี ๒๕๑๓ และ ๒๕๑๔ ที่ท่านว่าจะสร้างถนนให้เหนือระดับน้ำนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่า คราวที่แล้วท่านได้สถิติระดับน้ำสูงกว่าถนนอย่างไรหรือไม่ ท่านก็ไม่ได้แจ้ง ถ้าท่านบอกว่าท่านจะสร้างถนนให้เหนือกว่าระดับน้ำที่ท่วมคราวที่แล้วนั้น ท่านจะมีวิธีการอย่างไร มาตรการอย่างไร ท่านจะสร้างอย่างไร ขอให้ท่านแจ้งสถิติน้ำท่วมคราวที่แล้วสูงสุดประมาณสักกี่เมตร ตามถนนสายต่างๆ เหล่านี้เป็นต้น แล้วนอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามท่านว่า เพราะในต้นกระทุ้งสำเนากระทุ้งของข้าพเจ้ามีอย่างนี้ ไรนา และพีชไรของอำเภออะไรบ้าง ในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูนที่ได้รับความเสียหายคิดเป็นมูลค่าเสียหายเป็นจำนวนเงินเท่าใด นี้ข้าพเจ้าขอทราบแต่ ท่านตัดของข้าพเจ้าออก บางที

ท่านก็บอก เอ๊ะ นี่ไม่ใช่ กระทรวงของท่าน ไม่ได้ เพราะท่านเป็นคณะรัฐบาลเดียวกัน ท่านต้องรับผิดชอบ ท่านจะไปรับเอาแต่ชอบ แต่ผิดไม่เอาอย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าจะไม่ถูกต้องตามทำนองระบอบประชาธิปไตย เพราะรัฐบาลท่านร่วมสำเนาเดียวกัน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านตอบให้ข้าพเจ้าทราบด้วย ถ้าท่านไม่ทราบตัวเลขการเสียหายพืชไร่ต่าง ๆ ของชาวสวน ชาวไร่ ชาวนา ในจังหวัดลำพูนและจังหวัดเชียงใหม่แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรขึ้นตอบก็ได้ เพราะท่านอยู่ใน คาบิเนต (cabinet) เดียวกัน แล้วนอกจากนี้ นี่ข้าพเจ้าขอซักถามเพียงเท่านี้

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : ข้าพเจ้าขอตอบที่เกี่ยวกับทางหลวงแผ่นดินในจังหวัดเชียงใหม่ ค่าเสียหายนั้น ทางสายเชียงใหม่-หัวแก้ว-พระตำหนัก ไม่ได้เสียหายเป็นราคาสินค้า เพราะเมื่อน้ำลดลงไปแล้วโดยปกติ เพราะน้ำท่วมเพียง ๒ วัน ทางสายเชียงใหม่-สันกำแพง นั้นน้ำท่วมซึ่งคิดคำนวณค่าเสียหาย ๖๐,๐๐๐ บาท สลยสันทราย-ดอยสะเก็ด ค่าเสียหายประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท สายเชียงใหม่-โรงพยาบาลโรคเรื้อนเสียหายประมาณ ๘,๕๐๐ บาท สายเชียงใหม่-ฝาง ประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาท สายเชียงใหม่-ลำพูน ประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท และสายฮอด-แม่สะเรียง ซึ่งดินคันทางไหลลงมาประมาณ ๕๐ แห่ง และเสียหายประมาณ ๒ ล้านบาท ที่ลำพูน สายลำพูน-สันป่าตอง น้ำท่วม คิดค่าเสียหายประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท สายลำพูน-วังทอง เสียหายประมาณ ๑,๕๐๐ บาท สายบ้านแพะ-แม่ฮ่องสอน ค่าเสียหายเล็กน้อยมีได้คำนวณไว้ในที่นี้ สายท่าจักร-แม่ทา น้ำท่วมคิดประมาณค่าเสียหาย ๒,๐๐๐ บาท และที่ทางหลวงตอนแยกเข้าจังหวัดลำพูนเสียหายประมาณ ๕๐๐ บาท ทางค่าเสียหายเหล่านี้กรมทางหลวงมีงบประมาณค่าบูรณะทางค่าซ่อมแซมเป็นประจำก็ได้ใช้เงินจำนวนนั้นทำการซ่อมแซม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็ได้ฟังท่านรัฐมนตรีตอบครั้งแรกแล้ว ข้าพเจ้ายังตั้งใจขอซักถามเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อคืนข้าพเจ้าถามว่า พืชไร่ต่าง ๆ ของชาวสวนชาวไร่ชาวนา ทั้งสองจังหวัด คือในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูนสูญเสียเท่าไร ท่านก็ไม่ตอบ บางทีท่านจะเห็นว่า ไม่ใช่กระทรวงของท่าน แต่ทั้งนี้ในฐานะที่ท่านเป็นรองนายกรัฐมนตรี คนที่ ๒ ท่านย่อมตอบได้ เพราะรองนายกรัฐมนตรีย่อมรอบรู้กิจการงานทุกกระทรวงทบวงกรมใช้ใหม่ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายืนยัน ขอให้ท่านตอบเรื่องค่าเสียหายพืชไร่ต่าง ๆ ให้ได้ เพราะปรากฏว่าทางเชียงใหม่กับลำพูนเสียหายมีใช้น้อย เรื่องอย่างนี้ ข้าพเจ้าถึงอยากจะขอ

ทราบว่ายเสียหายเป็นจำนวนเท่าไร และท่านได้ช่วยเหลือแจกจ่ายพันธุ์พืชต่าง ๆ หรือตลอดจนพันธุ์ข้าวต่าง ๆ ไปช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉินระดับน้อย่างใดหรือไม่ เมื่อคราวที่แล้ว อันนี้ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ที่ท่านบอกว่า อ้อ เมื่อกี้ระดับน้ำท่านก็ไม่ได้บอกว่าสูงเท่าไร ท่านบอกว่า จะสร้างถนนให้สูงกว่าระดับน้ำตามสถิติ นี่ท่านก็ไม่ได้ตอบ ข้าพเจ้ายืนยันอยากจะขอให้ท่านตอบด้วย เพื่อให้ข้าพเจ้าได้ทราบอย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง และนอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่า ถ้าท่านสร้างถนนยกระดับ ให้สูงกว่าระดับน้ำแล้วอย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าเกรงไปว่าบรรดาไร่นาสาโทนั้น ถ้าน้ำท่วมใหญ่ขึ้นอีก น้ำก็ไม่ถึงถนน เพราะถนนสูงกว่า ข้าพเจ้าเกรงไปว่าท้องนาเหล่านั้นจะจมอยู่ในน้ำ ทั้งนี้อยากจะขอทราบเรียนถามว่า ถ้าท่านสร้างถนนให้สูงกว่าระดับน้ำอย่างนี้เป็นต้นแล้ว ทางรัฐบาลจะมีนโยบายสร้างเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำที่แม่กวงหรือที่เหมืองผาแตกจะได้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อป้องกันอุทกภัยครั้งใหญ่ เมื่อท่านทำถนนสูงแล้วบรรดาที่นาที่ลุ่ม อย่างนี้น้ำก็ท่วมอีก ท่านกันไว้ดีกว่าแก้ ก่อนจะได้หรือไม่ ไม่ใช่ท่วมหายแล้วล้อมคอก เหมือนอย่างคราวก่อน ๆ มา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอยืนยันถามอีกครั้งหนึ่งว่า ที่ลำเหมืองผาแตกเป็นชลประทานหลวงนั้นนะ ท่านจะสร้างอ่างเก็บน้ำอย่างใหญ่โต มีไฟฟ้าขึ้นเหนือลำเหมืองผาแตกจะได้ไหม เพื่อจะได้แบ่งเบา น้ำนี้จะดีทั้งหน้าฝนและหน้าแล้ง น้ำจังหวัดเชียงใหม่จะไม่ขาดแคลน อย่างนี้ ท่านจะทำได้หรือไม่ ถ้าท่านทำแล้ว ท่านจะตั้งในงบประมาณปี ๒๕๑๔ นี้จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าขอถามเท่านี้ เอาเท่านี้

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : ภาระที่ข้าพเจ้าเตรียมมานี้ก็เกี่ยวกับเฉพาะทางหลวงอย่างเดียว ผลที่เกิดเสียหายทั่ว ๆ ไปนั้น ก็จะต้องเตรียมคำตอบมาเป็นพิเศษ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็คงจะหาตัวเลขมาตอบได้ แต่ต้องเตรียมเป็นพิเศษจะตอบทันทีนี้อาจจะคลาดเคลื่อนไป ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามว่าจะมีสถิติหรือไม่ จะสร้างถนนสูงขึ้นเพียงไรนั้น กระผมขอประทานตอบว่า กรมทางหลวงก็มีสถิติ การสร้างทางให้ได้มาตรฐานแล้ว ก็จะต้องสร้างถนนให้สูงกว่าการน้ำท่วมอย่างปกติ ถ้าผิดปกติแล้วก็ต้องซ่อมกันเป็นพิเศษและเตรียมการเอาไว้ ส่วนอ่างเก็บน้ำทั่วไปหรือคันคูอื่น ๆ นั้นซึ่งการตอบนี้ต้องมีตัวเลข และต้องได้รับคำสั่งแจงโดยละเอียดเสียก่อนจึงจะตอบได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าขอซักถามเป็นครั้งสุดท้ายตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการบอก่าสภิติอะไรนั้น ท่านไม่ได้เตรียมมา หรือมี เกรงว่าจะคลาดเคลื่อนอะไรเหล่านั้นนะ เอาเถอะข้าพเจ้าก็เชื่อท่าน แต่ข้าพเจ้าคิดว่าสักวันหนึ่งข้าพเจ้าจะไปติดต่อกับท่านเพื่อขอทราบ สภิติเหล่านี้ เรื่องการสร้างอ่างเก็บน้ำนั้น เมื่อกี้ข้าพเจ้าฟังดูคล้าย ๆ กับท่านว่ายังจะต้องหา ตัวเลขจากเจ้าหน้าที่ของท่านอยู่อย่างนี้ใช่หรือไม่ ข้าพเจ้าขอยืนยันอย่างนี้ ท่านประธานที่ เคารพ ว่าถนนถ้ำสร้างสูงกว่าผิวดินแล้ว น้ำก็ท่วมไม่ถึง อย่างนี้การสัญจรไปมาก็ย่อมสะดวก ที่นี้พูดถึงด้านไร่นาสาโทเหล่านั้นนะ ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าของกระทรวง ทบวงกรมของกรมชลประทานด้วย ท่านจะมีวิธีการป้องกันแก้ไขโดยด่วนอย่างไรหรือไม่ ข้าพเจ้าก็ถามเมื่อกี้ ท่านก็ได้ตอบให้ชัดเจนแจ่มแจ้ง เพราะฉะนั้นอยากจะขอยืนยันเรียน ถามว่า ท่านจะสร้างเขื่อนใหม่ ที่ลำน้ำแม่กวงเพื่อกันความเสียหายที่น้ำจะท่วมมาครั้งใหญ่ นี้ท่านประธาน เหลืออีก ๖ เดือนนะครับ นี้ น้ำจะท่วมใหญ่อีกแล้วนี่ก็มีนาคม นับไปจนถึง สิงหาคม กรกฎาคมก็เริ่มตกแล้ว ฝนทางเหนือ นี่เดี๋ยวนี้ดินฟ้าอากาศเชียงใหม่ยังหนาวอยู่ นะครับ ต้องท่วมผืนนาม ๒-๓ ล้าน แต่กรุงเทพฯ เรากลับเปลี่ยนแปลง ก็อย่างว่า ดินฟ้าอากาศ กรุงเทพฯ มันร้อยแปดพันประการมันปนเปกัน ทางเหนือนะเขาหนาวธรรมชาติจริง ๆ หนาว จนถึงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ และก็มีนาคมถึงจะเริ่มร้อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอเรียน ถามท่านอีกครั้งหนึ่งว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ท่านจะตั้งงบประมาณ ใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับอ่างเก็บน้ำนี้ในบริเวณอำเภอดอยสะเก็ดหรือแห่งใดแห่งหนึ่ง ในบริเวณอำเภอดอยสะเก็ดก็ได้ เหนือลำเหมืองผาแตกซึ่งเป็นชลประทานหลวงหรือมีฉะนั้น ก็เออะในลำน้ำแม่กวงในเขตอำเภอสันกำแพง ทั้งนี้เพื่อป้องกันอุทกภัยอันจะมาในอนาคต อันใกล้นี้ จะได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอซักถามท่านเป็นครั้งสุดท้าย

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): เรื่องสภิติข้อเท็จจริง ต่าง ๆ ซึ่งท่านสมาชิกจะมาติดต่อกับข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ายินดีทุกเมื่อและใครที่จะทราบ ด้วยว่า มีปัญหาใด ๆ ซึ่งทางกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมีความยินดีและพร้อมเสมอที่จะ แสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อช่วยเหลืออุทกภัยต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้น ส่วนเรื่องอ่างเก็บน้ำและ วิธีการอื่น ๆ นั้นก็เป็นโครงการของกรมชลประทาน ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้เตรียมมาตอบ เกรงว่า จะคลาดเคลื่อนถ้าจะตอบขณะนี้ ถ้าหากว่ามีข้อสงสัยก็ตั้งคำถามอีก ข้าพเจ้ายินดีที่จะหาข้อ-เท็จจริงมาตอบ

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอชี้แจงเรื่องที่คุณทองดีสงสัยว่า ตั้งมา ๔ ข้อแล้วทำไมเหลือ ๒ ข้อด้วย เพราะว่าในข้อที่ ๑ นั้นเนื่องจากว่าไปซ้ำกับกระทู้ของคุณทองดีเองในกระทู้ที่ ๒๔๑ เพราะฉะนั้นต่อไปถ้าซ้ำกันอย่างนี้จะเลือกเอาอันไหนไว้ก็ขอให้ยืนยันมาเสียเป็นทางปฏิบัติต่อไป เพราะมันซ้ำกัน ข้อความอย่างเดียวกัน อีกอันหนึ่งของท่านในข้อ ๓ ที่ว่าหายไปนั้น ไม่ได้หายไป โดยที่ท่านถามไว้ข้อ ๒ เดิมว่า ถนนหนทางทั้ง ๒ จังหวัดที่ได้รับความเสียหายที่ ไหน แห่งใดบ้าง ทางกรมทางหลวงได้ซ่อมแซมโดยด่วนแล้วหรือยังเจ้าหน้าที่ก็เลยตัดข้อ ๓ มาเป็นเพิ่มเติมว่า “และท่านได้ดำเนินการช่วยเหลือไปแล้วอย่างใดบ้าง” เอมารวมกันนั่นเองครับ จึงขอเรียนให้ทราบ

ต่อไปกระทู้ถามด่วนลำดับ ๓ ของนายวิมพ์ วิมลมาลย์ เรื่องความรับผิดชอบของ กระทรวงเศรษฐกิจ กรมกระทรวงเศรษฐกิจ เชิญครับ คุณวิมพ์

นายวิมพ์ วิมลมาลย์ (นครราชสีมา) : กระผม วิมพ์ วิมลมาลย์ พรรคชาตินิยม ส.ส. นครราชสีมา ขอเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจดังต่อไปนี้

๑. กรมการค้าภายในซึ่งมีหน้าที่ช่วยเหลือร้านค้าคนไทย ได้ปฏิบัติงานได้ผลเพียงใด หรือไม่ เพราะปัจจุบันนี้ร้านค้าย่อยแทบจะเรียกว่าเป็นของคนต่างด้าวทั้งสิ้น ท่านจะมีนโยบายส่งเสริมช่วยเหลือร้านค้าคนไทย อย่างไรบ้าง

๒. สินค้าหลักของเกษตรกรไทยปัจจุบันนี้ ถูกนายทุนต่างด้าวเป็นคนกลางเอาเปรียบ รับซื้อไม่ให้ความเป็นธรรม ซึ่งมีวิธีการที่เรียกว่า ตกข้าวหรือตกข้าวโพด โดยจ่ายอาหารการกิน ให้ไปก่อน ถึงปีกก็เก็บเอาข้าวหรือข้าวโพดเป็นถังแทน ซึ่งแพงกว่าราคาสินค้าที่จ่ายให้หลาย เปอร์เซนต์ ท่านทราบหรือไม่ และท่านจะมีวิธีการจัดการมิให้คนกลางคอยเอาเปรียบเกษตรกร ไทยของเราอย่างไร

๓. รถยนต์ญี่ปุ่น ๗๐๐ คัน ซึ่งกระทรวงเศรษฐกิจยึดไว้ ท่านจะมีวิธีใดจ่ายแจกให้แก่ หน่วยราชการต่าง ๆ ไว้ใช้ในราชการ ซึ่งจะเป็นการทุนเงินงบประมาณซื้อรถยนต์ฯ และหาก เก็บไว้เกิดการเสียหาย เปลี่ยนอุปกรณ์ หรือผู้พัง ใครจะรับผิดชอบ ท่านจะมีวิธีการป้องกัน มิให้เกิดการเสียหายนี้ได้อย่างไร

นายบุญชนะ อັตถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. การดำเนินงานของกรมการค้าภายในเกี่ยวกับการส่งเสริมและช่วยเหลือร้านค้าย่อยของคนไทยในปัจจุบันนี้ เมื่อคำนึงถึงอัตรากำลังคนและกำลังเงินที่ได้รับตามงบประมาณก็นับว่าได้ดำเนินการเป็นผลดีสมตามความมุ่งหมายพอสมควร กรมการค้าภายในได้จดทะเบียนรับร้านค้าย่อยของคนไทยและได้ให้ความสงเคราะห์ไปแล้วเป็นจำนวนมากโดยมีวิธีการอยู่ ๒ วิธีด้วยกันคือ ช่วยเหลือในการจัดหาสินค้าเข้าร้าน นั้นวิธีหนึ่ง กับให้กู้เงินไปขยายกิจการอีกวิธีหนึ่ง

สำหรับการช่วยเหลือในด้านการจัดหาสินค้าป้อนร้านค้านั้น นอกจากกรมการค้าภายในจะได้ช่วยติดต่อกับหน่วยราชการต่าง ๆ เช่น โรงงานอุตสาหกรรมแล้วก็ติดต่อกับผู้นำสินค้าเข้าด้วย ให้ขายสินค้าส่งให้แก่ร้านค้าในความสงเคราะห์ตามที่ร้านค้าย่อยจะต้องการกรมการค้าภายในยังได้จัดหาสินค้าพืชไร่จากแหล่งผลิตในต่างจังหวัด และข้าวสารคุณภาพดีราคาถูกขายให้ร้านค้าย่อยในความสงเคราะห์ของกรมการค้าภายในนำออกจำหน่ายด้วย ซึ่งปรากฏว่าได้รับความนิยมน่ามากขึ้นเป็นลำดับ ดังจะเห็นได้จากมูลค่าข้าวสารและสินค้าต่าง ๆ ที่กรมการค้าภายในจัดให้ร้านค้าในความสงเคราะห์ได้เพิ่มขึ้นจาก ๖ ล้าน ๙ แสนบาทเศษ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็น ๔๕ ล้าน ๗ แสนบาทเศษ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ขณะนี้มีร้านค้าของคนไทยอยู่ในความสงเคราะห์ของกรมการค้าภายในรวม ๘๓๔ ราย เป็นร้านที่อยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ๖๒๕ ราย กับร้านค้าในต่างจังหวัดอีก ๒๐๙ ราย จำนวนร้านค้าในต่างจังหวัดนั้น ขณะนี้กรมการค้าภายในได้ขยายการให้ความสงเคราะห์ออกไปรวม ๒๕ จังหวัด ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี สมุทรปราการ นนทบุรี สมุทรสาคร ลำพูน เชียงใหม่ นครราชสีมา หนองคาย อุดรธานี ยะลา ขอนแก่น อุบลราชธานี พระนครศรีอยุธยา กระบี่ ตาก ภูเก็ต ราชบุรี เชียงราย ชลบุรี เพชรบุรี ตราง พังงา อุดรดิษฐ์ ปัตตานี และมีนโยบายที่จะขยายออกไปอีก เท่าที่จะได้รับงบประมาณให้ดำเนินการ

สำหรับในด้านการให้กู้เงินไปขยายกิจการนั้น ก็ได้เริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยกรมการค้าภายในได้จัดตั้งสำนักงานเงินกู้ขึ้น แล้วให้ร้านค้าย่อยในความสงเคราะห์ที่กู้เงินไปทำทุนขยายกิจการไม่เกินรายละ ๕๐,๐๐๐ บาท คิดดอกเบี้ยเพียงร้อยละ ๔ ต่อปี และกำหนดผ่อนคืนในระยะยาว นับตั้งแต่เริ่มงานมาจนถึงปัจจุบันมีร้านค้าย่อยในความสงเคราะห์ทั้งในจังหวัดพระนคร-ธนบุรีและต่างจังหวัดขอกู้ไปแล้ว ๒๕๕ ราย เรื่องการค้าย่อยที่ทำมา ๓-๔ ปีนี้ก็ได้ช่วยร้านค้าย่อยเป็นจำนวนมากอย่างที่เรียนให้ทราบแล้ว แต่ต่อไปกระผมได้มอบให้

เจ้าหน้าที่ทางวิชาการและทางบริหารได้ศึกษาวิจัยรายละเอียดอยู่ว่า เราจะขยายความช่วยเหลือไปให้แก่พ่อค้าคนไทยขนาดกลางได้เพิ่มขึ้นอีกเพียงใดหรือไม่ อันนี้ก็ต้องแล้วแต่กำลังงบประมาณด้วย

อนึ่ง ตามที่ท่านผู้มีเกียรติเห็นว่าร้านค้าย่อยในปัจจุบันนี้แทบจะเรียกว่าเป็นของคนต่างด้าวทั้งสิ้นนั้น กระผมขอกราบเรียนว่าที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าทางราชการยังไม่มีอำนาจอันใดที่จะดำเนินการกีดกันหรือยับยั้งมิให้คนต่างด้าวมาตั้งร้านค้าย่อยขึ้นในประเทศไทยได้ กระทรวงเศรษฐกิจจึงได้ดำเนินนโยบายที่จะส่งเสริมช่วยเหลือคนไทยด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เป็นปีกแผ่น สามารถแข่งขันกับคนต่างด้าวได้ตามที่ได้กราบเรียนแล้ว สำหรับร้านค้าที่กรรมการค้าภายในให้ความช่วยเหลือเท่าที่เป็นอยู่เวลานี้ต้องเป็นคนที่มีสัญชาติไทยและบิดามารดาเป็นคนไทยด้วยจึงจะรับไว้ในความสงเคราะห์ ได้วางระเบียบกฎหมายไว้แน่นอน และประกาศให้ทุก ๆ จังหวัดทราบ นอกจากนั้นกระทรวงเศรษฐกิจก็ให้เจ้าหน้าที่ศึกษาอยู่ด้วยเหมือนกันว่าสำหรับบริษัทจังหวัดซึ่งมีอยู่ในขณะนี้ นั้น ควรจะมีบทบาทช่วยเหลือคนไทยให้มากขึ้นเพียงใดหรือไม่เมื่อศึกษาเสร็จแล้วก็จะได้หาทางที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป จะได้มีทางที่จะช่วยเหลือคนไทยได้มากขึ้น

๒. เรื่องนายทุนเอาเปรียบเกษตรกรไทยด้วยวิธีการที่เรียกว่าตกข้าว หรือตกข้าวโพดนั้น กระทรวงเศรษฐกิจได้ทราบขอเท็จจริงอยู่แล้ว แต่เรื่องนี้รัฐบาลก็ได้ดำเนินการแก้ไข โดยเปิดสาขาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ขึ้นตามจังหวัดต่าง ๆ เพื่อให้บริการเงินกู้หรือสินเชื่อการเกษตรแก่เกษตรกร นอกจากนั้นยังได้พยุงราคาพืชผลของเกษตรกรให้สูงขึ้นด้วยวิธีพยุงราคาข้าว เช่นนี้เป็นต้น และสำหรับปอและฝ้ายนั้นก็ได้มอบให้ทางคลังสินค้าติดต่อกับทางบริษัทจังหวัดดำเนินการประกันราคาด้วยเหมือนกัน ทั้งนี้เมื่อเกษตรกรจำหน่ายผลิตผลของตนได้ราคาดีขึ้น และมีรายได้สูงขึ้น การตกผลิตผลทางเกษตรเท่าที่เป็นมาแล้วก็คงจะลดน้อยลงได้ อย่างไรก็ตามเรื่องนี้เกษตรกรก็ควรจะพยายามช่วยตนเองด้วยโดยการหาทางเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนให้ต่ำลง แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพตามที่ตลาดต้องการด้วย วิธีการที่ได้กราบเรียนมานี้เป็นวิธีการช่วยเหลือให้เกษตรกรมีความสามารถในการที่จะช่วยตัวเองได้ เพราะเกษตรกรที่ต้องยอมให้นายทุนตกผลิตผลของตนส่วนมากนั้นเป็นผู้ที่มีฐานะค่อนข้างจะไม่สู้ดีนัก ช่วยตนเองไม่ได้ ถ้าหากสามารถช่วยตนเองได้แล้ว ก็คงจะไม่ยอมให้นายทุนเอาเปรียบได้ตามใจชอบอีก แต่การที่จะจัดการมิให้คนกลาง

เอาโรคเอาเปรียบด้วยวิธีการตกผลิผลผลการเกษตรโดยเด็ดขาดนั้น คงจะทำได้ยาก นอกจากจะมีการออกกฎหมายห้ามการชำระหนี้สินด้วยพืชผลหรือสิ่งของต่างๆ ให้ชำระเป็นเงินแต่อย่างเดียว ถ้ามีกฎหมายอย่างนี้ก็อาจจะหาทางแก้ไขได้

ข้อ ๓ เรื่องรถยนต์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามว่า เป็นรถยนต์รุ่น ๗๐๐ คัน อยู่ในกระทรวงเศรษฐกิจยี่สิบวันนั้น ความจริงขอประทานทราบเรียนว่า กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง เป็นผู้ยึด ตามอำนาจหน้าที่ในกฎหมายศุลกากร และเวลานี้ก็ได้มีมติคณะรัฐมนตรีให้อธิบดีกรมศุลกากรดำเนินการกับรถทั้งหมดที่ยึดไว้ตามอำนาจกฎหมาย ซึ่งปรากฏไว้แล้ว

นายวิมล วิมลมาลย์ (นครราชสีมา) : กระผมขอทราบเรียนถามเป็นข้อที่ ๑ เป็นที่ทราบกันอยู่ดีแล้วว่า การค้าเวลานี้เราตกอยู่ในกำมือของต่างดาวแทบทั้งสิ้น กระผมมีความคิดเห็นอยู่ว่า รัฐบาลควรจะมีมาตรการอะไรสักอย่างหนึ่งสมมติจะให้บริษัทจังหวัดของเราดำเนินการเป็นผู้ป้อนสินค้า เป็นผู้ขายส่ง ก็คิดว่าจะได้รับความสะดวกเป็นอย่างมาก เพราะหลายจังหวัดมีบริษัทจังหวัดอยู่แล้วแต่เท่าที่เป็นมาปรากฏว่า ราษฎรของเรา พ่อค้าคนไทย ไปกู้ยืมเงิน แม้จะได้เพียง ๕ หมื่นบาทก็ตาม เงิน ๕ หมื่นบาทก็ต้องไปซื้อสินค้าจากคนต่างดาวอีก เพราะฉะนั้นก็เรียกว่า ๕ หมื่นบาทนี้ไม่มีประโยชน์อะไรแก่คนที่กู้มากมายนัก ถ้าหากว่าทางเศรษฐกิจนี้จะมีวิธีการใดให้บริษัทจังหวัดเป็นร้านขายส่งเหมือนอย่างร้านต่างดาวเขา จะทำได้หรือไม่ข้อหนึ่ง

ข้อที่ ๒ กระผมขอทราบเรียนว่า เวลานี้ทุกหนทุกแห่งเราอยู่ใต้อำนาจเศรษฐกิจต่างดาวเขา แม้แต่ผู้หญิงไทยเราก็กำลังจะถูกกลืนแล้วเวลานี้ไม่ใช่เขากลืนแต่เศรษฐกิจ ตามร้านโน้บลิ้งร้านอะไรต่างๆ มีเสมียนพนักงานผู้หญิงไทยทั้งนั้น ต่างดาวยังจะกลืนเสียอีก ขอให้ท่านตระหนักไว้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า ถ้าจะมีทางไหนมีมาตรการใดที่ท่านจะให้มีแหล่งกลางส่งสินค้าป้อนให้ร้านคนไทย ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งแก่พ่อค้าไทยเรา ซึ่งนอกจากบริษัทจังหวัดแล้วจะมีวิธีไหนอีกให้มีแหล่งกลางป้อนสินค้า กระผมขอทราบเรียนถามเป็นข้อที่ ๒

นายบุญชนะ อัดถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : กระผมขอประทานตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ในเรื่องที่จะให้บริษัทได้รับขายส่งสินค้าบางอย่างนั้น ความจริงกระผมก็คิดอยู่เหมือนกันว่ามีทางจะช่วยเหลืออย่างไรได้บ้าง และได้เรียนตอบไปในตอนแรกแล้วว่า กำลังให้เจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการศึกษารายละเอียดอยู่ว่าจะ

ทำได้เพียงใดหรือไม่ ในเรื่องที่จะสนับสนุนคนไทยให้มีอาชีพนี้ เป็นความตั้งใจของกระผม อยู่มากที่จะทำ และถ้าท่านผู้มีเกียรติมีความคิดเห็นอะไรที่จะเสนอเพิ่มเติมเพื่อประกอบการ พิจารณาศึกษาของเจ้าหน้าที่ กระผมก็จะขอบพระคุณมาก สำหรับข้อ ๒ ที่ว่า จะหามาตรการ ส่งเสริมพ่อค้าคนไทยด้วยวิธีการต่าง ๆ นั้น ก็รู้สึกว่าจะได้ตอบมาในตอนแรกแล้ว กระผม จะพยายามทำเต็มที่เท่าที่จะทำได้

นายวิมพ์ วิมลมาลย์ (นครราชสีมา) : กระผมขอทราบเรียนถามเป็นครั้งที่ ๒ ตั้งแต่ ยึดรถไว้แล้ว การค้าเรลดการขาดดุลลงหรือไม่ ที่ยึดรถ ๗๐๐ คันไว้แล้ว เรลดการขาดดุลลง หรือไม่ พ่อค้าจะเสียหายหรือไม่ ที่เปิดเลตเตอร์ ออฟ เครดิต (letter of credit) ไว้ในญี่ปุ่นส่ง รถเข้ามา แล้วก็กระทรวงเศรษฐกิจกักไว้จะเป็นการเสียหายแก่พ่อค้าหรือไม่ กระผมขอถาม

นายบุญชนะ อัดถากการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ขอประทานทราบเรียน ตอบว่าที่เรายึดรถไว้จำนวน ๖๐๐-๗๐๐ คัน ในขั้นแรกนั้น ทำให้รถเก่าที่เขาเตรียมจะส่งมา ประเทศเราชะงักลงคือ ไม่ได้ส่งมาประมาณ ๗,๐๐๐ คัน ทั้งนี้เป็นตัวเลขซึ่งสำรวจได้ เพราะ ฉะนั้นกระผมคิดว่าเป็นการลดดุลการค้าเฉพาะในเรื่องการที่จะนำรถเก่าและไม่มีคุณภาพดี พอสมควรเข้ามาในประเทศซึ่งถ้าคิดเป็นเงินก็คงหลายร้อยล้านบาท สำหรับค่าเสียหาย การ เสียหายสำหรับพ่อค้าที่เปิดเลตเตอร์ ออฟ เครดิต (letter of credit) ไปแล้วนั้น ได้มีผู้ร้องเรียน มาเหมือนกันและกระผมก็ได้ชี้แจงไปว่าขอให้เจรจากับผู้ส่งของในต่างประเทศเปลี่ยนเงื่อนไข เลตเตอร์ ออฟ เครดิต (letter of credit) ชื่อสินค้าอย่างอื่นเสีย เมื่อได้ชี้แจงไปแล้ว เขาก็หายไป ไม่มาติดต่ออีก กระผมคิดว่าคงเจรจากตกลงเป็นที่เรียบร้อย เพราะไม่มีผู้ร้องขึ้นมาอีก

นายวิมพ์ วิมลมาลย์ (นครราชสีมา) : กระผมขอทราบเรียนด้วยความสุจริตใจว่าผู้แทน ที่นั่งอยู่เต็มสภานี้ล้วนเข้ามาในอุดมคติ มีความรักชาติมิได้หวังกอบโกยโกงกินแต่อย่างใด จึงขอให้ ฯพณฯ คณะรัฐมนตรีได้โปรดตระหนักว่าพวกเราที่มีความตั้งใจดีอยากจะให้การค้า ตกอยู่ในกำมือคนไทยเพราะถ้าเศรษฐกิจการค้าตกอยู่ในกำมือผู้ใดแล้ว ผู้นั้นย่อมมีอำนาจ สูงสุดทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นก็ขอทราบเรียน ฯพณฯ ได้โปรดเสียสละโปรดกระทำเสีย แต่บัดนี้ เพื่อให้การค้าของคนไทยตกอยู่ในกำมือคนไทยโดยแท้จริงก่อนที่จะสายเกินไป

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปเป็นกระทู้ถามลำดับ ๔ ของนายมนัส สุวรรณรัตน์ เรื่อง การใช้จ่ายเมื่อปลาในอ่าวปากพนัง ตามกระทรวงเกษตร

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : กระผม มนัส สุวรรณรัตน์ ส.ส. นครศรีธรรมราช แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ขอเรียนตั้งกระทู้ด่วนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ดังต่อไปนี้

เนื่องจากในอ่าวปากพนังจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีอาณาเขตตั้งแต่แหลมตะลุมพุกจรดปากน้ำปากพนัง เป็นพื้นที่หลายร้อยตารางกิโลเมตร เป็นที่เพาะพันธุ์ปลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลาระบอก กุ้ง หอย ปู เป็นเวลาเนิ่นนานมาแล้ว ราษฎรในอำเภอปากพนังได้อาศัยแหล่งนี้ประกอบการอาชีพทางการประมง แต่บัดนี้ปรากฏว่ามีประชาชนบางพวกบางเหล่าเข้าไปใช้ยาเบื่อเมา เบื่อปลาในอ่าวนี้ จนกระทั่งบัดนี้ หอยหมดพันธุ์ไป ปลาที่กำลังจะหมดพันธุ์ไป วิธีเบื่อปลาของเขาก็จะเมื่อในตอนหน้าลด.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้อ่านเสียก่อนครับ อันนี้อ่านถามเสียก่อนครับ เดี่ยวค่อยซัก ขอให้อ่านตามนี้ ๑. ฯพณฯ ได้ทราบรายงานจากประมงอำเภอบ้างหรือไม่

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : เขาจะเบื่อปลาในตอนที่ขอโทษนะมองไม่ค่อยเห็นหนังสือ เป็นการทำลายปลาจนเกือบจะหมดพันธุ์อยู่แล้ว และเป็นการบั่นทอนเศรษฐกิจของชาติ ในขณะที่ประเทศของเรา กำลังจะพัฒนาประเทศอยู่นี้ ฉะนั้นกระผมขอเรียนถามว่า รัฐบาลนี้ทราบหรือไม่ว่ามีการเบื่อปลากันอย่างนี้ แล้วก็จะมีการจัดการในการที่จะจัดการเพื่อกำจัดคนเหล่านี้ได้อย่างไร ขอเรียนถามเพียงแค่นี้ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทน : คือในกระทู้ถามที่คุณถามมาก็มีว่า

๑. ฯพณฯ ได้ทราบรายงานจากประมงอำเภอบ้างหรือไม่

๒. ฯพณฯ จะจัดการให้พวกมีฉลากเหล่านี้หยุดยั้งเพียงแค่นี้ ไม่กระทำต่อไปได้หรือไม่ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ตามกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจังหวัดนครศรีธรรมราช ทางกระทรวงเกษตรขอตอบกระทู้ดังต่อไปนี้

เรื่องการใช้ยาเบื่อปลาในอ่าวปากพนัง ตามทางสอบสวนได้รับรายงานจากจังหวัดว่าประมงอำเภอทราบเรื่องนี้เหมือนกันว่ามีบุคคลบางคนใช้ยาปราบศัตรูพืชจับปลาจริง และมีการกระทำเพียงเพื่อการยังชีพเล็กๆ น้อยๆ บนหาดเลนซึ่งน้ำทะเลงวด แต่มิได้กระทำกันในอ่าวทั่วไป และเจ้าหน้าที่ประมงอำเภอก็ได้พยายามออกตรวจตราจับกุมผู้กระทำผิดอยู่

เสมอแต่ไม่สามารถทำการจับกุมได้ เพราะการเข้าไปที่ชายหาดต้องลงจากเรือและลุยโคลนขึ้นไป ผู้กระทำผิดเห็นก็ใช้กระดานถีบลื่นไหลไปตามโคลนหนีไปได้เสมอคำถามที่สองว่าทางราชการจะจัดการกับพวกเหล่านี้ให้หยุดยั้งอย่างไรได้นั้น อันนี้ขอตอบว่าทางราชการได้ใช้ความพยายามตรวจตราปราบปรามอยู่แล้วและได้ออกประกาศชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงอันตรายจากการใช้ยาปราบศัตรูพืชแก่ชีวิตของผู้ใช้เองตลอดจนเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและไม่ควรซื้อปลาที่ได้มาโดยการใส่ยาเบื่อเมาใช้บริโภค

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : กระผมขอซักถามเป็นข้อแรกว่าตามที่ยังรายงานจากทางอำเภอมาว่าได้ออกไปตรวจตราจับกุมนั้นนะกระผมในฐานะที่ได้อยู่ใกล้กับสถานที่ที่เกิดเหตุอยู่นี้ได้ออกไปบ่อยที่สุด ออกไปสำรวจดูแต่ปรากฏว่าทางอำเภอไม่เคยออกไปนี่เป็นความจริง จนกระทั่งตำรวจมีทั้งตำรวจน้ำตำรวจบก ตำรวจน้ำนี้มีเรือใหญ่อยู่ แต่จอดอยู่หน้าสถานีตำรวจน้ำ ตำรวจน้ำก็ต้องนอนอยู่ที่สถานีตำรวจเป็นประจำ ไม่เคยออกไปเลยไปตรวจตรา ถ้าไปก็ไปแค่ปากน้ำ ไปทำอะไรทำกันก็คงจะทราบต้อยู่ นะครับ นี่เป็นประการแรกทีนี้ก็อย่างที่อำเภอ ประมงอำเภออย่างนี้รายงานมาว่าออกไปจับกุม แล้วก็เมื่อรู้อยู่แล้วว่าไม่มีเรือที่จะไปทำการจับกุม พอออกไปจับกุมเสร็จแล้วพวกที่ไปวางยาเบื่อเมานี้หนีไป ใช้กระดานเลนถีบไป อย่างนี้เราจะคิดแก้ไขไม่ได้เชียวนะหรือ หาเรือเล็ก ๆ เรือหางยาว อย่างนี้ให้ประมงสักลำหนึ่งหรือให้ตำรวจน้ำสักลำหนึ่งจะได้ไหม หาเรือเล็ก ๆ

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ตามที่ท่านผู้แทนได้ถามเพิ่มเติมขึ้นมาที่กระผมขอชี้แจงว่า คือเจ้าหน้าที่ได้เคยออกไปตรวจ แต่ว่ายานพาหนะที่มีอยู่อย่างที่ได้เรียนให้ทราบแล้วว่าเสียงดัง และเมื่อไปตามแหล่งที่มีการทำลายปลานี้ก็มักจะได้ยินเสียงคือพวกราษฎรพวกนี้ได้ยินเสียงเสียก่อนแก่ก็หลบหนีไปเสีย กว่าที่จะเข้าไปถึงที่ที่เขาใส่ยาเบื่อนี้ก็ไม่ทันการ เพราะฉะนั้นเวลานี้ทางกรมประมงก็พยายามขอตั้งงบประมาณเพื่อจะจัดซื้อเรือเล็ก ๆ เพื่อจะเข้าไป แต่ว่าจะได้มากน้อยเพียงใดก็สุดแล้วแต่งบประมาณจะอำนวยให้

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : กระผมขอซักถามเป็นข้อที่สอง คือตามที่ท่าน ๆ หนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้ตอบคำถามมาเมื่อตะกี้ที่ว่าหากใช้เรือเล็ก ๆ ไปจับกุมแล้วทำให้มีเสียงดังพวกนี้ก็หนีไปก่อนอันนี้ไม่เป็นความจริงครับ เพราะในอ่าวปากพนังนี้มีเรือประมงที่ทำการหาปลาอยู่โดยเฉพาะเรือหางยาวนี้มีไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลำ วันหนึ่ง ๆ มัน

เป็นอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเขาจะไม่รู้เลยว่าใครเป็นเจ้าของน้ำหรือใครเป็นชาวประมง ที่นี้กระผม จะซักถามเพื่อความอยู่ดีกินดีของพี่น้องในอำเภอปากพนังเป็นลำดับที่สองต่อไปว่า ใครจะ ขอความกรุณาจาก ๆ หน่อย รัฐมนตรีเกษตรและรัฐบาลนี้ทั้งคณะได้ช่วยพิจารณาส่งผู้เชี่ยวชาญ ทางการประมงและก็ไปปักอาณาเขตคือโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เขาทำการวางยาเบื่อนี้เป็นที่น้ำตื้น และโดยเฉพาะน้ำตื้นนี้เป็นผลประโยชน์อย่างยิ่งทีเดียว คือเป็นที่วางไข่ของปลากระบอก และที่วางไข่ของปลาอื่น ๆ อีก เพราะฉะนั้นในบริเวณนี้ถ้าแม้ว่าเราได้ไปปักปันไว้ในบริเวณ น้ำตื้นอย่าให้พวกนี้เข้าไปวางยาเมื่อปลา และก็ทำเป็นเขตสงวนไว้เป็นที่เพาะพันธุ์ปลาได้ก็ จะดีไม่น้อยทีเดียว ทางรัฐบาลนี้จะทำได้หรือไม่

หม่อมราชวงศ์จักรีทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ขอขอบคุณ ครับ ในการที่แนะนำในเรื่องนี้ แต่ว่าที่เป็นปัญหาอยู่ คือว่าการปักเขตนี้ก็อาจจะทำได้ ก็ยินดี ที่จะทำ แต่ว่าผลของการปักนี้ไม่ทราบว่า จะช่วยอย่างไร เพราะว่าราษฎรก็รู้อยู่ดีแล้วว่า การ ใช้น้ำเบื่อนี้เป็นอันตรายแก่ปลาอื่น ๆ มากมาย และโดยมากพวกนี้คิดถึงเรื่องส่วนตัว ผล- ประโยชน์ส่วนตัว เพื่อจะหารายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะการที่ไปเบื่อปลานี้ โดยมากก็เบื่อปลา มะเขือ ซึ่งซ่อนอยู่ใต้ดิน ก็ใช้น้ำผสมน้ำแล้วก็หยอดเพื่อจะให้ปลานี้ขึ้นมา แล้วน้ำก็พยายาม ไป ทำลายพวกปลาอื่น ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ บ้าง ที่นี้ถ้าเมื่อว่าการปักเขตนี้ ก็จะต้องมีการเข้าไปดำเนินการ ควบคุมเช่นเดียวกัน คืออาจจะต้องให้เจ้าหน้าที่ประมงรู้จักใช้กระดานถีบเลนไปด้วยอย่าง พวกชาวบ้าน เพื่อจะได้เข้าไปตรวจแต่อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ง่ายนัก แต่อย่างไรก็ดี ก็ขอ รับไปพิจารณาและยินดีจะส่งผู้เชี่ยวชาญเข้าไปดู

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : กระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตร ที่รับจะได้ช่วยเหลือในเรื่องนี้ เพราะเรื่องนี้เป็นปัญหาใหญ่ที่สุดของอำเภอ ปากพนัง เนื่องจากบัดนี้ไม่มีที่ท่ามาหากินอยู่แล้ว ราษฎรโดยทั่วไปมีอาชีพทางการเกษตร คือ การทำนา แต่เมื่อหมดหน้านา ก็ต้องไปทำการประมง แต่ไม่ใช่เฉพาะที่ในอ่าวปากพนังแห่งเดียว ที่มีการวางยาเบื่อเมานี้ แม้แต่ในลำคลองตลอดสายน้ำปากพนังปลาที่ใหญ่ที่สุดในอำเภอ ปากพนัง คือปลาทุก และปลาตือ ปลากระพง ปลาทุก ตัวหนึ่งตั้ง ๓๐-๔๐ กิโลกรัม และตัวหนึ่ง ราคาเป็น ๑๐๐-๒๐๐ บาท เดียวนี้จะไปหารับประทานไม่ได้อีกแล้ว อันนี้ที่ในลำน้ำปากพนัง มันเป็นไปหมด และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอกราบเรียนให้ ๆ หน่อย ทราบว่า มีข้าราชการบางคน เข้าไปมีส่วนได้เสียอยู่ด้วย ในการนี้ นอกจากวางยาเบื่อเมมาแล้ว มีการวางระเบิดในลำน้ำนี้

และนอกจากมีวาระเปิดแล้ว ก็ยังมีใช้ไฟฟ้าซึ่งเรื่องนี้เกิดขึ้นที่อำเภอเชียรใหญ่ มีตำรวจไปใช้ไฟฟ้าแล้ว ก็มีเรื่องร้องเรียนมาถึงอธิบดีกรมตำรวจ เกิดฟ้องร้องขึ้นในศาล ตำรวจยังกล่าวหาราษฎรที่ไปช่วยกันจับกุมนี้ บอกว่าไปปล้น ยิ่งราษฎร ฟ้องร้องว่าราษฎรนี้ไปปล้นราษฎรร้องเรียนมาถึงอธิบดีกรมตำรวจ เกิดมีการสอบสวนกันขึ้น เมื่อราว ๓-๔ เดือนที่แล้วมา แล้วส่งฟ้องศาล ดูเหมือนศาลปล่อยเชื่อคำของอธิบดีกรมตำรวจ ทางที่สอบสวนเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ขอกราบขอพระคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไป เป็นกระทู้ถามของคุณประสงค์ เนื่องจำนงค์เรื่อง ราคา มันสำปะหลัง ถามกระทรวงเศรษฐกิจ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ข้าพเจ้า นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ ส.ส. ชลบุรี สังกัดพรรคอิสระ ขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจดังต่อไปนี้

ความก้าวหน้าของพืชไร่มันสำปะหลังในจังหวัดภาคตะวันออก ปัจจุบันเป็นความก้าวหน้าที่เหมาะสมจะได้รับการสนับสนุนเป็นที่ยิ่ง เพราะพืชชนิดนี้อาจจะก้าวขึ้นมาเป็นกำลังสำคัญของชาติไทยได้ในอนาคต แต่ตลาดการค้าในต่างประเทศตกอยู่ในกำมือของบริษัทการค้าในวงแคบ การกำหนดราคาให้แก่โรงงานมันเส้น มันเม็ดจึงเป็นไปในลักษณะของการบีบบังคับซื้อ และเมื่อโรงงานมันเส้น มันเม็ดมีสภาพดังกล่าว จึงต้องพลอยกดราคาหัวมันสำปะหลังจากชาวไร่ไปด้วยโดยปริยาย จึงใคร่ขอเรียนถามว่า

๑. ตามข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ดังกล่าว รัฐมีวิธีใดแก่เพื่อให้พ้นสภาพบีบบังคับดังกล่าวไปได้บ้าง

๒. ตามข้อเท็จจริงเดิม ไทยเป็นที่ ๒ ในการจำหน่ายพืชชนิดนี้รองลงมาจากคองโก ในปัจจุบันไทยกลับเป็นรองอินโดนีเซียขึ้นมาอีกหนึ่งประเทศนั้น เนื่องมาจากเหตุใด

๓. สภาพที่ประเทศเดนมาร์กเลิกสั่งซื้อมันเม็ดจากไทย รัฐทราบหรือไม่ว่าเนื่องมาจากเหตุใด และมีวิธีใดที่จะจัดจำหน่ายให้แก่เดนมาร์ก เพื่อความขยายตัวของพืชชนิดนี้อีก

๔. ญี่ปุ่นเองก็ต้องการซื้อพืชชนิดนี้จากไทย แต่เพราะเหตุใดจึงหันไปซื้อจากอินโดนีเซียแทน รัฐจะจัดหาวิธีดึงญี่ปุ่นให้หันมาซื้อเพื่อดุลการค้าที่เสียเปรียบจะได้ลดลงนั้น จะได้หรือไม่

๕. การกดราคาหัวมันสำปะหลังในประเทศ มีวิธีกำจัดให้หมดหรือเบาบางไปอย่างไรหรือไม่

นายบุญชนะ อັตถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : กระทบขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ กระทรวงเศรษฐกิจตระหนักดีว่าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเป็นสินค้าขาออกรายการสำคัญของประเทศของเรามีมูลค่าในระยะหลัง ๆ นี้ประมาณปีละ ๓๐๐-๔๐๐ ล้านบาท จึงไม่ประสงค์ที่จะให้การค้าต่างประเทศนี้อยู่ในมือของบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ในวงแคบโดยเฉพาะ ได้ปล่อยให้มีการดำเนินการค้าได้โดยเสรี และก็ปรากฏว่าในขณะนี้ มีพ่อค้าติดต่อกับต่างประเทศอยู่ประมาณ ๔๐ ราย และขอเรียนตอบเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ การป้องกันมิให้มีการบีบราคาหรือกดราคารับซื้อหัวมันจากชาวไร่ ทางกระทรวงเศรษฐกิจเห็นว่าควรจะปล่อยให้ผู้ตั้งโรงงานผลิตมันสำปะหลังและให้มีผู้ทำการค้ามันสำปะหลังโดยทั่วไปทุก ๆ ภาค และให้ส่งไปต่างประเทศได้โดยเสรีและโดยสะดวกเพื่อจะได้มีผู้ตั้งโรงงานและทำการดังกล่าวโดยไม่จำกัดจำนวนซึ่งก็ปรากฏว่าขณะนี้ได้มีผู้ตั้งโรงงานและทำการค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังกันมากขึ้นกว่าแต่ก่อน แต่สำหรับในเรื่องคุณภาพนั้นยังจะต้องปรับปรุงอยู่อีกมาก เพราะบางคราวโรงงานผลิตสินค้าที่มีคุณภาพต่ำ มีทรายมีดินปนอยู่เป็นจำนวนมาก จึงทำให้โรงงานต้องกดราคาหัวมันที่ซื้อจากชาวไร่ลงไปให้ต่ำ ซึ่งก็เคยมีต่ำไปถึงกิโลกรัมละ ๘ สตางค์ก็มีอย่างนี้เป็นต้น กระทรวงเศรษฐกิจกำลังศึกษาติดต่อกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องสำหรับในเรื่องคุณภาพนี้อยู่แล้วแล้วก็มีสำนักงานมาตรฐานก็ได้พยายามที่จะควบคุมในเรื่องนี้เท่าที่ปฏิบัติมาก็มอบให้ทางสภาหอการค้าเป็นผู้ควบคุมมาตรฐาน และต่อไปกระผมคิดว่าถ้าทางสำนักงานมาตรฐานจะได้ดำเนินการควบคุมเสียเองก็คงจะได้ควบคุมโดยใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น

ข้อ ๒ เท่าที่ทางกระทรวงเศรษฐกิจทราบ ปรากฏว่าขณะนี้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งผลิตภัณฑ์นี้มากที่สุดในโลก แต่ได้ส่งออกเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นจำนวนมาก เมื่อ ๑๐ ปีก่อนเราส่งออกเพียง ๒ แสนตัน แต่ในปีหลัง ๆ นี้ เราส่งออกถึง ๕ แสนตัน และมูลค่าก็เพิ่มขึ้นจากปีละ ๒๐๐ ล้านบาท เป็น ๗๕๐ ล้านบาทอย่างนี้เป็นต้น

ข้อ ๓ จากสถิติของกรมศุลกากรไม่ปรากฏว่ามีการส่งมันอัดแห้งหรือมันเม็ดไปจำหน่ายยังประเทศเดนมาร์ก กระผมได้ตรวจสอบดูแล้วก็ปรากฏว่าเฉพาะประเทศเดนมาร์กก็มีกฎหมายห้ามไม่ให้เลี้ยงสัตว์ด้วยมันสำปะหลังเขาใช้พืชอย่างอื่นเลี้ยง แต่อาจจะมีการส่งเข้าไป เล็ดลอดเข้าไปได้บ้างอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติถามก็เป็นไปได้ ตลาดสำคัญของเราเวลานี้ก็คือเยอรมันตะวันตก นอกจากนั้นก็เนเธอร์แลนด์ แล้วก็เบลเยียมด้วย ตลาดใหม่ ๆ นี้ก็จะเกิดขึ้นก็มีอิตาลีและสเปน ส่วนสำหรับเพื่อนบ้านของเรา เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ ชาราวัก บรูไน นี้ก็สั่งซื้อไปจาก

เราเหมือนกัน แต่เป็นปริมาณไม่มากนัก

ข้อ ๔ สำหรับเรื่องญี่ปุ่นนั้น กระผมชอบคนที่ท่านผู้มีเกียรติเป็นห่วงเรื่องดุลการค้า เมื่อเดือนพฤศจิกายน กระผมได้เดินทางไปเจรจากับฝ่ายญี่ปุ่นในเรื่องนี้ก็พยายามขอให้เขาซื้อผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังจากไทยมากขึ้น เพราะโควตาที่เขาให้เราอยู่เวลานี้ประมาณ ๒ หมื่นตันน้อยเกินไป เรายังมีทางที่จะส่งไปยังประเทศนั้นได้อีกมาก มีพ่อค้ามันสำปะหลังหลายรายก็ได้มาติดต่อกับกระผมที่นั่น อยากจะขอซื้อจากเราเป็นความจริง แต่ทางรัฐบาลญี่ปุ่นไม่สามารถที่จะให้โควตาเพิ่มขึ้นมากกว่านั้น โดยอ้างเหตุผลว่าเขามีมันอย่างอื่นเช่นมันที่ทำจากมันเทศ หรือมันเทศอย่างหวานนั่นเอง เป็นจำนวนมากอยู่แล้ว เขามีจำนวนพอต้องการอยู่แล้ว ไม่ต้องการไปจากเรา กระผมเองก็ได้ต่อว่าเขาว่าไหนว่าญี่ปุ่นมีการค้าเสรี ทำไมจึงได้มีการห้ามสินค้ามันสำปะหลังจากประเทศไทย เขาก็บอกว่าเป็นนโยบายของรัฐบาลญี่ปุ่นที่ไม่ต้องการจะให้นำมันสำปะหลังจากประเทศอื่นแม้แต่ประเทศไทยหรือประเทศอื่น ๆ เขาก็ห้ามทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาลญี่ปุ่น สำหรับพ่อค้ามันเขายังต้องการอยู่มาก เจริญไม่สำเร็จในเรื่องนี้

สำหรับข้อ ๕ กระทรวงเศรษฐกิจได้รับรายงานว่า เรื่องการกวดราคาข้าวหัวมันสำปะหลังจากชาวไร่ นั้น ก็เนื่องจากว่าโรงงานมีหลายโรงด้วยกัน ถ้าโรงหนึ่งกวดราคาข้าวหัวมันสำปะหลังก็ไปขายให้อีกโรงหนึ่งได้ ที่กวดราคานี้ก็เป็นผลสืบเนื่องมาอย่างที่เราได้ทราบมาแล้วว่า เพราะว่ามี การปลอมแปลงเอาดินผสมเข้าไปในนั้น จึงทำให้ราคาตกลงไป เมื่อราคาตกลงไปขายไม่ออก ก็หาทางไปกวดราคาจากชาวไร่ ถ้าเราแก้ไขเรื่องคุณภาพได้สำเร็จกระผมคิดว่าเราคงจะแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้มาก กระผมเข้าใจว่าโรงงานผลิตมันสำปะหลังอาจจะรับซื้อในราคาที่สูงขึ้นหรือต่ำลงก็คงอยู่ที่ตลาดในต่างประเทศนี่เป็นเหตุผลสำคัญกว่าอย่างอื่น กระผมก็พยายามที่จะหาทางที่จะช่วยเหลือชาวไร่ในเรื่องนี้อยู่แล้ว ในขั้นนี้ก็คงจะช่วยได้เพียงว่าไม่ให้มีการผูกขาดและให้มีการตั้งโรงงานขึ้นมากที่สุดที่จะมากได้ วิธีนี้กระผมคิดว่าคงจะแก้ปัญหาได้ตามสมควร

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) ผมเกรงว่าเตี้ยจะลืมนเสีย คือเมื่อสักครู่นี้ที่ได้ฟังเพื่อนสมาชิกได้พูดถึงว่า การค้าของคนไทยเราที่ ท่านได้บอกเราว่าได้เพิ่มมาประมาณ ๕๐ ล้านบาทแล้วนี้ จากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเคยแถลงว่า ไทยเรามีรายได้ถึงประมาณแสนกว่าล้านบาท แต่ถ้าเรามีการค้าเพียง ๕๐ กว่าล้านบาท นี้จะเพียงหนึ่งในสองพัน

เปอร์เซ็นต์เท่านั้น นี่เป็นตัวเลขที่น่าคิด ขอฝากไว้สักเล็กน้อยก่อนนะครับ สำหรับเรื่องมันสำปะหลังนี้ผมเห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดข้าวของเรานี้กำลังจะหดตลาดมากยิ่งขึ้นในตลาดโลก มันสำปะหลังที่ผมสนับสนุนโดยเหตุที่เห็นว่าพืชชนิดนี้เป็นพืชที่ลงทุนต่อไร่ในอัตราต่ำเป็นประการแรก ประการที่ ๒ อดทนต่อสภาพภูมิอากาศในทุกระเภทเช่นแล้งหรือว่าน้ำ ฝนไว้แต่ไว้ในท้องนาเท่านั้นที่ไม่สามารถที่จะทำได้ ประการที่ ๓ การขยายพืชไม่มีศัตรูพืช ประการที่ ๔ ทุนต่อไร่ ที่เมื่อสักครู่ที่ว่าต่ำนั้นเป็นการลงทุนได้ง่าย และเท่าที่ทราบว่าการดำเนินการของตัวอย่างที่ท่านประธานสภาของเราเองนี้เคยดำเนินการคือการช่วยเหลือ ก็อยากจะฝากไว้เป็นข้อสังเกตให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจได้ตั้งข้อสังเกตไว้สำหรับปีหน้า รัฐควรจะได้มีงบประมาณในการอุดหนุนช่วยเหลือชาวไร่ มันสำปะหลัง เพราะอย่างน้อยที่สุดความต้องการของตลาดโลกที่ผมได้เรียนแล้วว่า ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าเวลานี้ไทยเราเป็นที่ ๑ ในภาคนี้ละ ผมขอทราบเรียนว่าเรายังไม่เป็นที่ ๑ เท่าที่ผมทราบมา ความต้องการของตลาดโลกต้องการมันสำปะหลังถึง ๘๐ ล้านตัน ไทยเราผลิตได้ไม่เกิน ๒ ล้านตันอย่างนี้ เพียงร้อยละไม่ถึง ๒ เปอร์เซ็นต์ เรามีทางที่จะขยายพืชชนิดนี้เพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศของเรา ผมจึงหวังว่าปัญหาในเรื่องที่จะใคร่ให้รัฐบาลได้จัดงบประมาณช่วยเหลือ ถ้าหากว่าการช่วยเหลือในด้านการเกษตรแก่ชาวไร่เป็นไปโดยยาก ก็อยากจะให้ช่วยเหลือทางโรงงาน ส่วนปัญหาเรื่องคุณภาพที่ท่านรัฐมนตรีระบุว่าทางโรงงานได้ทำนั้น เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว เราไม่ได้ดูแลในปัญหาข้อนี้ เพราะรู้สึกว่าเป็นระยะที่ประเทศไทยหรือชาวไร่ของเราหรือโรงงานของเราไม่ควรจะมีรายได้ การปนทรายที่ปนระปนทรายครับ ในขณะที่เขาผลิตหัวมันออกเป็นมันเส้นนี้ เขาเอาทรายมาปนเป็นปุงก็เป็นล้ารถ ผมไม่เคยทักท้วง เนื่องจากว่าเมื่อส่งไปขายต่างประเทศให้สัตว์ของเขากิน นิสัตว์ของเขาไม่ตาย แต่หลังจากที่เดนมาร์กเลิกซื้อไทยนะ เท่าที่ผมได้เรียนถามนะ ผมทราบมาว่าเป็นเพราะว่าผู้ส่งออกของเราทำได้ปนแต่ทรายเท่านั้นไม่ การทำมันเม็ดมันเส้นของเราได้ปนลงไปถึงว่าซีเลื่อย ไร่ กาก ดินและอีกหลาย ๆ อย่าง และเมื่อวัวของต่างประเทศที่จะเลี้ยงจำนวนที่หนึ่งหลาย ๆ หมื่นตัว นี้เมื่อกินเข้าไปนี่เกิดล้มตายเป็นหมื่น ๆ ตัวอย่างนี้ไม่ทราบว่าประเทศไหนซึ่งต้องสั่งซื้อสินค้าข้ามน้ำข้ามทะเล แล้วจะต้องมาประสบกับว่าต้องจ่ายเงินในราคาสูง แล้วสัตว์เลี้ยงที่ตัวเองเลี้ยงนี้ต้องตายหมดนี้ ประเทศไหนใครเขาจะซื้อที่ผมเป็นกังวลในเรื่องนี้ก็เพราะรู้สึกว่าเป็นระยะเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วนี้ประเทศไทยเราเป็นประเทศเดียวที่ผลิตมันสำปะหลังออกขาย เรานำรายได้

ของเราเข้าประเทศเป็นจำนวนมากจากเงินไม่เท่าไร จนถึง ๗๕๐ ล้านบาท ที่ท่านรัฐมนตรี
แถลงนั้น ก็เป็นตัวเลขที่น่าคิดแต่ว่าในปัจจุบันนี้บางประเทศเช่นอินโดนีเซียที่กำลังจะเว้น
ว่างในประเทศ หันมาผลิตมันแข่งกับเรา จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องรักษาคุณภาพมันสำปะหลัง
ของเรา นี้ก็ฝากไว้เป็นข้อสังเกต อีกข้อหนึ่งอยากจะเรียนถามว่า รัฐจะมีนโยบายอย่างไร ถ้า
หากว่าไม่เป็นข้อที่นั่นนี้ ผมอยากจะฝากข้อสังเกตว่า เรื่องเกี่ยวกับปัญหาเรื่องนี้รัฐควรจะได้
วางหรือออกกฎหมายควบคุมคุณภาพ สำหรับอีกข้อหนึ่งที่ผมอยากจะให้ข้อสังเกตคือที่ท่าน
รัฐมนตรีกล่าวเมื่อสักครู่ที่ว่า ราคาเรื่องมันสำปะหลังในประเทศของเรา ผมรู้สึกเท่าที่
เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้เราไม่มีการประกันราคาเมืองไทยเรามีความน่าอนาถอยู่ประการหนึ่ง กลสิกรไทย
เราต้องถูกเป็นผู้กำหนดราคาซื้อ และถูกเป็นผู้กำหนดราคาขายทั้ง ๒ อย่าง เมื่อชาวไร่ชาวนา
ทั้งหลายนี้ไปซื้อสินค้าจากร้านค้าเขา ถูกกำหนดราคาซื้อ โดยว่าจะซื้อผ้าซื้ออะไร ๆ นี้ ทางร้านค้า
ได้กำหนดราคาซื้อให้เขาซื้อเอาไว้แล้ว แต่เมื่อถึงที่เราพอจะเป็นผู้ขายบ้างแทนที่เราจะมีโอกาส
กำหนดราคาขายหัวมันสำปะหลังหรืออ้อย หรือข้าวโพด หรืออะไรนี้ เราไม่มีโอกาสเลย
มันกลายเป็นว่าผู้ซื้อนั่นแหละเข้ามากำหนดราคาขายของเราอีก ผมถึงว่ากลสิกรของเราที่ถูก
กำหนดทั้งซื้อและทั้งขาย จึงเป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ก็อยากจะทราบเรียนสั้น ๆ ว่ามีปัญหา
และส่วนสำหรับเรื่องญี่ปุ่นที่ผมได้พูดถึงเรื่องญี่ปุ่นนั้นก็เพราะว่าผมมีความรู้สึกอยู่หลาย ๆ ข้อ
ต้องการจะพูดถึงเรื่องญี่ปุ่นสักเล็กน้อย ผมอาจจะใช้เวลา เพราะเกรงว่าจะเกินเวลาของกระดาน
เวลาวันนี้ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องใหญ่ แต่เวลามันน้อยก็อยากจะพูดสั้น ๆ เราต้องเสียเปรียบญี่ปุ่น
ในเรื่องตุลการค้ำนี้ เราได้เสียเงินไปมากมาย มีอยู่สองอย่างคือ สินค้าเด็กเล่นกับสินค้าฟุ่มเฟือย
ผมได้พูดในรัฐสภาหลายครั้งแล้ว ทั้ง ๆ ที่เราได้วางหลักการอย่างนี้ในสิ่งที่ไม่ถูกในประเทศ
ของเรา ถ้าไม่มีสินค้าเหล่านั้นขึ้นมา เด็กก็ไม่มีการเปรียบเทียบลูกนาย ก. ไม่รื้อมา ลูกนาย ข.
ก็ไม่รื้อมาอย่างนี้ผมเห็นว่าไม่เป็นเรื่องจำเป็นเลยเด็กไทยเราไม่ตายแน่ ถ้าไม่ได้สินค้าเด็ก
เล่นนี้ ถ้าเราได้เล่นกันน้อยลงนี้ไม่ตายครับ สมัยโบราณผมเห็นเขาทำของเด็กเล่นกันขาย
อันละ ๕ สลึง สลึง ๒ สลึง เด็กมันก็เล่นกันได้เดี๋ยวนี้อย่างราคาตั้งเป็นร้อย และหลาย ๆ
ร้อยเป็นการเสียเงินโดยใช่เหตุและก็สินค้าฟุ่มเฟือยก็เหมือนกัน ประทานโทษครับ แค่นี้ ของ
ผู้หญิงแค่นี้ คิดไม่ถูกแล้วครับว่ามันเท่าไร ถ้าบังเอิญว่าหญิงไทยเรานี้จะแต่งตัวน้อยลง
หรือสวยน้อยลง แต่ว่าเพื่อประโยชน์ของประเทศ มันก็เป็นเรื่องที่น่าจัดทำ และยิ่งกว่านั้น

ผมคิดว่าสภาพสตรีของไทยเราเวลานี้กลับไปนิยมใช้สินค้าหรือเครื่องสำอางจากต่างประเทศเสียแล้ว เพราะว่ามีอิทธิพลของเราแต่งกันมาเสียเป็นเทรดิชัน (tradition) ไป

ประธานสภาผู้แทน : ขอความกรุณารัฐจะจัดหาวิธีตั้งญี่ปุ่นให้ซื้อเพื่อลดการค้าเสียเปรียบลดได้หรือไม่

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : สินค้าพวกนี้มันเกี่ยวโยงกันครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : กระจุกเป็นเรื่องถามครับ

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ครับไม่ถามละครับ ขอพูดพอจบแล้ว เดี่ยวผมก็เลิกแล้วครับ เกรงใจคนอื่นเขา แต่ผมรู้สึกว่ามันเป็นอย่างนั้นจริงๆ ครับ ท่านประธานจะเห็นว่าเราเข้าใจผิดในเรื่องนี้ แล้วเราก็ไม่ได้แก้ปัญหาลังคมมันเกี่ยวกัน เมื่อวันหนึ่งผมเห็นผู้หญิงออกมาจากบ้านข้างนั้น ผมตกใจ เวลากลางวันแสดๆ เขียนหน้าเสียเป็นงิ้ว อย่างนี้ก็ไม่อยากจะพูดละครับ แต่ว่ามันเป็นเรื่องพุ่มเพุย ก็อยากให้ออกข้อสังเกต ที่นี้ที่พูดถึงญี่ปุ่นนะ เพราะว่าการขนส่งของญี่ปุ่นที่เอารัดเอาเปรียบเราก็เกี่ยวกับเรื่องเรื่อนี้เราก็ตายอยู่ในกำมือเขา ประการที่ ๒ ประการที่ ๓ การแย่งตลาดข้าวในฐานะพันธมิตรก็อยากจะฝากไว้ด้วย ทั้งๆ ที่ผมพูดเรื่องมันสาปะหลัง แต่รู้สึกว่าเมื่อมีชาวที่กรรมการค้าต่างประเทศ ถ้าจะพูดไปก็อีก ๓ ชั่วโมงไม่จบ ก็อยากจะไว้เป็นกระตุ่มเรื่องหลัง คือมีที่ท่าว่าพอเราจะจำกัดสินค้าญี่ปุ่น รู้สึกว่าตลาดข้าวของเราจะถูกญี่ปุ่นเข้าไปแย่งโดยการให้ และจะมีลักษณะให้แบบอเมริกาด้วย นี่ผมขอฝากไว้ด้วย ส่วนที่เกี่ยวกับชาวไต้หวันครับ ขอโทษเกี่ยวกับญี่ปุ่นขอพูดอีก ๒ เรื่องครับ คือ การลงทุนในประเทศของเราเป็นการเอาเปรียบชาวไร่ ฝ่ายอย่างเรื่องเสื้อผ้า เรื่องอะไรนี่เหมือนกัน ผมฝากเป็นข้อสังเกตไว้สั้นๆ และข้อ ๕ ก็อยากจะตั้งข้อสังเกตว่า เวลานี้อิทธิพลการค้าของญี่ปุ่นที่มีต่อประเทศไทยนะ ถ้าเราเปรียบคนไทยถูกยุงกัดนี้ ประเทศต่างๆ ที่ส่งสินค้ามาในประเทศเราเนี่ย เราถูกยุงกัดนอกมุ้งแต่ญี่ปุ่นนี่ตามมากัดถึงในมุ้ง นี่เป็นยุงพิเศษซึ่งมีลักษณะพิเศษ ผมฝากไว้เป็นข้อสังเกตเท่านั้นสำหรับส่วนเรื่องชาวไต้หวันครับ ผมฝากข้อสังเกตไว้แบบนี้ ขณะนี้มีผู้ส่งออก สำหรับทางภาคตะวันออกนะมีอยู่รายเดียวที่ยิ่งใหญ่แล้วก็รู้สึกว่า ถ้าหากว่ากรรมการค้าต่างประเทศหรือกรรมการค้าภายในจะได้ติดต่อซึ่งผมจะไม่ระบุชื่อบริษัทหรือกรครับ มันเป็นเรื่องไม่ดี ได้ไปติดต่อได้ขอความกรุณาพูดกันอย่างฉันทมิตรอย่างกันเองว่า ราคาของชาวไต้หวันควรจะกำหนดให้ราคาพอเขาอยู่ได้ ถ้าประมาณหาบละ ๑๕ บาทก็จะเป็นการสมควร บางคราวเขาซื้อถึง ๒๐ บาทกว่า แล้วขณะนี้ราคาที่ต้องตลาดที่เป็น

อยู่เวลานี้เขากำไรกันมากเหลือเกิน แล้วก็ชาวไร่ก็ไม่ทราบว่าจะไปพูดไปร้องไปหาเอาที่ไหน ประเด็นที่ ๒ ก็ในด้านอุดหนุนช่วยเหลือซึ่งผมได้พูดไว้แล้วก็หวังในงบประมาณสำหรับปีหน้าที่ทางกระทรวงนี้จะได้ขอให้ช่วยเหลือในด้านธนาคารหรือจะเป็นในแบบท่านประธานสภาซึ่งผมได้กล่าวไปแล้ว เรื่องที่ ๓ สำหรับชาวไร่ก็คือการตั้งสหกรณ์ สหกรณ์ชาวไร่เอาละครับ ผมมีข้อสังเกตทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ แต่บังเอิญเวลานี้ผมดูเวลานี้มันเหลือน้อย ๑๐ นาที ก็พูดรวบรัดตัดใจความ แล้วก็ปัญหาต่าง ๆ ที่ผมเรียนถามนี้ ผมขอเรียนให้ทราบว่าโดยที่ผมเสียดายและเห็นว่ามันสำปะหลังของเรา ถ้าเรามีการขยายไปในจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งมีที่รกร้างว่างเปล่ามากมายนั้นก็เกิดประโยชน์แก่ประเทศเราในอนาคตอย่างมหาศาล โดยที่ตลาดโลกยังเป็นที่ต้องการมาก และก็ถ้าหากว่าข้าวของเราก็เกิดย่ำแย่ขายไม่ออก เราก็ยังมีอาชีพสำหรับคนไทยของเรา ยิ่งกว่านั้นการสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องนี้ จะทำให้ลดปัญหาคนว่างงานได้ประการหนึ่ง ลดอัตราคนร้ายที่ถูกต้อง ได้อีกประการหนึ่ง เอาละครับ ทั้ง ๆ ที่ผมอยากจะพูดอีกสัก ๓ ชั่วโมงเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ว่าเวลาจำกัดขอฝากข้อสังเกตดังกล่าวไว้แล้วเท่านั้นแหละครับ

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้แล้ว

ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๔๙๙

สภาผู้แทน

๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอ
บ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลไผ่ใหญ่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุม คณะกรรมาธิการ
สามัญร่างละ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์
ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลไผ่ใหญ่
อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายโบแดง จันตะเสน	เป็นประธานกรรมาธิการ
๒. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์	
๓. นายทองหยด จิตตวีระ	
๔. นายบัณฑิต อับดุลบุตร	
๕. นายบุญส่ง สมใจ	
๖. นายประมวล กุลมาตย์	
๗. นายสมบูรณ์ บัญญัติ	
๘. นายสวัสดิ์ คำประกอบ	
๙. นายสันต์ เทพมณี	
๑๐. นายสำรวย ธรรมสุนทร	
๑๑. นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ	

เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิ่มโอชา ชั้นโทประจำสำนักงานเป็นเลขานุการ
คณะกรรมการธิการ

บัดนี้ คณะกรรมการธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับเสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) โบแดง จันตะเสน

(นายโบแดง จันตะเสน)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง

เสงี่ยม พิมพ์

ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ

**คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์
วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน**

พ.ศ.

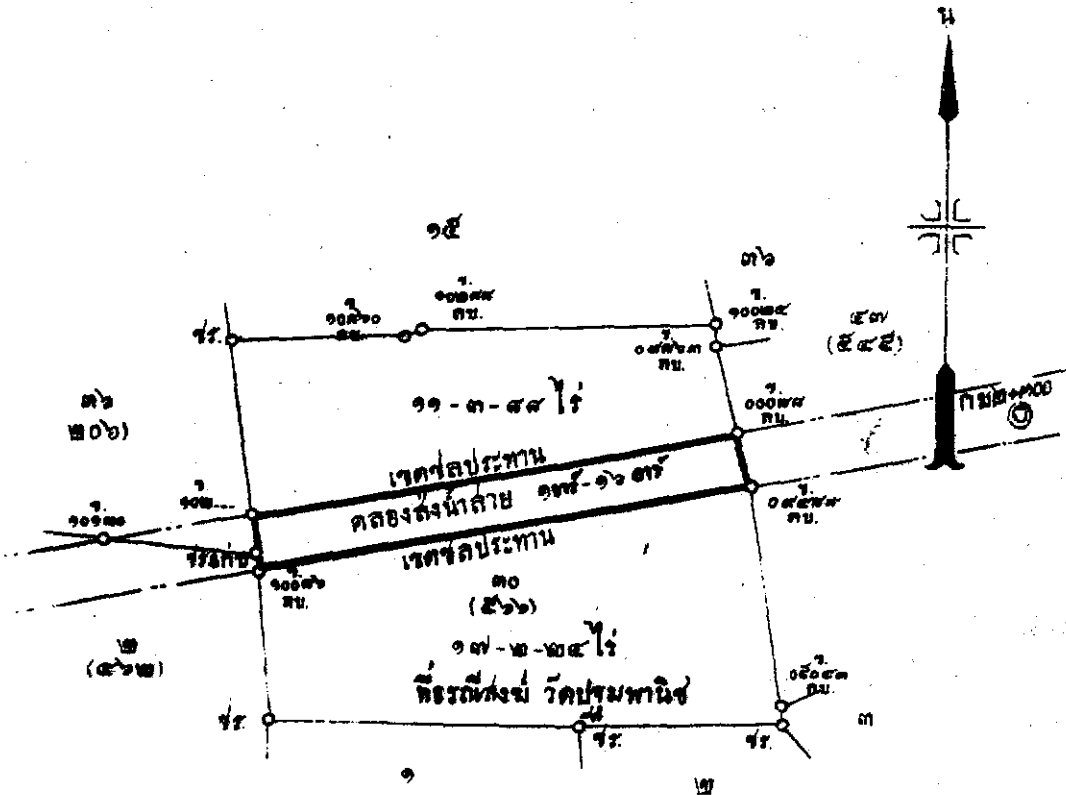
ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

- ๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ นางสาวบังอร อิมโสภา
ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายมัน จุลวิจิตร
หัวหน้ากองจัดหาที่ดิน กรมชลประทาน
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
- ๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์
 ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
 ให้แก่กรมชลประทาน
 พ.ศ.

มาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐

เครื่องหมาย

เขตโอนกรรมสิทธิ์

เนื้อที่ที่โอนกรรมสิทธิ์

โฉนดที่	ไร่	งาน	ตารางวา
๔๕๒๘	๔	๓	๑๒

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมาธิการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโอบาง จันตะเสน (ประธานกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ย้ายพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๔ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าสมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลไผ่ใหญ่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

โบแดง จันตะเสน
(นายโบแดง จันตะเสน)
ประธานกรรมการสามัญ

ร่าง
 พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช
 ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่
 จังหวัดลพบุรี
 ให้แก่กรมชลประทาน
 พ.ศ.

.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอ
 บ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัด
 ปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่
 จังหวัดลพบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
 คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์
 วัดปฐมพานิช ตำบลไผ่ใหญ่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน
 พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลไผ่ใหญ่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ นางสาวบังอร อิ่มโอชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายมัน จุลวิจิตร หัวหน้ากองจัดทาท่ดิน กรมชลประทาน

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

โบแดง จันตะเสน
(นายโบแดง จันตะเสน)
ประธานกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช
ตำบลไผ่ใหญ่ อำเภอบ้านหมี่
จังหวัดลพบุรี
ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลไผ่ใหญ่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลไผ่ใหญ่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลไผ่ใหญ่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

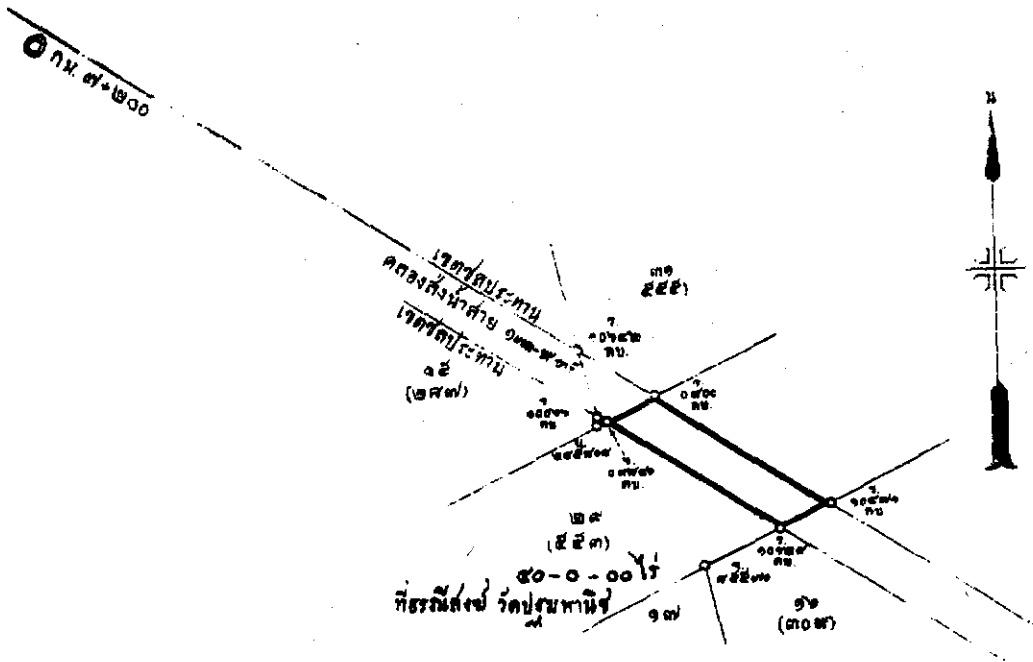
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์
ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลสนามแจง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ.

มาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐

เครื่องหมาย

เขตโอนกรรมสิทธิ์

เนื้อที่ที่โอนกรรมสิทธิ์

โฉนดที่	ไร่	งาน	ตารางวา
๖๓๕๗	๒	๑	๗๖

คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดปฐมพานิช ตำบลไผ่ใหญ่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ย้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๔ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท จังหวัดพระนคร พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๕๑๓

สภาผู้แทน

๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลใน
 ท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท จังหวัดพระนคร พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
 เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบลมหา
 พุฒาราม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุม คณะกรรมาธิการ
 สามัญร่างละ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา
 ริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท จังหวัด
 พระนคร พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทาง
 หลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลมหาพฒาราม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร พ.ศ. (คณะ
 รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้
 ประกอบด้วย

๑. นายโบแดง จันทะเสน
๒. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์
๓. นายทองหยด จิตตวิระ
๔. นายบันเทิง อับดุลบุตร
๕. นายบุญส่ง สมใจ
๖. นายประมวล กุลมาตย์
๗. นายสมบูรณ์ บัณฑิต
๘. นายสวัสดิ์ คำประกอบ
๙. นายสันดี เทพมณี

เป็นประธานกรรมาธิการ

๑๐. นายสำรวย ธรรมสุนทร

๑๑. นายสุจินต์ เขาวีศิษฐ

เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อัมโสภา ชั้นโทประจำสำนักงานเป็นเลขานุการ
คณะกรรมการธิการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับเสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) โยแดง จันตะเสน

(นายโยแดง จันตะเสน)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง

เสงี่ยม พิมพ์

๒๓๑ ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท
จังหวัดพระนคร
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางเทศบาล ในท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท จังหวัดพระนคร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ นางสาวบังอร อิ่มโอชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายอาษา เมฆสวรรค์ หัวหน้ากองราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนการปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง นายประเสริฐ ภัทรพฤกษ์ หัวหน้ากองรังวัดและที่ดิน เทศบาลนครกรุงเทพ และนายชรรค์ชัย นพแก้ว หัวหน้าแผนกสำรวจ กองรังวัดและที่ดิน เทศบาลนครกรุงเทพ
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึกนี้
ด้วยแล้ว

โบแดง จันตะเสน
(นายโบแดง จันตะเสน)
ประธานกรรมาธิการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
ในท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท จังหวัดพระนคร

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
ในท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท จังหวัดพระนคร ซึ่งได้ทำการสำรวจเสร็จแล้วตามความใน
พระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
และขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท จังหวัดพระนคร พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกเทศมนตรีเทศบาลนครกรุงเทพเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท จังหวัด
พระนคร ให้แก่กระทรวงมหาดไทย เพื่อเทศบาลนครกรุงเทพสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
จำนวนหนึ่งสาย จากริมทางรถไฟสายเหนือไปเชื่อมถนนพญาไท มีแนวทางกว้างสิบเมตร เว้น
แต่ปากทางทั้งสองข้างและปากทางแยกผายกว้างไม่เกินยี่สิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะปิด
ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการมีการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ): เนื่องจากว่าคำปรารภในร่างพระราชบัญญัตินี้ เจ้าหน้าที่ได้พิมพ์ตกไป ๒ คำ คือ "ให้" และ "ความใน" ตามที่ได้ขีดเส้นใต้ไว้แล้วนั้น คณะกรรมการเห็นว่าเพื่อให้สมบูรณ์แบบจึงควรเติมคำว่า "ให้" กับ "ความใน" ลงไปในคำปรารภ ขอเสนอท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน: คือกรรมการขอเพียงแต่เพิ่มเติมถ้อยคำไม่ใช่เพิ่มเติมเนื้อความ

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม): เมื่อคราวที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่สภา ทางสมาชิกหลายท่านและส่วนใหญ่มีความข้องใจมากที่ท่านจะเสนอเข้ามาสู่ในวาระที่ ๒ นี้ ท่านจะเสนอแผนที่มาให้เราทราบบ้างพอสมควร แต่ปรากฏว่าเข้ามาสู่ในวาระที่ ๒ นี้ไม่มีแผนที่ที่จะชี้แจงให้ทางสมาชิกได้ทราบเลยในสภานี้ เคยมีครั้งหนึ่งที่สภาเสนอพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินเกี่ยวกับการจัดสร้างสะพานที่ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ก็ไม่ได้มีแผนที่นี้เข้ามา แต่ว่าในการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่สภา ตอนที่มีการโต้เถียงกันในสภานี้ ก็รับว่าจะนำแผนที่มาชี้แจงให้สภานี้ได้ทราบ แต่ปรากฏว่าในหมายกำหนดการที่มานี้ไม่มีแผนที่ให้ชี้แจงให้ทราบเลยครับ

ประธานสภาผู้แทน: อันนี้ผมขอเรียนชี้แจงว่า อันนี้เป็นเรื่องเก่าที่เราได้เคยถกเถียงกันมา และได้ตกลงกับรัฐบาลว่า ต่อไปถ้ารัฐบาลจะเสนอร่างพระราชบัญญัติแบบนี้มาต่อไปแล้วขอให้แนบแผนที่มาด้วย เป็นการตกลง อันนี้เป็นเรื่องที่เสนอเข้ามาแล้ว ที่เรารับหลักการขั้นต้นไปแล้วครับ

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม): ท่านประธานที่เคารพเพราะว่าในวันที่รับปากในที่ประชุมนั้นรับว่าในวาระที่ ๒ จะพยายามเอาแผนที่มาชี้แจงให้ทราบ นี่ก็ข้องใจว่าเหตุไฉนจึงไม่ได้นำเข้ามาในคราวประชุมคราวนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน: ที่นี้ผมก็จำอันนี้ไม่ได้

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์): เรื่องอย่างนี้ครับ ก่อนที่จะพิจารณา วาระที่ ๒ นี้ ก็ไปดูกันถึงว่าข้อตกลงในรายงานการประชุมสภานี้ ทางรัฐบาลบอกว่าเมื่อข้องใจแล้ว ในวาระที่ ๒ จะได้ส่งแผนที่มาให้พิจารณา แผนที่นี้มีความข้องใจของสมาชิกอยู่ครั้งหนึ่ง กฎหมายประเภทเดียวกันในท้องที่เดียวกัน คือในเขตเทศบาลทั้งสองฉบับ คือเวนคืนที่ดินพระนครธนบุรีเพื่อทำถนนและสร้างสะพาน มีชื่อผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดิน ก็เผชิญไปมีชื่อรัฐมนตรีขึ้น

ท่านหนึ่งก็วิจารณ์กันไปวิจารณ์กันมา ก็เป็นข้อเท็จจริงว่าท่านไม่ได้มาซื้อเพื่อค้าขายหรือก
 ท่านชี้แจงก็เป็นอันว่าเรียบร้อยฉบับนั้น ต่อไปฉบับนี้ออกมาที่หลังเสนอมาที่หลังครบ ก็เกิด
 ไม่มีแผนที่ สมาชิกก็เกิดข้องใจหรือรัฐมนตรี พวกเราที่แอบไปซื้อที่ไว้ที่นั่น แล้วก็ไปดูตัว
 ถนนจริง ๆ ที่เวนคืนเฉพาะเขตพญาไทนี้ ถนนไม่ตรง มันโค้ง ก็ยิ่งเกิดสงสัยกันใหญ่ ผมไป
 เปิดรายงานการประชุมดูครับ แล้วก็ถ้าท่านประธานสั่งเลขที่จะเชื่อผม ลองถามกรรมการ
 ตรวจรายงานการประชุมดูก็ได้ว่า รัฐบาลจะพยายามส่งแผนที่ประกอบร่างในวาระที่ ๒ มาให้
 แต่คราวนี้ไม่มา สมาชิกก็สงสัยเท่านั้นเองครับ เรื่องจริง และถ้ากรุณาได้ละก็ ผมไปดูรายงาน
 การประชุมก่อนที่จะทักท้วงปัญหานี้ว่า รับกันอย่างนั้นจริง ๆ ลองอ่านดูก็ได้ กรรมการ
 ตรวจรายงานการประชุมก็มีหลายคนครับ

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ผมจ่ารายงานการประชุมไม่ได้

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : เวลาที่เราพิจารณากฎหมายกัน เราได้ตีความ
 แล้วว่าแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเป็นกฎหมายหรือไม่ สภาที่รับแล้วว่าเป็นกฎหมาย และเป็น
 คำบังคับท้ายกฎฎีกาและท้ายกฎหมาย ถ้ากฎหมายใดที่สภานี้จะออก เมื่อไม่มีแผนที่แนบท้าย
 พระราชบัญญัติก็เป็นกฎหมายที่ไม่สมบูรณ์ สภาไม่ควรจะอนุมัติออกไป เพราะว่าถ้าเกิดมี
 การเวนคืน ถ้าเกิดมีการซื้อขาย มีข้อพิพาทระหว่างกรรมการ ศาลจะต้องตัดสินตามแผนที่นั้น
 ถ้าสภาเป็นผู้กำหนดอัตราต่าง ๆ หรือแผนที่แนบท้ายพระราชบัญญัติ ถือเป็นกฎหมาย กฎหมาย
 ใดที่ไม่มีแผนที่เข้ามา อนุมัติไม่ได้ ไม่สมบูรณ์ อนุมัติไปก็ผิด เพราะเราไม่เห็นแผนที่สภาคง
 ไม่ทำ แล้วตามรายงานนั้นรับแล้วว่าในโอกาสต่อไปจะนำเข้ามา เป็นอย่างนี้ครับ เปิดดูได้

ประธานสภาผู้แทน : ในเรื่องกฎหมายนี้เราได้อภิปรายกันมาทีหนึ่งแล้ว เป็นแต่เพียง
 ว่าทางปฏิบัติให้เอาแผนที่แนบมาในโอกาสต่อไป ผมก็จำได้ทำนองนั้นละ คุณติลลครับ

นายติลล บุญเสริม (มหาสารคาม) : มันมีปัญหาอยู่อย่างนี้ครับ ในคราวที่รัฐบาลเสนอ
 ขอเวนคืนที่ดินที่พญาไทฉบับหนึ่ง แล้วก็เกิดมีการเวนคืนที่ดินของกรมทาง เพื่อกรมทางหลวง
 ในการสร้างทางที่ไปอุดรธานี บังเอิญกฎหมายฉบับนั้นแหละมันที่ดินไม่มีแผนที่ สภานี้ก็
 ทักท้วงนะครับ ได้ทักท้วงพร้อมทั้งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้ด้วย ทักท้วง แต่ว่าทาง
 ฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็ได้มาชี้แจงปัญหากฎหมายบอกว่าไม่จำเป็นจะต้องเสนอแผนที่ เพราะว่าร่าง
 พระราชบัญญัติเวนคืนมันมี แต่สภาก็ได้ร้องขอ เพราะมีปัญหาเถียงกันครับ เเถียงว่าถนนที่
 ว่าเป็นนั้นทางรัฐมนตรีซื้ออย่างหนึ่ง ผู้แทนซื้ออย่างหนึ่ง เสร็จแล้วไม่รู้จะเอาอันไหน สภาก็เกิด

ความลึกลับ ก็ต่อไปถ้าจะเสนอกฎหมายเวนคืนมานะ ถึงแม้ในพระราชบัญญัติเวนคืนไม่
 บัญญัติให้ส่งกฎหมายอะไรก็ตาม ก็ขอให้ทางรัฐบาลแนบมาๆ แต่ว่าคราวนี้เป็นวาระที่ ๒
 นี้มันก็มีเวลานาน ความจริงก็น่าจะแนบมาได้ น่าจะแนบมาให้ได้ น่าจะเสร็จแล้ว แต่ว่าเรื่อง
 ที่เกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องของกรมทาง เรื่องของกฎหมายของกรมทางเป็นเรื่องใหญ่ นิสภาได้รับ
 ทราบแล้วก็ได้เข้าใจกันอย่างนั้น แต่ว่าสำหรับผมเองก็ไม่ตั้งใจ แต่ว่าต่อไปก็ขอให้ทำตาม
 รายงานการประชุมว่ามีว่าขอให้มีมาก็แล้วกัน

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : กระผมจำได้ว่าตลอดระยะเวลาที่พระราชบัญญัติ
 เกี่ยวกับเวนคืนที่ดินนี้ที่บอกว่ามีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติก็ดี หรือมีแผนที่ประกาศในราช-
 กิจจานุเบกษาก็ดี ขอให้ท่านกรมการได้ตอบชี้ว่า มีครั้งใดบ้างตั้งแต่ตั้งสภาสัก ๑๐ ปีย้อน
 หลังมานี้ ไม่เคยมีในแผนที่เลยครับ เพราะฉะนั้นก็ข้องใจเหลือเกินว่าแผนที่ ๆ จะเข้ามา
 ไม่เชื่อว่าท่านจะไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาครับ เพราะว่า ๑๐ ปีนี้ไม่เคยมีแผนที่ครับ

ประธานสภาผู้แทน : เชิญกรมการครับ

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรมการ) : การสร้างและขยายทางหลวงตาม
 พระราชบัญญัตินี้เป็นทางสายเก่าซึ่งเราขยายออกไป ไม่ใช่เราสร้างทางใหม่ถึงจะต้องทำแผนที่
 ผ่านเข้าไปในทุ่งไร่นาของประชาชน แต่อย่างไรก็ดีคณะกรรมการรับรองว่าในโอกาสข้าง
 หน้าจะขอติดพระราชบัญญัติเข้ามาด้วย

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมไม่ค่อยจะเชื่อกรมการ
 ว่าเขาเอาแผนที่เข้ามาได้ ต้องเป็นคำรับรองของรัฐบาลเพราะเป็นร่างของรัฐบาล ถ้ารัฐบาลไม่
 ส่งแผนที่มาแล้วกรมการจะเอามาจากไหน เอาไปทำมาก็ยิ่งเชื่อไม่ได้ใหญ่ เพราะไม่ใช่ช่าง
 ความจริงมันไม่ใช่แต่ขยาย มันเป็นการสร้าง แล้วก็สร้างเข้าทุ่งไร่นาจริง ๆ เสียด้วย ผม
 เชื่อว่าคนที่นั่งอยู่ในสภานี้ก็มีที่ดินอยู่ที่นั่นบ้างจากการที่มากทำ ถ้าเรามาปิดกันอย่างนี้แล้ว
 มันจะสื่อความไม่สุจริต ผมได้เคยทราบเรียนท่านประธานมาเมื่อครั้งก่อนแล้วว่า สภานี้จะไม่
 ยอมเป็นเครื่องมือให้ใครมาหากินบนหลังราษฎร ผมกลัวปัญหานั้น ก็ถ้าสุจริตต่อกันได้แล้ว
 บัญชีผู้มีที่ดินที่จะถูกเวนคืนมีของใครบ้าง ก็ตารางวา โฉนดเลขที่เท่าไรก็บอกกันได้เราจะ
 วินิจฉัยได้ว่ามันไค้งเข้าที่ใครบ้างหรือเปล่า หรือว่ามันตรงไปอย่างถนนที่จะประหยัด ผมเชื่อว่า
 ที่ดินที่พญาไทมันไค้งครับ ท่านประธาน ที่มันไค้งนี้ผมไปดูที่ที่เขาเล่าให้ฟังก็ไม่มีแผนที่เขา
 เล่าให้ฟังตามแนวเขตมันก็ไค้งจริง ๆ ครับ เมื่อมันไค้งจริง ๆ อย่างนี้แล้วมันก็จะไปช่องทาง

ว่าสภาพนี้เป็นเครื่องมือให้คนหาประโยชน์จากเงินภาษีของราษฎร ซึ่งนับกันมา ๖ วัน ๖ คืน เพราะฉะนั้นคำรับรองของกรมการที่จะเอาแผนที่มานั้นผมไม่เชื่อรัฐบาลละก็เชื่อ เพราะว่ารัฐบาลเป็นคนทำแผนที่ได้ กรมการไม่มีทางจะทำ ถ้าเขาไม่ส่งมาให้ก็ไม่มีเหมือนกัน ผมขอเรียนอย่างนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทน : ที่จริงนะครับ รัฐบาลก็เคยรับรอง

นายถวิล สุนทรศารทูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระผมใคร่เรียนชี้แจงปัญหาเกี่ยวกับเรื่องแผนที่แนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคราวที่แล้วสภาพนี้ได้มีการพิจารณากันไปแล้วว่าตามกฎหมายสำหรับการเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างทางหลวงนั้น ได้พิจารณากันเห็นว่าทางหลวงเป็นเส้นยาวเป็นจำนวนมากผ่านหลายจังหวัดหลายอำเภอด้วยกัน การที่จะทำแผนที่แนบเข้ามาจึงไม่อาจจะทำได้โดยกฎหมายจึงไม่ได้บังคับว่าการเวนคืนที่สำหรับเพื่อสร้างทางหลวงนั้นให้มีแผนที่แนบท้ายพระราชบัญญัติ แต่การเวนคืนเพื่อทำกิจการอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ของรัฐ จำเป็นต้องมีแผนที่แนบท้ายพระราชบัญญัติ ในขณะที่ทางสภาพนี้ก็ขอร้องว่าถึงอย่างไรก็ตามแม้จะยังไม่มีความหมายบังคับก็ใคร่ขอให้ได้มีแผนที่แนบท้ายพระราชบัญญัติมาด้วย แต่การที่พูดกันในครั้งนั้นพูดถึงเรื่องที่ดินสร้างสะพานทางฝั่งธนฯ ซึ่งเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงด้วย และได้ตกลงในหลักการกันว่าต่อไปทางรัฐบาลก็จะเสนอมานี้ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติเวนคืนนี้ก็เข้ามาในระยะเดียวกัน และได้ขอเวนคืนมานานแล้วและเป็นทีในพระนคร-ธนบุรี ความจริงนั้นการขอเวนคืนที่ในพระนคร-ธนบุรีเพื่อสร้างทางเส้นนี้ ได้ทำมาตั้งแต่เทศบาลก่อนนี้ส่งแผนที่แนวเวนคืนมาเป็นเวลาช้านานแล้ว ในขณะที่เรื่องนี้ก่อนจะเข้ามาสู่สภา ทางรัฐบาล กระทรวงมหาดไทยก็ได้ถามเทศบาลปัจจุบันนี้เหมือนกันว่ายังมีความตั้งใจสงสัยประการใดหรือไม่ การที่จะเวนคืนทางสายนี้ทางเทศบาลก็ตอบยืนยันมาว่าไม่ข้องใจประการใด ขอให้ดำเนินการต่อไปได้ ทางรัฐบาลนี้จึงได้เสนอมายังสภา และก่อนที่จะได้เสนอมานั้น กระผมเองได้เรียกแผนที่มาดูเหมือนกันว่าเหตุการณ์มันเป็นอย่างไร เรียกร้อยหรือไม่ก็ไม่พบปัญหาประการใดเลยในนั้น จริงอยู่เส้นทางที่ว่ามันมีโค้งอยู่บ้างนั้น เพราะทางเส้นนี้มันเป็นเส้นทางที่เล็กมาก แม้การขยายออกไปขยายเพียง ๒ ฟากทางและจำเป็นต้องยอมให้คดโค้งไปบ้างตามสภาพของเส้นทางอยู่นั่นเอง เราไม่อาจจะตัดเป็นเส้นตรงได้ แผนที่นี้ก็มิได้อยู่ที่เทศบาล ขอยืนยันว่า เท่าที่ได้ตรวจดูแล้วไม่มีข้อสงสัยแคลงใจประการใด จึงได้เสนอมายังสภา ถ้าหากสภาพนี้ต้องการดูแผนที่นั้นทางรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง อาจจะ

เสนอมาได้ แต่ไม่สามารถจะทำได้ทันในขณะนี้ เพราะไม่ได้แจ้งไปว่าจะต้องการแผนที่ยื่นนี้

ประธานสภาผู้แทน : ที่จริงนั้นเรื่องเหล่านี้ะครับ เมื่อสภาตกลงกันคราวที่แล้วทางรัฐบาลก็รับว่าต่อไปจะกระทำ แล้วทางด้านเราทางสภาก็แจ้งมติของสภาไปให้รัฐบาลทราบ อยู่แล้วเหมือนกันในเรื่องนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังคณะกรรมการชี้แจงและพร้อมทั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยชี้แจงนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าจะข้องใจเป็นอย่างยิ่ง เป็นการถูกต้องเหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ได้กล่าว เมื่อกี้นี้ เมื่อสมัยคราวก่อนเมื่อสมัยสามัญที่เราประชุมสามัญปีกลายนั้นที่สร้างสะพานข้ามฝั่งธนบุรีนั้น ข้าพเจ้าเองเป็นคนจี้ เพราะมีชื่อรัฐมนตรีปรากฏอยู่ในนั้นนามสกุลเดียวกัน แล้วที่นั่นตอนนั้นก็อลเวงกันกลางสภาด้วย ถึงกับทำทนายในเกียรติอะไรข้าพเจ้าไม่เชื่อหรือเกียรติคนสมัยนี้ พระพุทธเจ้าทรงกล่าวไว้ว่า สจฺเจน กิตฺติ ปโปติ คนยอมได้เกียรติ (ชื่อเสียง) เพราะความสัตย์ มีสัจจะไม่ใช้ว่ารวยใหญ่โตมหาศาล.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาในประเด็นนี้เถอะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่มันผิด มันผิดพุทธวจนะ ผิดหลักพระพุทธเจ้านี้ พรรคอิสระธรรมยึดถือธรรมะพระพุทธเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้องมาอ้างอย่างนั้น เอากันในเรื่องที่ว่าประเด็นนี้เถอะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : และเมื่อคราวก่อนเราเคยอภิปรายแล้วในวาระแรกทางรัฐบาลก็รับปากแล้วว่าส่งแผนที่เข้ามา ข้าพเจ้าก็เกรงอย่างเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ว่าเมื่อกี้ที่ว่าที่ดินคงจะโค้งเข้าสู่ที่ของท่านผู้มีอำนาจหรือผู้มีอิทธิพลอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าสภานี้ไม่ควรจะให้ผ่าน มิได้ ต้องเอาแผนที่มาแสดงก่อน ต้องแสดงแผนที่ก่อน ก่อนจะผ่านนี้ และเราจะมีวิธีการพักไว้ชั่วคราวก่อนก็ได้ ท่านประธาน ต้องเอาแผนที่มาแสดงก่อน สภานี้ถึงจะอนุมัติได้ แล้วนอกจากนี้เมื่อกี้ข้าพเจ้าได้ฟังกรรมการชี้แจงอีกตอนหนึ่งว่า ข้าพเจ้ายกมือเหมือนกัน ท่านประธานไม่ให้พูด ชื่อร่างคำปรารภ มีการแก้ไข ข้าพเจ้าจะพูดตอนนี้ด้วย ท่านก็ยังไม่ให้ยก ที่นี้ข้าพเจ้าจะขอพูดตอนคำปรารภที่มีการแก้ไขเท่าที่สังเกตดูร่างพระราชบัญญัติที่เราผ่านไปแล้ว ๒ ฉบับเมื่อกี้ ทำไมคำปรารภไม่มีการแก้ไขนี้ เมื่อกี้กรรมการบอกว่าเจ้าหน้าที่พิมพ์ตกไป นี่คณะกรรมการกล่าวนะครับ แต่ท่านประธานสภากลับพูดว่าแก้ไขเพิ่มเติม ข้าพเจ้าจะเชื่อฝ่ายไหน จะเชื่อท่านประธาน

หรือว่าจะเชื่อกรรมวิธีการดี นี่เป็นเพราะเหตุใด ที่ท่านเดิม "ให้" เข้าไป "โดยที่เป็นการสมควร ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์" โซแอนโซ "ซึ่งได้ทำการสำรวจเสร็จแล้ว ตามความใน" นี่ท่านเพิ่มเข้ามาใหม่ แล้วที่นี้เห็นฉบับเก่าๆ ไม่มีนี่ เป็นเพราะอะไร หรือท่านเกรงไปว่า จะเกิดเรื่องขึ้น ที่หลังถ้ามันฉาวโฉ่แดงขึ้นอย่างนี้ ท่านเกรงว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่สามารถจะคุ้มครองอย่างนั้น หรือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยว่า ขอยืนหยัดว่าบรรดาผู้แทนปวงชนชาวไทยทั้งหลาย ณ ที่นี้อย่าปล่อยผ่านไป ตราบใดถ้าเรายังไม่ได้เห็นแผนที่ต้องเสนอต่อสภาด่วน

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ เดียวให้ผมตัดประเด็นเสียก่อน ก็เวลานี้มีประเด็น อยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ กรรมวิธีการขอเพิ่มถ้อยคำมานั้นก็ชอบที่ประชุมนี้จะอนุมัติ หรือไม่เสียก่อน ยังไม่ได้ถามนะครับประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่งมีผู้ทักท้วงว่า ในการประชุม คราวก่อนนี้ เราได้ตกลงว่าในคราวต่อไป จะได้ให้ทางรัฐบาลได้เสนอแผนที่มาประกอบกับ ท้ายนี้ ถึงแม้จะไม่มีพระราชบัญญัติ ที่นี้คำว่า "ต่อไป" นี้ ก็พูดกันในระหว่างที่พระราชบัญญัติ กลุ่มนี้เข้ามา ก็จะต้องกันตั้งแต่ฉบับนี้หรือว่าจะถือต่อไปเท่านั้นแหละ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมว่ามีทางออกนะครับคือเท่าที่ฟังคณะกรรมการ ก็เท่ากับยอมรับอยู่แล้วว่า จะต้องมีการแผนที่แนบท้าย แล้วเมื่อมาฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย ท่านก็พูดเสมือนยอมรับเหมือนกันว่าจะต้องมีแผนที่แนบท้าย แต่ไม่ใช่จะมาในกฎหมายฉบับนี้ แต่ที่นี้เราต้องย้อนไปนึกถึงเมื่อตอนเราประชุมครับ ได้พูดว่าใน วาระ ๒ นะครับ ต่อสภานี้ว่าจะนำแนบมาให้พิจารณา ท่านประธานที่เคารพ สภานี้ท่านประธาน เป็นหัวหน้า เป็นประธานของที่ประชุม ถ้าท่านประธานปล่อยไปอย่างนี้ไม่ใช่เสียผมนะครับ ไม่ใช่เสียสมาชิกเสียท่านประธานด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผมว่ามีทางออก ไทน์ ๆ ที่นี้มันก็ ตัดผ่านที่ของท่านที่นั่งอยู่ในที่นี้ เป็นอันรู้กัน ก็ผ่านไปเถอะนะครับ อย่ายไปคิดอะไรกันมาก เลยขอให้มันถูกต้องตามวิธีการเสียหน่อย แล้วก็ผมว่าเป็นอันสิ้นสุด เพราะฉะนั้นในระหว่าง ที่ไม่มีนี้ ผมอยากจะขอร้องว่าถอนออกไปก่อน ผมว่ามีทาง ถอนออกไปก่อนแล้วคราวหน้านี้ แนบเข้ามา แล้วเมื่อแนบเข้ามาเห็นกันแล้ว ผมว่าไม่ต้องวิจารณ์กันละเห็นแล้วก็ เป็นอันรู้ว่า มันผ่านที่ใครก็พอ แล้วต่อไปอย่าให้มันมีอย่างนี้ แค่นี้พอใจครับ

นายโอบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมวิธีการ) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า คณะ กรรมวิธีการเดิมถ้อยคำนั้นไม่เป็นการสมควรนั้นนะ คือว่าในคำปรารภพระราชบัญญัติคล้าย กันนี้ ในฉบับที่ ๒ ที่ตามจากพระราชบัญญัตินี้มันมีถ้อยคำ คำว่า "ให้" และ "ตามความใน"

เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติอย่างเดียวกัน ค่าปรารภมันแตกต่างกันมันก็จึงจำเป็นจะต้องเพิ่มเติมถ้อยคำเสียให้เหมือนกันเสียทุกอย่าง กฎหมายออกจากสภานี้แต่ค่าปรารภไปคนละเรื่องคนละอย่างนี้ก็ไม่เป็นการสมควร เพราะฉะนั้นเมื่อเจ้าหน้าที่พิมพ์ตกก็ควรจะตกเติมแก้ไขเสียให้ถูกต้อง ส่วนท่านสมาชิกว่าการคมนาคมนี้ไม่มีเกียรติที่จะเชื่อได้นั้นขอรับรองว่า ถ้าหากว่าเสนอพระราชบัญญัติอย่างนี้เข้ามาในสภา ถ้าหากว่าทางรัฐบาลไม่เสนอแผนที่มา กรรมการก็ไม่เสนอสภานี้ได้ เพราะฉะนั้นจึงขอรับรองว่าในต่อไปจะขอให้ให้มีแผนที่ตามที่ท่านสมาชิกท่านต้องการ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ขณะนี้กำลังอภิปรายกันอยู่ ๒ ประเด็นในเรื่องคณะกรรมการขอเพิ่มถ้อยคำนั้น กระผมเห็นวาก็เพิ่มให้ชัดเจนขึ้นก็ไม่มีปัญหา แต่ปัญหาใหญ่คือเรื่องที่รัฐบาลรับว่าจะแนบแผนที่มาเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ สมาชิกผู้มีเกียรติเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ยืนยันแล้วว่าเปิดรายงานการประชุมแล้วมีการรับรองกันแล้วจริง ปัญหานี้จึงควรจะวินิจฉัยให้เด็ดขาดลงไป สำหรับกระผมนั้นมีความเห็นว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาโดยไม่มีแผนที่ประกอบ ก็ไม่ควรจะรับพิจารณา ควรจะถอนกลับไปแล้วนำมาใหม่ กระผมขออภิปรายประกอบความเห็นในเรื่องนี้ ในการอภิปรายเรื่องกฎหมายเวนคืนในวาระที่ ๑ นั้น จะเห็นว่าเป็นที่ผิดสังเกตมาก ในวาระหนึ่ง เพราะเป็นการอภิปรายกันอย่างยืดยาว

ประธานสภาผู้แทน : อัยนี้ไม่ย้อนหลัง เอากันพูดถึงว่ามีแผนที่ ดูเหมือนจะอภิปรายขั้น

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ก็ไม่ย้อนหลังครับ แต่ก็เท่าความให้ท่านประธานทราบสักนิดหนึ่ง เพราะผมว่า....

ประธานสภาผู้แทน : เอาแต่ว่าผลของมติดีกว่า

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : เรื่องไม่มีแผนที่นี้ทำให้เห็นว่าทางหลวงเออะ เขาวាយไป บางแห่งบอกมาว่าชี้ว่า กว้างตั้ง ๓ กิโลเมตรก็มี บางแห่ง ๓๐ เมตรอะไรนี่ เขาบอกว่ายาวบางที่จากระนอง ตลอดถึงสุโขทัยนี่ทำมาไม่ได้ก็ไม่ว่า แต่สำหรับการเวนคืนที่ดินในเขตเทศบาล โดยเฉพาะที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไทนี้เป็นที่น่าสงสัยเพราะเนื่องจากกระผมขอเรียนท่านประธานว่า กระผมเห็นแผนที่แล้ว ถนนสายนี้ตัดโค้งไปสู่ที่ดินผู้มีชื่อ ซึ่งนั่งอยู่ในสภานี้ เมื่อไม่เอาแผนที่เข้ามา ตอนเวนคืนที่สร้างสะพานทำข้างแผนที่มาเรียบร้อยหมด จนถึงรายละเอียดประกอบจำนวนมาก สภานี้ก็อภิปรายกันอย่างกว้างขวางว่ามีชื่อรัฐมนตรี

ผู้มีชื่อ สงสัยจะไปกว้านซื้อที่ดินไว้ เพื่อประโยชน์ส่วนตัวเป็นการเบียดบังเงินของราษฎรเข้า กระเป๋าสภานี้จะยอมไม่ได้ เมื่อถูกโจมตีหนักตอนนั้น มาครั้งที่ ๒ กลับไม่ทำมา จริงอยู่ถนน สายนี้เป็นถนนเทศบาล.....

ประธานสภาผู้แทน : เตียว คุณสุรินทร์ ครับ อันนี้อย่าพูดไว้แค่นั้น ต้องพูดให้จบคือ ในคราวนั้นท่านรัฐมนตรีถูกเอ่ยชื่อ ก็ได้ลุกขึ้นมาชี้แจงว่าที่นี้เป็นของท่านตั้งแต่ต้นตระกูล ท่านนี้ครับว่าให้จบเถอะครบอย่าค้างไว้แค่นั้น

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : อันนั้นปรากฏในรายงานการประชุม แล้วครับ กระผมอยากจะสงวนเวลาของท่านประธาน คือความสงสัยของสมาชิกจึงเกิดข้อ ทักท้วงอันนี้รัฐบาลก็รับไปและไม่ทำมา อันนี้กระผมไปดูแผนที่แล้วปรากฏว่าโค้งจริง ๆ ครับ ถ้ามีกระดานดำผมจะเขียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพได้เห็น ประชาชนในแถวนั้นใน ตำบลเพชรบุรียังมาติดต่อกับกระผมบอกว่าเอาไหมละตัดตรงผมจะสละที่ดินให้ กระผม บอกว่าตรงนี้ก็ตรงดีละ แต่ว่าที่โค้งไว้ทำในคณะเทศมนตรีชุดก่อนโค้งไว้ก่อนแล้ว และรัฐบาล ได้ตั้งเงินงบประมาณช่วยค่าที่ดินแล้ว เราจะไปตรงเสียโดยเอาที่ดินใหม่ต้องออกกฎหมาย ใหม่นี้จะเข้าไป ใครเขาโค้งไปเพื่อให้ใครรวย เราเรียกว่ากรวดน้ำสงฆ์ให้เถอะ ให้รวยกันเป็นราย ๆ แต่ว่าเพื่อให้สภานี้ได้พิจารณาครับ เพราะว่าเงินราษฎรเอาไปเวนคืนนี้กระผมจึงยืนยันว่า ควรจะมีแผนที่ นอกจากนั้น ขอเรียนต่อไปว่าการทำถนนสายนี้มันมีเบื้องหลังมาก.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เกี่ยวแล้ว ๆ ตอนนี้อยู่ไม่เกี่ยวแล้วอภิปราย ผมขอ.....

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ไม่เกี่ยว กระผมขอยืนยันว่าควรจะมี แผนที่มาประกอบ

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอชี้แจงอันหนึ่ง เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่ สภานี้ในวาระที่ ๒ เพราะฉะนั้นในการที่สู่สภานี้ ในวาระที่ ๒ นั้นตามระเบียบข้อบังคับก็มี การอ่านตามนี้ เพราะว่าเราได้รับหลักการผ่านวาระที่ ๑ ไปแล้ว แต่มีข้อแม้ที่สมาชิกสงสัยอัน เดียวแหละว่ามีแผนที่นั้นควรจะให้มีเสีย เมื่อมีมาก็ไม่มีการอภิปรายอะไรกันอีกต่อไป จะ อภิปรายอย่างไรก็ได้เพราะเป็นวาระที่ ๒ แล้ว ขอแต่เพียงให้มีแผนที่มาเท่านั้น อยากทราบว่ การมาธิการจะตกลงใจอย่างไร

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการขอยืนยันว่ากฎหมายนี้ เราได้ผ่านวาระที่ ๑ ไปแล้ว และก็แผนที่นั้นก็ทำตามถนนเดิม ไม่ได้ตัดถนนใหม่ ไม่มีผู้ใดได้

รับความเสียหายอะไร และก็รับรองว่าในคราวข้างหน้าคณะกรรมการจะขอเรียกเรื่องแผนที่จากรัฐบาลให้ได้ถึงจะเสนอสภา ก็ขอยืนยันตามนี้

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ที่จริงการที่สภาสูงสุดนี้ได้ขอรับรองเพียงแต่แผนที่เพื่อมาแสดงก็ไม่ใช่สิ่งเสียหายอะไรเลย ซึ่งเราก็ได้ผ่านวาระแรกไปแล้ว ซึ่งทางรัฐบาลก็ได้รับกับเราว่าจะเอาแผนที่มาให้เราท่านลองคิดดูซิครับการออกกฎหมายไปโดยไปผ่านที่นี่เป็นการแสดงความไม่บริสุทธิ์ใจว่าท่านเกรงว่าคนจะรู้ว่าที่ตรงนั้นเป็นของใคร ๆ

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ไม่ได้หรอกครับ

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : เพราะฉะนั้นเพียงแต่เราขอรับรองแผนที่.....

ประธานสภาผู้แทน : เตี่ยครับ ผมขอประท้วงนิดเดียว อย่าไปพูดถึงเรื่องอื่นที่มองกันในแง่ดีแง่วัยประการใดเลย เพราะว่าคราวก่อนเราก็ถกกันมามาก เราพูดกันถึงเรื่องกฎหมายไม่ได้สั่งให้กระทำอย่างนั้นแต่พวกเราอยากจะทำอย่างนี้ใช่ไหมครับ ซึ่งทางรัฐบาลก็ยอมรับ แต่อย่างไรก็ตามก็มีอยู่แล้วว่าในมาตรา ๔ นั้นก็ได้บังคับไว้ชัดแล้วว่าตามแผนผังที่ดินซึ่งจะปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบลที่ส่งทรมิตรพจน์นั้นตั้งอยู่ อันนี้เราก็เคยอภิปรายกันมาก ก็มีข้อซึ่งผมจำไม่ได้จริง ๆ ในบันทึกการประชุมว่ารัฐบาลยอมรับไปนั้นในคราวต่อไป คำว่าในคราวต่อไป

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : คราวต่อไปก็คือคราวนี้แหละครับ วาระที่ ๒ เราเข้าใจกันอย่างน้อยนั้นครับ คือว่าคงจะมีแผนที่มาแสดงประกอบ

ประธานสภาผู้แทน : คราวต่อไปนั้น ในคราวที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติมาใหม่หรืออย่างไรเท่านั้นแหละครับ อันนี้ผมจำไม่ได้จริง ๆ

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : เราใคร่ขอความกรุณาว่ากรรมการจะหาแผนที่มาให้เรา ขอเลื่อนเป็นตอนบ่ายก็ได้ครับ กฎหมายนี้ ยังมีกฎหมายอื่นอีกแยะจะได้ไหมครับ

ร้อยโท กมล อัตนโถ (บุรีรัมย์) : กระผม ร้อยโท กมล อัตนโถ แห่งบุรีรัมย์ สำหรับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งกระผมคิดว่าไม่เกี่ยวกับแผนที่หรือไม่แผนที่ครับเพราะว่าในการพิจารณาในวาระที่ ๑ นั้นเป็นขั้นรับหลักการ เมื่อสภานี้ได้รับหลักการไปแล้วก็เพียงแต่ต่อว่าต่อขานกันเรื่องแผนที่ อันนี้ก็มองเจตนาผมเห็นว่าทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้รับปากว่าในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเช่นนี้ในคราวต่อไปจะหาแผนที่มา

ประกอบ ส่วนในครั้งนี้เป็นอันว่าสภาได้ยอมให้ไปแล้ว เพราะฉะนั้นไม่เกี่ยวกับจะต้องมาพิจารณาเรื่องแผนที่และในชั้นแปรญัตติกก็ได้มีใครแปรญัตติว่าจะให้เป็นทางตรงหรือทางโค้ง เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีปรากฏอยู่ในคำแปรญัตติแล้วและเมื่อกรรมธิการยืนยันแล้วกระผมขอให้ท่านประธานสภาได้ใช้ดุลพินิจของท่านให้พิจารณาไปตามระเบียบครับ ไม่ต้องถามเรื่องแผนที่ต่อไปอีกครับ

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : กระผมได้ฟังมาก็รู้สึกที่เรามีข้อที่ควรจะพิจารณากันอยู่หลายประการ ประการแรกที่ว่าแผนที่นั้นจำเป็นต้องมีหรือไม่ นี่ก็เมื่อสภานี้ผ่านวาระแรกไป ผ่านไปโดยเรายอมเชื่อในเกียรติที่ทางผู้เสนอพระราชบัญญัตินี้ได้สัญญาว่าจะนำแผนที่มาประกอบถ้าสภานี้ติดใจ คือคนเราพูดกันขนาดนี้ ผู้ใหญ่พูดกันขนาดนี้เราไม่เชื่อกันก็เต็มทีนี้เราผ่านไปเพราะว่าความเชื่อในเกียรติอันนั้น ที่นี้มาปัญหาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ถ้าไม่มีแผนที่ มันพิจารณาไม่ได้ คือสารสำคัญมันอยู่ที่แผนที่ การที่เราจะออกกฎหมายทำนองนี้ไปมันไปกระทบกระเทือนสิทธิของบุคคล ที่นี้เมื่อเราไม่ทราบว่ามันจะไปกระทบกระเทือนสิทธิของใครอย่างไรเมื่อไรนั้น เราจะพิจารณาไปได้อย่างไร ผมอยากจะอุปมาว่าถ้าศาลจะสั่งประหารชีวิตคนโดยไม่บอกชื่อนี้จะได้ไหม บอกเอาคนตำบลนี้มาฆ่า ๓ คน ทำไม่ได้คือในมาตรา ๔ นี้ว่าชัดเจน นี่ผมก็เห็นว่ามันชัดเจนอะไร มันไม่ชัดเจนแม้แต่ชื่อซอยหรือถนนก็ไม่บอก ถ้าอย่างนั้นไม่มีแผนที่ก็ยังไม่บอกชื่อถนนชื่อซอยมาก็ยังดี นี่ไม่บอก และอันหนึ่งแผนที่มีหรือไม่มีก็จากคำอภิปรายของท่านสมาชิกก็บอกว่ามี เมื่อมีแล้วทำไมเอามาไม่ได้ บางท่านก็ได้อ่านได้ดูได้เห็น ที่นี้สภานี้จะเป็นผู้อนุมัติกฎหมายฉบับนี้ ไม่ใช่ที่อื่น ที่นี้การอนุมัติมันก็ต้องชัดเจนมีรายละเอียด ซึ่งเราจะพิจารณาได้ อันนี้เป็นข้อที่เราควรพิจารณาเพราะฉะนั้นเมื่อจะพิจารณากันไปโดยส่งๆไป บอกว่าเอาให้ผ่านไป แล้วท่านจะไปทำที่ไหนอะไรก็แล้วแต่อะไรผมว่าไม่เห็นด้วย ไม่ชอบที่สภานี้จะผ่านไปอย่างนั้น อันนี้เป็นเรื่องที่ขอประทานกราบเรียนฝากไว้

ประธานสภาผู้แทน : ขออนุญาตให้ผมชี้แจงบ้าง คือเรื่องการพิจารณานั้นผมก็ได้เรียนย้ำแล้วว่า เรื่องแผนที่นั้น เรายอมรับเขาว่าประกอบการพิจารณาเพื่อจะได้อนุมัติในหลักการๆ แต่ว่าที่ประชุมนี้สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ได้อนุมัติในหลักการไปแล้ว แล้วก็ส่งกรรมธิการพิจารณากลับเข้ามาในวาระที่ ๒ เพราะฉะนั้นเมื่อกลับมาในวาระที่ ๒ เราก็ชอบในการที่จะปฏิบัติตามข้อบังคับ ซึ่งพิจารณาในวาระที่ ๒ แต่ว่าสมาชิกข้องใจในเรื่องแผนที่นั้น ก็ถึงแม้ว่า

จะมีหรือไม่มีก็วิจารณ์ไม่ได้ เพราะว่ามันอยู่ที่ถ้อยคำในนี้เท่านั้นเป็นแต่เพียงว่าการรับไปนั้น มันเป็นปัญหาท่ากวม ที่เกิดขึ้นนิดเดียวว่า ในคราวต่อไปนี้ทางรัฐบาลนี้จะส่งแผนที่มาให้ เพราะฉะนั้นถึงจะมีแผนที่หรือไม่มีแผนที่ เราก็พิจารณาอะไรไม่ได้ ผมอยากจะขอความเห็น ในทางที่รวมขอมกัน

นายสมบุญ คิริธร (พระนคร) : กระผมนั่งฟังมานานแล้วครับ ประเด็นมันอยู่น้อย เดียวเท่านั้น กระผมก็พยายามติดต่อกับท่านเลขาธิการสภา คืออยากจะดูว่ารายงานในวันนั้น จดกันไว้อย่างไร ถ้าเผื่อว่าตกลงอย่างไรแล้ว กระผมยึดถือหลัก ว่าควรจะเป็นอย่างนั้น นี่ที่ ลูกขึ้นมาที่ นี่ก็ปรากฏว่าเมื่อก็ยังไม่ได้มา เลขาธิการพรรคของกระผมท่านก็ยืนยันว่า เขียนไว้อย่างนั้นว่าจะนำเข้ามาละที่นี้อีกจะรู้ว่าเป็นความจริงเป็นอย่างไร เรื่องมันเท่านั้นเอง ถ้าเผื่อว่าตกลงกันไว้อย่างนั้นว่า จะส่งมาแล้ว ก็ควรจะส่งมา จะอภิปรายกันได้หรือไม่แค่นั้นเพียงใดนั้น อย่างน้อยการส่งเข้ามามันก็เป็นประโยชน์ เพราะจะได้บอกว่าได้ผ่านที่ของใครบ้าง เพราะเหตุว่า ในฐานะที่เป็นผู้แทนจังหวัดพระนครนี้ ก็พอจะรู้เรื่องกันอยู่บ้างว่า ในยุคก่อนนั้น โดยเฉพาะ ถนนสายนั้นนั้น ได้ผ่านเข้าไปในที่ดิน คือแทนที่จะตัดเข้าไปตรงมันโค้งเข้าไปหา.....

ประธานสภาผู้แทน : นี่เราอย่าพูดกันเลยครับ เราพูดกันถึงเรื่องแผนที่เท่านั้นแหละครับ

นายสมบุญ คิริธร (พระนคร) : ก็นั่นสิครับ แผนที่ละครับที่พูดนะ กระผมก็อยากจะให้เพื่อนสมาชิกทราบเสียด้วยว่า คือมันตัดผิดปกติ มันโค้งเข้าไปหาเทศมนตรีท่านหนึ่ง ซึ่งก็เป็น ส.ส. และเป็นกรรมาธิการเสียด้วย เท่าที่กระผมจำได้ ความจริงไม่อยากจะพูด ที่นี้ กระผมก็ถามว่าทำไมไม่พูดกันให้หมดเปลือก ถ้าพูดกันเสีย คุณสุจินต์รับเสียค่าเดียวบอกว่า ผ่านที่คุณสุจินต์ ก็หมดเรื่อง

ประธานสภาผู้แทน : ห้ามเอ่ยชื่อ ไม่เอาๆ

นายสมบุญ คิริธร (พระนคร) : ขอประทานโทษครับ กรรมาธิการท่านหนึ่งรับเสียว่า ผ่านที่ผมจริง ที่โค้งนะ กระผมว่ามันไม่เห็นเสียหายอะไร

นายสุจินต์ ชาววิศิษฐ์ (กรรมาธิการ) : ผมอยากกราบเรียนว่า ถนนที่ซอยกิ่งเพชรนี้ เป็นถนนเก่าครับ และก็ในการขยายถนนนี้ให้ได้ ๑๐ เมตรนั้น ผู้ใดติดถนนอยู่ก็ติดอยู่แล้ว ผู้ใดไม่ติดก็ไม่ติดอยู่นั้น ก็ไปตามถนนจะตรงหรือจะโค้ง ถ้าโค้งก็โค้งตามเก่าถ้าตรงก็ตรงตามเก่า ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลยครับ รู้สึกว่าที่ท่านสมาชิกบอกว่า ผมมีที่ดินอยู่นั้น ผมขอเรียนแล้วทำในสภานี้ว่า ถ้าผมมีเท่าไร โอนไปให้หมด ผมออกค่าโอนให้ด้วย ขอเรียนทำไว้

ด้วยครับที่พูดนี้ คือรู้สึกว่าคุณพูดโดยที่ท่านไม่รับผิดชอบเลย ผมขอทำด้วยว่าเจอเท่าไรผมโอนให้หมดครับทุกตารางนิ้วครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมเองไม่เข้าใจหรอกว่า จะเป็นที่ดินของใคร และถ้าผมรู้ผมก็ไม่อยากพูด แต่ที่พูดนะผมพูดในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติ ผู้จะออกกฎหมายจะต้องทำรูปกฎหมายให้สมบูรณ์ กฎหมายนี้เขาบอกว่าเป็นกฎหมายเวนคืนตามแผนผังหรือแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ถ้าหากเราไม่เอาแผนที่มา สมาชิกกลับตาคอนมัติไป มันก็เสียประเด็นที่ท่านประธาน ผมจะยกตัวอย่างอันหนึ่ง มีอยู่ ๓ ตัวอย่าง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเวนคืน พ.ศ. ๒๕๔๕ บริเวณเขื่อนลำปาว เจ้าหน้าที่ไม่ได้เอาแผนที่ออกมา ก็ไปเวนคืนเอาป่าเข้าไป แล้วเป็นนาจับจองที่หลัง กินเงินกันสบาย มีเรื่องอยู่เท่านี้ เรื่องที่ ๒ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสุขาภิบาลตำบลโนนศิลา พระราชกฤษฎีกานั้นมีแผนที่ประกอบท้าย เมื่อแผนที่เป็นเช่นนั้น แทนที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติจะยืนยันตามแผนที่นั้นกลับให้กรมชลประทานไปวัดที่ใหม่ขยายเขตออก ผลที่สุดทางจังหวัดไม่ถูก ไปวัดใหม่ขยายเขตออกอีก ผมยื่นคำร้องไปยังผู้เชี่ยวชาญของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ให้ถือตามท้ายพระราชกฤษฎีกา นี่คือตัวอย่าง ถ้าหากว่าเราไม่เอาแผนที่มา จะอนุมัติได้อย่างไรใครจะไปเติมชื่อใครเข้า และใครจะเขียนแผนที่ใหม่ได้ เราไม่มีคนรู้ แต่เราเชื่อกันในเกียรติ ก็เมื่อเชื่อในเกียรติ ก็ต้องให้เกียรติสมาชิก คือเอาแผนที่มาไม่ยากเย็นอะไร ตัวอย่างที่ ๓ เวลาที่เกิดขึ้นแล้ว ที่ชลประทานห้วยศรีธร จังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการโปรดทราบ มีที่ดินของนายช่างคนหนึ่ง อยู่ตอนหน้าซึ่งคลองจะต้องผ่าน ตามพระราชกฤษฎีกาเขาประกาศเป็นแผนที่ไว้แล้ว แต่นายช่างคนนี้ไม่ต้องการให้ถูกที่เจ้าของ เพราะมันราคาถูก จึงได้วกกลับไปถูกที่ของศาลจังหวัดกาฬสินธุ์เดี๋ยวนี้เกิดมีเรื่องขึ้น ผมไปดูมาแล้ว นี่แหละแผนที่จึงเป็นพระราชบัญญัติ และทำไมถึงบอกว่าตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ เมื่อมันไม่มีแผนที่อยู่ท้าย สมาชิกเราจะเอาอย่างไรจะไปก็ได้ ผมเองไม่ยกมือ ท่านจะยกก็ได้ ให้ประวัติศาสตร์จารึกว่าสภานี้เขามาเล่นขายข้าวขายของกัน

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยนี้ ผมเคยจำได้ว่าได้ชี้แจงในที่ประชุมแล้วว่าในกรณีอย่างไหนจึงมีแผนที่ ในกรณีอย่างไหนไม่มีแผนที่ แล้วเราก็เคยถกเถียงกันมาแล้ว ผมจำกว้างๆ ได้อย่างนั้น แล้วเรายังเคยพูดกันว่า ต่อไปเราจะควรแก้ไขกฎหมายเหล่านี้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็มิมีปัญหาอย่างเดียวที่จริงถ้าข้อใจว่าที่จะเป็นของ

สมาชิก อย่างเมื่อกี้อ่อยชื่อท่านก็มาชี้แจงรับรองอย่างนั้นก็หมดสงสัยกัน ผมก็อยากจะให้ผ่านไปสักทีเดียวแหละครับ และต่อไปก็เอากัน เชิญครับ เพราะว่าท่านสมาชิกที่ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับท่านก็ยอมรับเมื่อกี้อแล้ว

นายประชา ตงศิริ (สกลนคร) : ผมไม่ได้สนใจทางจะเข้าถึงที่ใครถนนอะไรอย่างไร ผมไม่สนใจครับ ผมสนใจเรื่องแผนที่ เพราะเรื่องนี้เมื่อพระราชบัญญัติได้เข้ามาในวาระที่ ๑ นั้น ผมเป็นคนหนึ่ง ซึ่งได้ขอร้องอภิปรายและขอร้องว่าให้รัฐบาลชุดนี้ที่ส่งร่างพระราชบัญญัติเข้ามานี้ เอาแผนที่มาประกอบด้วย ผมคนหนึ่งขอร้อง ดูที่รายงาน ผมยืนยันครับว่ารัฐบาลได้รับในสถานนั้นแล้ว แต่เมื่อมันเป็นอย่างนี้แล้ว จะให้ผมเชื่อได้อย่างไร ในขณะที่ผมคนหนึ่งละ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งไม่สังกัดพรรคใดผมสนับสนุนรัฐบาลมาตลอดกาล แต่ครั้งนี้ผมต้องการ เพราะข้อเท็จจริงมันมีอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ผมอยากชี้แจงอย่างนี้ครับ คือว่าเมื่อคราวที่แล้ว ผมได้เอาบันทึกการประชุมมาดู ในหน้า ๑๓๑ นั้น เป็นเรื่องของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้มายอมรับกับที่ประชุมเกี่ยวกับทางจังหวัด เราอภิปรายทางจังหวัดสายอุตรธานี-หนองคายกันมาแล้วก็เลยเราตั้งข้อสังเกตอย่างที่เคยพูดกันมาอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีก็ยอมรับว่าต่อไปในกรณีเช่นนี้ก็ส่งแผนที่มาประกอบ ทีนี้สำหรับอันนี้นั้นที่จริงในคราวนั้น เจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงว่าเมื่อเข้าสู่ในวาระที่ ๑ เราก็ไม่ได้พูดอะไรกันมากมายเหมือนอย่างอันนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าข้อบังคับมันก็เป็นข้อบังคับข้อปฏิบัติก็เป็นข้อปฏิบัติ ก็มีข้อสงสัยในประเด็นที่ว่าถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้ถ้าจะออกมาโดยกฎหมายก็ไม่ได้กล่าวว่าจำเป็นจะต้องมีแผนที่ประกอบ เป็นแต่เราขอร้องที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้รับรองไว้แล้วว่าต่อไปจะทำ และตามที่เพื่อนสมาชิกคนหนึ่งบอกว่ามีสมาชิกคนหนึ่งที่จะยอมรับใหม่ว่า มีที่ผ่านอย่างไรก็บอกมาเถอะ ยอมรับแล้วก็แล้วไปแต่ท่านก็บอกว่าท่านไม่มี และยืนยัน เมื่อไม่มีก็หมดสงสัย ผมขอให้ผ่านไปทีเถอะ และก็ต่อไปพระราชบัญญัติชนิดนี้ ไม่ว่าจะระยะสั้นระยะยาว ในเขตเทศบาลนอกเขตเทศบาลอย่างไร แม้ไม่มีกฎหมายก็ขอให้แนบทำมาที่เถอะครับ ผมขอปฏิบัติตามนี้ต่อไปแหละครับ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : เพื่อให้ชัดเจนข้อสงสัยซึ่งกันและกัน ผมใคร่ขอเรียนชี้แจงดังนี้ ตามที่สภาได้ยืนยันว่า ในการเสนอพระราชบัญญัติต่อไปนั้น ให้รัฐบาลเสนอแผนที่มาด้วยนั้น รัฐบาลรับและจะทำโดยกวาดขัน บังเอิญที่ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนฯ กลุ่มนี้ ผมดูเหมือนมีอยู่ประมาณ ๓-๔ ฉบับได้ผ่านวาระที่ ๑ เข้าไป
สู่กรรมาธิการเสียก่อนแล้ว กรรมาธิการก็ได้เรียกแผนที่จากรัฐบาล รัฐบาลก็ส่งไปให้กรรมาธิการ
พิจารณา เราถือว่าเป็นพระราชบัญญัติที่ผ่านวาระที่ ๑ ไปจึงไม่ได้พิมพ์แผนที่เป็นฉบับเล็ก ๆ
ติดกับร่างพระราชบัญญัติที่จะเสนอสภาในวาระที่ ๒ แต่ต่อไปนี่เราก็ต้องเสนอเมื่อเสนอเข้ามา
จะมี-ติดตั้งแต่วาระที่ ๑ ตลอดไปตลอดเวลา เฉพาะกลุ่มนี้ที่มีนเหลืออยู่ประมาณ ๒-๓ ฉบับ
ที่พิจารณาวาระที่ ๒ จึงไม่ได้ติดมา แต่ถ้าหากว่าท่านสนใจและตั้งใจประการใด ทางรัฐบาล
พร้อมที่จะอำนวยความสะดวกทุกอย่าง

ประธานสภาผู้แทน : ก็นี้รัฐบาลก็รับรองแล้วเป็นอันว่า ต่อไปก็จะทำให้อย่างนี้ใน
กรณีเช่นนี้ด้วย เพราะนี้ผ่านวาระที่ ๑ แล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ได้ฟัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
แถลงชี้แจงเมื่อคืนนั้นนะ ท่านก็บอกแล้วว่า ในวาระที่ ๒ จะเสนอแนบแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ
นั้นเข้ามา ท่านประธานที่เคารพ ระเบียบวาระที่ท่านมาบรรจุในวันนี้นั้นนะ ความจริงข้าพเจ้า
ไม่อยากจะกล่าวว่าท่านประธานทำผิดข้อบังคับ ท่านประธาน แต่ความจริงก่อนจะบรรจุระเบียบ
วาระนั้น ท่านประธานที่เคารพ ท่านควรจะพิจารณาร่างกฎหมายทุกฉบับมีแนบแผนที่มา
ท้ายร่างกฎหมายฉบับใด ๆ หรือไม่อย่างนี้เป็นต้น เอาเถอะครับท่านประธาน ข้าพเจ้าอยาก
จะให้บรรยากาศนี้ ไม่ให้มีการคอนฟลิก (conflict) กันมากนักเมื่อก็ก็ได้เดียวกัน บอกทำ บอกว่า
ถ้าข้าพเจ้ามีที่ดินยินดีจะยกให้หมด และจะออกค่าโอนโฉนดให้ด้วยอย่างนั้นนะ อย่าไปพูด
ดีกว่า บางครั้งเราอาจจะรู้แล้วว่าถนนจะตัดเข้าไปนั้นฉันรีบโอนให้คนอื่นเสียก่อนก็ได้นะครับ
อันนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่ว่าจะให้ท่านผู้มีเกียรติ ซึ่งข้าพเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทน : อย่า อย่าพูดในแง่อย่างนั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็คุ้นเคยกันมาก เพราะฉะนั้นขออย่างนี้ดีไหมครับ
ท่านประธาน ขอประนีประนอมรวมขอมกัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขอพักไว้เสียก่อน
เอาไว้ตอนบ่าย คณะกรรมาธิการท่านมีอำนาจเต็มที่ตามข้อบังคับ ท่านสามารถจะเรียกรัฐบาล
ให้ส่งใครมาชี้แจงก็ได้ เรียกแผนที่มาซิ เอามาตอนบ่าย เพราะฉะนั้นพวกเราถึงจะยอม เพราะ
ฉะนั้นหวังว่าท่านประธานในฐานะที่ท่านเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรมและเป็นบุคคลที่ ๑
ในประเทศไทยของชาติ ขอท่านกรุณาช่วยประนีประนอมให้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทน : คืออย่างนั้นะครับคุณทองดีครับ ที่ผมจะทำไม่ได้ก็มีอยู่เพราะ อันนี้เราเข้ามาในวาระที่ ๒ แล้ว ตามข้อบังคับในการพิจารณาในวาระที่ ๒ นั้น เราจะไปทำอย่างนั้น ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะอ่านหนังสือของเลขาธิการรัฐสภาถึงคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๒ ให้ฟัง

"เรื่อง แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๗/๒๕๑๒ (สามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๑๒ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ๒ ฉบับ และร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน ๖ ฉบับ ได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติรวมทั้งรายชื่อเจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนในที่สุดเป็นอันตกลงว่า ถ้าทางคณะรัฐมนตรีจะเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงหรือกฎหมายอื่นใดต่อรัฐสภาแล้ว แม้จะไม่ได้มีบทบัญญัติให้มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติก็ตาม ก็ขอให้ทางคณะรัฐมนตรีส่งแผนที่มาประกอบเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น ๆ ต่อสภาด้วย

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อทราบ"

ก็นี่ก็เป็นโอกาสต่อไปอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ผ่านไปแล้ว คุณใหญ่มีอะไร

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ผ่านละมันผ่านได้ครับท่านประธานครับ คือผมไม่แน่ใจแล้วก็ผมไปยกมือไม่เห็นด้วย ก็จะเป็นเหตุให้คิดว่าจะทำถนนให้ชาวบ้านเดิน พวกนั้นก็เห็นด้วย เกะกะ ครั้นจะเห็นด้วยจะถูกตรงไหนอย่างไร มันเหมาะหรือไม่ก็อึดอัด เมื่อไม่มีแผนที่ก็มีประเด็นเดียว คนที่สงสัยก็ยกมือคัดค้าน ถ้าเกิดค้านมาก กฎหมายนี้ตกไป ผลร้ายก็ตกอยู่กับราษฎร คือว่าไม่ได้ถนน ทำโดยสุจริตละ แต่มีระแวงกันไปอะไรกันมา ก็โหวตให้ไม่ได้ เพราะไม่เห็นจริง ๆ ทีนี้ก็ แหม ผมได้ยืนว่าดูคุณทองดีนี่ก็เสนอหน้าดูนะครับ ว่าก็อีกสักประเดี๋ยวประด๋าว อีกสักวันหนึ่งก็ไม่พอ ยากเย็นแสนเข็ญอะไรหรอก ถ้าได้มีแผนที่มาเสีย แล้วก็อย่างท่านประธานว่านะครับ จริงหรือกมันอภิปรายอะไรกันไม่ได้ แต่ว่ามาตอนจะลงตัดสินใจครับเอามาให้ดูกันพิมพ์ไม่ทันหมดก็เอามาปิดไว้ที่ไหนก็ได้ ช่วยกันดู มีเวลา มันก็พอเพียง เราจะไปกันนะครับ ทีนี้ถ้าหากว่ามันไม่เห็น นี่ใจผม คนอื่นจะเป็นอย่างไรผมไม่ทราบ จะโหวตทั้ง ๆ ที่ไม่รู้เขาจะเวนคืนที่ไหนเหมือนอย่างผู้แทนอุบลฯ ท่านว่าจะสั่งประหาร

ชีวิตไม่รู้ว่าชื่อนายอะไรประเดี๋ยวก็มาเจอเอาคุณทองดีเข้าละก็แย่งเป็นอย่างนั้นครับ ฉะนั้นก็ขอความกรุณาอย่างนี้จะดีไหมครับ แต่ว่าจะเอาอย่างไรผมเอา ถ้าผมไม่เห็น มันมีประตูเดียวที่จะเห็นด้วยไม่ได้ มันก็ขาดดุลพินิจ ถ้าหากว่าได้เห็นแล้วผมลงมติไม่สนับสนุนรัฐบาลในการที่จะทำประโยชน์ให้แก่ประชาชนผมก็แย่ง นี่มันไม่รู้ครับ

นายชวน กิติศรวิรพันธุ์ (นครพนม) : ความจริงถนนก็สร้างเสร็จไปแล้ว กระทบก็อยากจะให้ทางท่านกรมการหรือทางฝ่ายรัฐบาลยกหูโทรศัพท์ไปที่เทศบาลนครกรุงเทพ ซึ่งเขามีกระดาษแก้วอยู่แล้ว กด ๕ นาที่จะพิมพ์เสร็จเลยครับ เอามาให้ท่านสมาชิกได้เห็น มีอยู่แล้วครับ น่าจะทำได้ครับ ไม่ได้เสียหายอะไรเลยครับ อยากจะให้เหลือเกิน แต่ว่าให้แผนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เห็นหน่อยซิครับ เดี่ยวนี้มีเครื่องพิมพ์พิเศษครับ ๕ นาที่พิมพ์เสร็จได้ ๒๐๐ แผ่น ครับ

ประธานสภาผู้แทน : แต่ว่าผมก็อยากจะทราบเรียนว่าทางเลขาธิการรัฐสภาก็ได้ปฏิบัติตามมติของสภาไปแล้ว เพราะร่างพระราชบัญญัติอันนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติกลุ่มเก่าที่ก่อนนั้นมา เพราะฉะนั้นก็ผ่าน วาระที่ ๑ ไป ฉะนั้นในคราวต่อไปนี้ผมก็เห็นด้วยอย่างเต็มที่สมาชิกพูดผมก็เอาหลักฐานของท่านเลขาธิการสภานี้มายืนยันให้แล้ว เพราะนั่นเป็นเรื่องก่อนและก็ผ่านหลักการตามวาระไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอตกลงใจในฐานะเป็นประธานสภาว่าบัดนี้เราได้พิจารณาในวาระที่ ๒ แต่ต่อไปนั้นตามหนังสือของเลขาธิการรัฐสภาได้ยืนยันตามมติของสภาไปแล้ว ผมขอปฏิบัติตามวาระที่ ๒

นายไชแสง สุกใส (นครพนม) : เอาอย่างนี้ดีกว่า ในฐานะที่ท่านประธานจะให้ไว้วางใจเร็ว ๆ อย่างนี้ครับ ท่านประธานได้อ้างหนักอ้างหนาว่าในฐานะประธานสภาพวกเราก็คงเคารพท่านในฐานะประธานสภา ผมว่าท่านจะใช้ดุลพินิจได้อย่างดีเยี่ยม ที่จะวินิจฉัยปัญหาได้ทั้งนั้น เพราะอย่างน้อย ๆ ถ้าหากเราไม่ได้สภานี้เป็นที่ปรึกษาแล้ว ผมว่าต่อไปความสำคัญของประธานสภาที่จะหมดไป เพราะฉะนั้นในฐานะที่เราได้ฟังกันมานี้ ผมว่าข้อคิดที่เรากำลังปรึกษากันนี้ก็คือเพียงแต่แผนที่ ผมว่าในฐานะสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายมาหลายท่านก็ล้วนแต่จะให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ ในเมื่อทุกอย่างก็บริสุทธิ์แล้วนี้ บริสุทธิ์แล้วให้บริสุทธิ์ไป จริงอยู่ท่านสมาชิกเป็นห่วงสภาเรานี้จะมาเล่นขายข้าวขายแกงนี้ผมก็กลัวนักกลัวหนา

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ ผมเข้าใจเจตนาารมณ์ กรรมการจะยืนยันหรือว่าจะยอมไปเอาแผนที่ให้เขาดู

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : กรรมการขอยืนยัน ครับ

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อกรรมการยืนยันแล้ว ข้อบังคับแบบนี้ ผมก็ต้องทำตาม ข้อบังคับ

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานและกรรมการผู้มีเกียรติ ผมขอร้อง ให้ประธานได้ใช้สติ ผมรู้สึกว่ วันนี้เหตุการณ์ในการจะลงมติอันนี้ ถ้าเมื่อท่านคณะกรรมการ จะต่อต้านไป สิ่งต่าง ๆ ความเสียหายจะเกิดขึ้นในฐานะว่าทุกสิ่งทุกอย่างได้เตรียมพร้อมไว้ แล้วสำหรับถนนหนทาง แต่ว่าถ้าพระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไป จะเป็นการเสียหายแก่ราษฎร และจะเป็นผลเสียหายทางภาวะการเมืองแก่รัฐบาลด้วย ผมขอเตือนด้วยความหวังดีต่อสภานี้ ขอเรียนเตือนให้ท่านกรรมการอย่าคิดว่กำลัง หรือการโหวตในระบบพรรค บางครั้งอาจ จะกลายเป็นน้ำผึ้งหยดเดียวครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่หรอกครับ คือเราพูดกันด้วยเหตุผล ที่จริงผมก็รับฟัง ถ้า ไม่รับฟังผมก็ไม่ฟังมาตั้งครึ่งชั่วโมงอย่างนี้หรอก เอาละเพื่อที่จะให้มีการได้ปรึกษาหารือกัน ให้เรียบร้อย ผมขอพักการประชุม เปิดประชุมต่อบ่ายโมงครึ่ง

พักการประชุมเวลา ๑๑.๒๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป
คณะกรรมการมีอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการได้เรียกแผนที่จาก
กระทรวงมหาดไทยได้เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งรายชื่อของเจ้าของที่ดินติดกับถนนสายที่กล่าวนี้
กระผมขออนุญาตเสนอแผนที่ให้ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการได้เสนอแผนที่มาให้แล้ว พร้อมกับรายชื่อเจ้าของ
ที่ดิน ถ้าเพื่อนสมาชิกผู้ใดสนใจจะใคร่ดู ก็มารับไปดูได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าในฐานะ ทองดี อิศราชีวิน ส.ส. เชียงใหม่
สังกัดพรรคอิสระธรรม รู้สึกยินดีที่คณะกรรมการคณะนี้ไม่ดื้อดึง และได้กระทำตาม
ความคิดเห็นของสมาชิก ส.ส. ฝ่ายค้านทุกพรรค ซึ่งยืนหยัดต่อสู้กลางสภา

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีปัญหาแล้ว ก็จะได้ไม่ต้องเสียเวลา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : แต่ทั้งนี้ท่านประธานที่เคารพให้แผนที่ฉบับเดียว
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า มันไม่ทันสมัย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ควรจะต้องแจกให้ทุก ๆ คน

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ คราวหลังจะให้แจกทุก ๆ คน คราวนี้เดินสายกลางกัน
ไปก่อน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : และข้าพเจ้าเอง ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเอง
ในฐานะเป็นสมาชิกฝ่ายค้านอิสระธรรมของปวงชนชาวไทยทั่วราชอาณาจักร รู้สึกเสียใจเป็น
อย่างยิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับหนังสือหาว่าข้าพเจ้าเห็นแก่พรรคแก่พวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณ
แผ่นดินครั้งแรกข้าพเจ้ายกมือวาระแรก

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ๆ นอกประเด็น นอกเรื่อง ไม่เอา นั่งลงได้ เอายุติ นั่งลงได้
คนละเรื่องแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า มิได้

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ผมขอให้คุณนั่ง เอาละพอแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ที่นี้ข้าพเจ้า ท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ พอแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าจะพูดเข้าประเด็น ในกฎหมายฉบับนี้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีประเด็นแล้ว เมื่อทางสมาชิกอยากดูแผนที่ก็ให้แผนที่มา
หมดประเด็นแล้ว ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เดียวก่อน ข้าพเจ้ายังไม่ได้ดูนี้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ นั่ง ๆ ดูซิ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ท่านประธาน ข้าพเจ้าสงสัย

ประธานสภาผู้แทน : สงสัยก็ไม่ได้ มันเป็นวาระที่ ๒ คุณทองดี วาระที่ ๒ แล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เอาละ ถ้าท่านประธานจะใช้อำนาจของท่าน ใช้
สิทธิบังคับข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตามท่าน

ประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณ ผมก็อยากจะให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาถ้อยคำ ขอให้
เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา-
ริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลเพชรบุรี อำเภอพญาไท จังหวัด
พระนคร พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภมีการแก้ไข

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : คำปรารภเมื่อเข้าข้าพเจ้าก็พูดแล้ว เป็นเพราะเหตุใด
คณะกรรมการกฤษฎีกาขณะนี้ถึงบกพร่องต่อหน้าที่ ท่านบอกว่าพิมพ์ตกไป ท่านจะไปใส่โคล้โทษ
ของเจ้าหน้าที่สภาผู้แทน เป็นไปไม่ได้ เพราะท่านเองควรจะใช้สติสัมปชัญญะพิจารณาดู เพราะ
นั่นมันตก ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทน : พูดจาย่าให้มันรุนแรงไปน่ะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านมาพิมพ์ตกอย่างนี้ แหมรู้สึกสลดใจเป็นอย่างยิ่ง

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองดีครับ เมื่อที่นี้กรรมการก็บอกแล้วว่าพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์นี้ อยากรจะให้ถ้อยคำเป็นแบบฉบับเดียวกันเสีย เพราะว่าฉบับหลังมัน.....

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นั่นซิ ใครพิมพ์ตก.....

ประธานสภาผู้แทน : ในท้องที่มหาพฤตารามก็.....

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ใครบกพร่อง แล้วท่านคณะกรรมการก็มาประณาม
หาว่าข้าราชการรัฐสภา.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ เขาขอแก้ไขโดยกรรมาธิการ เอาละครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านหาว่าพิมพ์ตกนี้ เพราะฉะนั้น ท่านประธาน เมื่อท่านประธานพูดอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจ แต่ทั้งนี้ขอเตือนคณะกรรมาธิการคณะนี้ ต่อไปคราวหน้าต้องระมัดระวัง

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ขอบคุณ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อย่าไปเปลอเปล อย่าไปแทงบิลเลียด อย่าไปเล่นต้มมี

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ อย่าไปพูดนอกเรื่องนะ คนที่เขาดีกก็มี คุณชอบพูดอะไรในแง่ร้ายเกินเลยเสมอในสภา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่รู้ เพราะว่าข้าพเจ้าเคยประสบการณ์ แล้วนอกจากนี้รู้สึกเสียใจเหลือเกิน แผนที่บ้านนี้....

ประธานสภาผู้แทน : พูดถึงเรื่องนั้นก็เรื่องนี้ ไม่มีสิทธิอย่างอื่นแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : รู้สึกเสียใจเหลือเกินแผนที่บ้านนี้ ท่านประธาน ไม่มีรายชื่อเจ้าของโฉนด....

ประธานสภาผู้แทน : โน่น รายชื่อเขาอยู่นี้ แล้วกัน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็ส่งมาซิ ไม่เห็นมีใครส่งอะไรให้ข้าพเจ้าดูนี่

ประธานสภาผู้แทน : เอา นิ่ง ผมสั่งให้นิ่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ เดี่ยวผมดูรายชื่อ

ประธานสภาผู้แทน : ผมสั่งให้นิ่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมเชื่อ

ประธานสภาผู้แทน : กรรมาธิการมีอะไร เชิญ

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมาธิการ) : ถ้อยคำที่ตกนั้นตกมาจากเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ไม่ได้ตกมาจากสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาแต่อย่างใด แต่เพื่อให้ถ้อยคำคำปรารภนั้นตรงกันในพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันชนิดเดียวกันทุกอย่างทุกประการอย่าให้สภาสูงเขาติได้ จึงขอตกเติมให้ถูกต้องเสียเรื่องของเรื่องเป็นอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : แปลว่าแผนที่ที่ได้มานี้ ถือว่าเป็นแผนที่ต่อท้าย

พระราชบัญญัตินี้ครับ เพราะว่าเราจะได้เป็นการผูกมัด เพราะว่าพุดมาเมื่อเข้านี้วัดกว่าแผนที่ ตามพระราชกฤษฎีกาอย่างหนึ่ง แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติอย่างหนึ่ง เมื่อให้มาอย่างนี้ก็แปลว่า จะเวนคืนกันตามแผนที่นี้ จะทำอะไร ได้บันทึกกันไว้ก็ดูเหมือนจะไม่ขัดข้องกรมบังคับ คือเพื่อให้เรียบร้อย คือแผนที่ที่ให้ดูนี้ คือแผนที่ที่จะต้องเวนคืนตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่าอย่างนั้นใช่ไหมครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ผมว่าวาระ ๓ ก็ผ่านไป

นายโอบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมาธิการ): แผนที่นี้เป็นแผนที่ที่จะปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอหรือที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ไม่ได้หมายความว่าแผนที่นี้จะปิดท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามกฎหมายเวนคืนที่ดินเป็นอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณใหญ่ เข้าใจแล้วนะครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาต่อไปครับ

(นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ลูกขึ้นยืนจะพูด)

ประธานสภาผู้แทน : นี่ให้ผมชี้คุณพูดเสียก่อนซี เอ นี่ คุณนั่งลงก่อนซี คุณชอบทำผิดระเบียบข้อบังคับเสมอละ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานพูดเอาแต่ใจ

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาก่อน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๔ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าสมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอมติสภาพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๗.....

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทน : มีอะไรครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : รู้สึกว่า อ้อ...ไม่จริงหรอก อย่างนายทองดีนะ.....

ประธานสภาผู้แทน : อะไร ๆ พูดกับผมอย่าเที่ยวไปต่อปากกับคนอื่น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เขาหาว่าข้าพเจ้าเมาท่านประธาน มีอย่างคนมือขึ้นนี้.....

ประธานสภาผู้แทน : พูดกับผม ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ รายชื่อส่งมาให้ข้าพเจ้า หลังจากที่ท่านจะให้ลงมติแล้วอย่างนี้จะวิพากษ์วิจารณ์กันได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : เราทำตามข้อตกลงกันแล้ว ยุติแล้ว โปรดนั่ง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านจะใช้อำนาจดิกเตเตอร์ชิป (dictatorship) ก็เชิญผมไม่ว่า

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลมหาพฤฒาราม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลมหาพฤฒาราม อำเภอบางรัก
จังหวัดพระนคร
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลมหาพฤฒาราม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา ชั้นโทประจำสำนักงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายอาษา เมฆสวรรค์ หัวหน้ากองราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนการปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง นายประเสริฐ ภัทรพฤษย์ หัวหน้ากองรังวัดและที่ดิน เทศบาลนครกรุงเทพฯ และนายชรรค์ชัย นพแก้ว หัวหน้าแผนกสำรวจ กองรังวัดและที่ดิน เทศบาลนครกรุงเทพฯ
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"
มาตรา ๑	"
มาตรา ๒	"
มาตรา ๓	"
มาตรา ๔	"
มาตรา ๕	"

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) นายโบแดง จันตะเสน

(นายโบแดง จันตะเสน)

ประธานกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
ในท้องที่ตำบลมหาพฤฒาราม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล
ในท้องที่ตำบลมหาพฤฒาราม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร ซึ่งได้ทำการสำรวจเสร็จแล้ว
ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
และขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลมหาพฤฒาราม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกเทศมนตรีเทศบาลนครกรุงเทพเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามโฉนดที่ ๑๙๗๑ เลขที่ดิน ๖ เป็นเนื้อที่ประมาณ
๑ งาน ๑๗ ^๑/_๓ ตารางวา ในท้องที่ตำบลมหาพฤฒาราม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร ให้แก่
กระทรวงมหาดไทย เพื่อเทศบาลนครกรุงเทพสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ถนนสี่พระยา
โดยขยายปากทางถนนสี่พระยาด้านทิศตะวันตกที่ติดกับถนนพระรามที่ ๔ มีแนวทงส่วน

แคบที่สุดไม่เกินสิบห้าเมตรและกว้างที่สุดไม่เกินหนึ่งร้อยหกสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะ
ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายโบแดง จันตะเสน (ประธานกรรมการ) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้เสนอแผนที่แนบไปด้วย แต่ว่าคณะกรรมการได้เรียกแผนที่จากกระทรวงมหาดไทยได้เรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอท่านประธานเพื่อได้ประกอบการพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทน : ก็เป็นเนื้อที่ ๑ งานตรงปากตรอกเท่านั้น อันนี้ไม่มีปัญหาครับ ขอบคุณครับ อันนี้ก็เนื้อที่ ๑ งานตรงเฉพาะปากตรอกเท่านั้น ไม่ใช่ตามแนวอะไรครับ

ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลมหาพฤตาราม อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ว่างมากกว่า ๆ ของใครบ้างครับ รายชื่อ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่เวลานี้ ไปดูเอาเอง ไม่ใช่ในวาระที่จะชี้แจง ไม่มี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไปดูเองไปดูที่ไหน หนังสือยังไม่เห็นมานี้

ประธานสภาผู้แทน : ที่นี้ไงครับ เดี่ยวมาเอาซีครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เดียวก็ขอเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ลองอ่านรายชื่อใครบ้างเป็นเจ้าของโฉนด

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีหน้าที่อ่านเวลานี้ โปรดนั่ง ทำตามข้อบังคับก่อนญัตติใหม่ เสนอมา ก็เมื่อสมาชิกสงสัย ก็อยากจะได้เสนอญัตตินี้ก่อนที่จะถึงวาระ แต่เนื่องจากว่าญัตตินี้เมื่อคราวก่อนนั้นได้มีการเคยตกลงพูดกันครั้งหนึ่งเมื่อพระราชบัญญัติยาสูบ และต้องขอประทานโทษ ในขณะนั้นผมไม่ได้ทำการนั่งเป็นประธานสภา จำเรื่องไม่ได้ ท่านรองประธานเป็นผู้นั่ง ผมก็จะขออนุญาตให้ท่านรองประธานได้กรุณามาดำเนินการตอนนี้ต่อ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนได้ลงจากบัลลังก์ชั่วคราว และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทน คนที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นประธานดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือสำหรับญัตตินี้ผมก็ใครจะเรียนชี้แจงว่า เราเคยประชุมกันมาครั้งหนึ่ง ครั้งที่ ๑๐/๒๕๑๒ (สามัญ) เกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติยาสูบ

ก็มีการหักท้วง คือทาง ขอประทานโทษต้องออกนาม คือคุณบุญแห่ง ทักท้วงว่า เมื่อรัฐบาล
สร้างนั้นเข้ามา ทำไม่ไม่เอาร่างเดิมติดมาด้วย ที่นี้ก็มีการว่ากันไปพอสมควร ที่นี้ในที่สุดเรา
ก็ตกลงกันว่า อย่างน้อยให้หมายเหตุในหนังสือ หรือท้ายเหตุผลมาให้ทราบว่าได้รับร่างพระ-
ราชบัญญัติของใครไปร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น ที่ประชุมเราก็ตกลงเห็นชอบกันอย่างนั้นว่าใน
ระยะนี้ ข้อบังคับของเรายังไม่มีก็ให้ถือเป็นประเพณีอย่างนี้ไปก่อน เมื่อมีข้อบังคับค่อยว่า
กันทีหลัง แล้วก็ตกลงกันว่าอย่างนั้น

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๔ จบร่าง
แล้วต่อไปนี้เป็นการศึกษาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดกันอยู่บ้างหรือไม่
(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด เป็นอันว่าจบการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่
จะให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

เนื่องจากว่าได้มีสมาชิกเสนอญัตติตัวนามส่งมาให้พิจารณาว่า เนื่องในการประชุม
สภาผู้แทนในวันนี้ ทางสภาได้บรรจุระเบียบวาระไปนั้นมีปัญหาใหญ่เกี่ยวกับการพิจารณา
ญัตติสำคัญซึ่งโยงไปถึงข้อบังคับของสภาซึ่งเห็นว่าเป็นการขัดต่อข้อบังคับ จึงขอเสนอญัตติ
ตัวนามมาให้พิจารณาว่าการบรรจุระเบียบวาระในข้อ ๘ คือร่างพระราชบัญญัติทนายความ
ข้อ ๙. ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก และข้อ ๑๔. ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ เป็นการขัดต่อ
ข้อบังคับ โดยเหตุที่ญัตติของสมาชิกซึ่งรัฐบาลรับไปพิจารณายังค้างอยู่ มีได้บรรจุเข้าสู่การพิจารณา
ของสภาเพื่อวินิจฉัย เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะเรียนนี้ก็มิข้อบังคับ ถ้าอยากจะอ่านมืออยู่ที่นี้
ก็มี รายงานการประชุมไม่ใช่ข้อบังคับ รายงานการประชุมอยู่ที่นี้ เพราะเราตกลงกันอย่างนั้น

และขอประทานโทษ คุณใหญ่ก็ว่าก็เอาอย่างนั้นก็ดีแล้ว ก็เป็นอันว่าตกลงกันอย่างนั้น ที่นี้ก็มิ
 ญัตตินั้นขึ้นมาอีก ผมก็ใคร่จะเรียนว่าข้อบังคับที่สภาเราเอามาใช้อยู่เวลานี้เป็นของวุฒิสภา
 ซึ่งข้อบังคับของสภาผู้แทนจะมีการประชุมครั้งสุดท้ายพรุ่งนี้แล้ว ก็เพื่อให้เป็นไปตามผู้เสนอ
 ญัตติต้องการ ก็ใคร่จะเรียนที่ประชุมนี้ว่าทางกรรมาธิการจะเพิ่มเติมลงไปทีเดียว ในข้อบังคับ
 ข้อนั้น ที่รัฐบาลรับร่างไปพิจารณาแล้วให้ส่งร่างเดิมติดมาด้วยว่าอย่างนั้น สำหรับญัตตินี้ก็
 อยากจะขอให้ผ่านไปอย่างที่ตกลงมาแล้วก่อน

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : มันเกี่ยวมาถึงผมว่าผมเป็นคนยอมครั้งนั้น
 การยอมครั้งนั้นผมก็ไม่ค่อยจะแน่ใจว่าเราจะยอมกันโดยถูกข้อบังคับหรือเปล่า มาคราวนี้
 มันไม่มีความจำเป็นเหมือนครั้งก่อนอยู่ประการหนึ่ง คือร่างพระราชบัญญัติหนายความ ร่าง
 พระราชบัญญัติการขนส่งและร่างพระราชบัญญัติป่าไม้แก้ไขเพิ่มเติม ขณะนั้นขณะที่ร่าง
 พระราชบัญญัติยาสูบเข้ามา เราได้ท้วงติงไว้แล้วว่าอาศัยข้อบังคับตามข้อ ๑๐๔ และข้อ ๑๐๕
 นั้น ญัตตินั้นไม่ตกไป เราก็คงจะเรียกว่าโมเมเอากันไปพอให้ราษฎรไม่เดือดร้อน เพราะเป็นถึง
 ญัตติที่จะปลุกยาสูบ ก็เลยผ่านกันไปโดยพิจารณาว่า ร่างพระราชบัญญัติยาสูบซึ่งสมาชิกสภา
 เสนอได้เข้ามาด้วยในฉบับนั้น และข้อเท็จจริงในร่างพระราชบัญญัติยาสูบนั้นเอง มีเนื้อหา
 และสารสำคัญเหมือนกับร่างที่สมาชิกเสนอ ต่างกันกับพระราชบัญญัติหนายความซึ่งข้อบังคับ
 บอกว่าให้รอการพิจารณาไว้ ผมหมายถึงข้อ ๑๐๕ ของข้อบังคับที่กล่าวไว้ว่าในการพิจารณาร่าง
 พระราชบัญญัติที่สมาชิกเป็นผู้เสนอ ถ้าคณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไปพิจารณา
 ก่อนที่สภาจะลงมติตามข้อ ๑๐๔ ก็ให้รอการพิจารณาไว้ก่อน การรอการพิจารณาก็หมายความว่า
 ว่าญัตตินั้นค้าง และญัตตินั้นมาก่อนร่างของรัฐบาล ขอประทานโทษ ที่ผมต้องออกชื่อท่าน
 สมาชิก คุณน้อย ทินราช กับพวก ยังค้างอยู่ในสภานี้ การบรรจุระเบียบวาระนั้นบังคับ
 ประธานสภาไว้ว่าจะต้องบรรจุเรื่องที่ยังค้างอยู่ก่อนเข้ามา ที่นี้เรื่องที่ยังค้างอยู่ก่อนไม่มา มาแต่ร่าง
 ของรัฐบาล ก็เป็นร่างใหม่ เมื่อร่างใหม่มาอันเดียว ที่ค้างก็ค้างอยู่ แล้วปัญหาการพิจารณาของ
 สภาเราเมื่อยังไม่ตกไป ยังค้างอยู่ สภานี้ก็ต้องพิจารณา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับเดียวกัน มีหลักการและเหตุผลคล้ายคลึงกัน ๒ คน ผมมองไปในแง่ที่ว่าเห็นจะไม่ใช้
 ความประสงค์ของข้อบังคับ เหตุที่จะต้องวินิจฉัยไปเช่นนั้นก็เพราะว่าข้อบังคับการประชุม
 ปรีक्षाของสภาผู้แทนนั้นมีความมุ่งหวังว่าจะให้ท่านประธานรักษาความสงบเรียบร้อยใน
 การประชุมทั้งประหัตเวลา ร่างพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันถ้าเสนอตามข้อบังคับแล้วของ

คุณน้อย ทินราชก็ควรจะมาก่อน ร่างพระราชบัญญัติขนส่งของคุณขุนทอง ภูผิวเดือน ก็ควรจะตามมา และร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ของคุณบุญเที่ยง ก็ควรจะตามมา และต่อไปจึงร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลเสนอมารับเป็นลำดับอย่างทีบรรจระเบียบวาระอันนี้ก็ไม่ใช่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล และไม่เกี่ยวข้องกับเพื่อนสมาชิก เพราะการบรรจระเบียบวาระนั้นเป็นอำนาจของท่านประธานโดยเฉพาะ วิธีการอย่างนี้เราก็ไม่ได้รับรองกันว่าการทำไปตามพระราชบัญญัติยาสูบฉบับที่แล้วนั้นถูกต้องตามข้อบังคับ ผมวิตกกังวลอยู่อย่างหนึ่งครับท่านประธานว่า สถานี่ถึงจะมีอำนาจล้นพ้นที่จะบัญญัติกฎหมาย บังคับราษฎรด้วยประการใดก็ได้ แต่ว่ากฎหมายนั้นจะต้องชอบด้วยข้อบังคับ และบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มิฉะนั้นกฎหมายนั้นก็เสียเปล่า และก็ไม่ใช่สิ้นสุดเพียงเท่านี้ อำนาจของเราที่มีอยู่ในสถานี่ออกกฎหมายไป ถ้ามีคนโต้แย้งขึ้นว่าขัดต่อข้อบังคับการประชุมปรึกษาสภาผู้แทนซึ่งอาศัยอำนาจตามบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มันเกิดใช้ไม่ได้ขึ้น ก็ยังมีศาลอยู่อีกศาลหนึ่งคือตุลาการรัฐธรรมนูญตีความ หรือจะไปบังคับใช้ในศาล ศาลอาจจะหยิบยกขึ้นมา อ้ายนี้ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ก็โยนเรื่องมาให้ความยุ่งยากมันจะเกิดขึ้นข้างหน้า และถ้าเกิดเป็นว่าสถานี่ออกกฎหมายที่ใช้ไม่ได้ไปสักครั้งหนึ่ง ซึ่งเรามีสภามา ๓๐ กว่าปี ไม่เคยเป็นเช่นนั้น อ้อ เป็นอยู่เรื่องหนึ่งครับ เรื่องกฎหมายออกเินดที่ติด ล้างเินดที่ติดที่ไม่เป็นธรรม สถานี่ก็เคยออกกฎหมายชนิดที่ใช้ไม่ได้มาทีหนึ่งแล้ว มันเป็นที่น่าอับอายขายหน้าอยู่เหมือนกัน ที่ได้มีการทักท้วงกันขึ้น ประการนี้ ออกกฎหมายเินดที่ติดที่ไม่เป็นธรรมนั้น ศาลสูงเคยวินิจฉัยไว้ว่า อำนาจของสถานี่ไม่ได้ล้นพ้นไปจนกระทั่งว่าตั้งศาลขึ้นมาได้โดยพลการ เพราะอำนาจศาลก็เกิดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเหมือนกัน เรื่องเหล่านี้ถ้าจะมามองกันทำให้มันสะดวกให้มันรวดเร็ว ผมก็วิตกกังวลครับ เวลานั้นมันเป็นการปัจจุบันทันด่วนอย่างที่ท่านประธานว่า ผมก็ได้ให้ความคิดเห็นไปจริง แต่สภาเอา แล้วก็ปัญหาฉบับนั้นมันก็ไม่เกิดในทางปฏิบัติ เพราะเหตุว่าเมื่อรัฐมนตรีไม่ไปจับราษฎรก็ไม่มีอำนาจศาลที่จะไปนั่งวินิจฉัย เพราะว่ารับเอากฎหมายฉบับนั้นไป แต่กฎหมาย ๓ ฉบับนี้ไม่เหมือนกับกฎหมายฉบับนั้น เพราะว่าปัญหามันจะเกิดขึ้น ผมจึงอยากเรียนท่านสมาชิกให้ได้โปรดวินิจฉัยข้อบังคับข้อ ๑๐๔ และข้อ ๑๐๕ ว่าเราจะปล่อยไป ถ้าเกิดออกกฎหมายมาใช้ไม่ได้ขึ้นมาอีกแล้ว ผมคิดว่าเราก็แย่น้อย เพราะว่า เป็นสภาแห่งชาติ เป็นตัวแทนคนทั้งชาติ ใช้อำนาจบังคับราษฎรทั้งชาติได้โดยไม่มีกำหนดขอบเขต และถ้าเผชิญไปผิดข้อบังคับขึ้น ก็อย่าไม่ยกมา มาไม่เมว่ามันใช่ เขาบอกว่าไม่ใช่

ในทางปฏิบัติก็อาจจะไม่เกิดหรืออาจจะเกิดก็ได้ทั้ง ๒ ประการ คือว่า ญัตติของคุณน้อย
 ทินราช มันยังไม่เข้า ยังไม่เข้ามา ไม่เข้ามาสภานี้ก็จะต้องหยิบมออีกอ้ายนี้ก็รับหลักการไปแล้ว
 ของคุณน้อย ทินราช มา ก็รับหลักการไปอีก แล้วไปทำกันอย่างไรครับนี่ ส่งไปสภาสูง ๒ ฉบับ
 หรืออันนี้รอไว้ ผมจึงมีความเห็นว่า เพื่อความปลอดภัย คือว่า เอร่างของคุณน้อย ทินราช
 เข้ามาเสียด้วย และตามลำดับเข้าก็ควรจะมาก่อนแล้วมาถึงสภานี้ เราควรพิจารณากันทั้ง ๒
 อันว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการและเหตุผลอย่างเดียวกันรวมพิจารณาเสีย งานของ
 สภาที่เรียบร้อย อันนี้ไม่ใช่กะกะอะไรหรอก เพราะกฎหมายของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ทั้งนั้น
 แต่ว่ามันมีเรื่องอยู่ว่า กฎหมายขนส่งนี้มันคนละเรื่องเลยเหียวนะครับ ท่านประธานครับ
 ร่างของท่านสมาชิกนั้นนะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายขนส่ง แต่ร่างของรัฐบาลนี่ยกเลิกกฎหมาย
 ขนส่งที่เราแก้ไข เมื่อรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วของสมาชิกก็ไม่มี ความหมาย ก็มัน
 เลิกไปแล้ว มันก็ไม่ต้องมีการแก้ไข มันเลิกไปแล้ว นี่ไม่มีอะไรจะแก้ แล้วก็ถ้าไปดูสารสำคัญ
 ของการแก้ไขก็ไม่ตรงตามเจตนาที่สมาชิกเสนอ ที่สมาชิกเสนอนั้นนะต้องการไม่ให้อำนาจ
 กรรมการกลางที่อยู่ที่กระทรวงคมนาคมเป็นผู้กำหนดเส้นทางหรือประกาศบังคับอะไรต่อ
 อะไรนั้น ที่พูดกันอยู่ในครั้งแรกก็ดูเหมือนว่ากลัวจะไปริดเงินกันกับผู้ประกอบการขนส่ง ซึ่ง
 เป็นการเดือดร้อนไปถึงค่าโดยสารของประชาชน ที่พูดกันในนั้น อันนี้หลักการมันคนละอย่าง
 อันนี้ยกเลิกอันนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลง ถ้าจะถือว่าหลักการเดียวกันมันจะได้หรือ ผมคิดว่า
 มันจะไม่ได้ของสมาชิกนั้นเสมอมาว่าหลักกฎหมายนี้คงอยู่ มีส่วนดี ๆ อยู่หลายประการที่
 คงไว้ แต่จะแก้ไขบางประการ สารสำคัญก็คือว่า เรื่องรถเล็ก ๆ ที่ถูกจับอยู่ทุกวันทั่วพระราช
 อาณาจักรนั้นนะ เราจะบรรเทาความเดือดร้อนได้อย่างไร การกำหนดเส้นทางขนส่ง ให้อนุญาต
 ผู้ประกอบการขนส่งนั้นไม่ควรจะมารวบอำนาจไว้ที่กระทรวง แต่ควรจะกระจายอำนาจไป
 ตามจังหวัด เพราะว่าตามจังหวัดนี้ก็โดยมากราษฎรก็เลือกตั้งกรรมการ ระบุไว้ แต่ร่างใหม่
 ของรัฐบาลนี้รัฐบาลเป็นคนตั้ง ไม่ใช่ยังร่างกฎหมาย เพราะฉะนั้นมันจึงผิดกัน แตกต่างกัน
 จะไม่เมว่ามารวมกันก็เห็นจะลำบาก หลักการมันไม่เหมือนกัน ความมุ่งหมายก็ไม่เหมือนกัน
 ร่างกฎหมายที่รัฐบาลเสนอนี้มันผิดกันระหว่างของสมาชิกกับของรัฐบาลนี้มากมาย ผมจึงให้
 ข้อสังเกตท่านประธานไว้ว่า เราจะทำกันทางไหนดี จึงจะให้มันไม่เสียหายแก่การปฏิบัติหน้าที่
 ของพวกเราในสภานี้ ผมมีความคิดเห็นที่จะกราบเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็เอาอย่างนี้เป็นอย่างไรครับ ถ้าอย่างนั้นก็เลื่อนเอา ๘, ๙, ๑๔ ไปเสียก่อน แล้วก็ให้ทางรัฐบาลส่งร่างพระราชบัญญัติเหล่านั้นเข้ามาด้วย เพื่อความเรียบร้อยโดยไม่ต้องอะไรกัน อย่างนี้จะดีไหม เอ้าเชิญครับ ว่าอย่างไรครับ คุณชาญยุทธ นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ปัญหาที่เราพูดกันนี้คือปัญหาข้อบังคับข้อ ๑๐๕ ในคราวก่อนที่คุณใหญ่ ศวิตชาติ ได้ทักท้วงว่าการรับไปพิจารณานั้น รัฐบาลมีสิทธิที่จะแก้ไขได้หรือไม่ หรือจะร่างใหม่ได้หรือไม่ คือว่าไปแก้หลักการของเขา หรือไปแก้ข้อความทำให้เปลี่ยนแปลงร่างเดิมหมด ทำให้เสียรูปของเขา ตามตัวบท ข้อ ๑๐๕ นี้มันว่าไว้ชัดเจนอย่างนี้ นะครับ ขอโทษผมจำเป็นต้องอ่าน "ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกเป็นผู้เสนอ ถ้าคณะรัฐมนตรีขอรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไปพิจารณาก่อนที่สภาจะลงมติตามข้อ ๑๐๔ ก็ให้รอการพิจารณาไว้ก่อน ทั้งนี้สภาจะกำหนดเวลาการรอพิจารณาไว้หรือไม่ก็ได้" ร่างทั้ง ๓ ร่างนี้ไม่ได้ตกไป ฉบับนี้รัฐบาลจะไปเอาของรัฐบาลเข้ามาไม่ได้ ต้องเอาของคุณน้อยเข้ามา ส่วนรัฐบาลจะร่างอย่างไรนั้นไม่เกี่ยว เวลานี้ร่างพระราชบัญญัติอันนี้ ของคุณน้อย ไม่ใช่ของรัฐบาล รัฐบาลไม่มีอำนาจจะแก้ไขของคุณน้อย รับไปพิจารณาเพื่อหาสู่ทางเท่านั้น ตามข้อบังคับเป็นอย่างนั้น ถ้าเมื่อของคุณน้อยไม่ได้เข้ามา ก็เป็นการขัดต่อข้อบังคับ ผมจึงเห็นว่าที่ปฏิบัติไปนี้ไม่ถูก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาอย่างผมว่าเป็นอย่างไรครับ หมายความว่า ระเบียบวาระข้อ ๘, ๙ และ ๑๔ นี้ให้เลื่อนไปก่อน แล้วก็ให้ทางรัฐบาลนะส่งร่างพระราชบัญญัติของแต่ละท่านเข้ามาด้วยหน้าแล้วก็จะลงระเบียบวาระนี้ ว่าอย่างไรครับคุณใหญ่

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ประธานครับ อย่าไปอย่างนั้นเลยครับ ร่างที่รัฐบาลรับไปของสภานะครับ ไม่ใช่ของรัฐบาล ไม่ต้องรอจากรัฐบาลหรอก เรามีร่างอยู่ที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาของเราแล้ว เราก็บรรจุระเบียบวาระมา ส่วนรัฐบาลรับไปพิจารณานั้นนะ ไม่ได้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นอย่างไรมา ก็ไม่เกี่ยว แต่ว่าผมขอประธานเรียนท่านประธานสักนิด เพื่อนสมาชิกบอกว่ารัฐบาลเสนอเข้ามาไม่ได้ รัฐบาลยังมีสิทธิเสนอ แต่ควรจะเสนอมาทายหลัง สิทธิของรัฐบาลที่จะเสนอกฎหมายต่อสภานี้มีอยู่ทุกระยะและเวลา มันเกี่ยวข้องกับระเบียบวาระที่เราจัดอันนี้ไม่ใช่เป็นความผิดของรัฐบาล รัฐบาลมีสิทธิที่จะเสนอกฎหมายเมื่อไรอย่างไรก็ได้ แต่ถ้าร่างของสภาค้างอยู่ การบรรจุระเบียบวาระซึ่งก็เป็นของสภาเราเอง ไม่เกี่ยวกับรัฐบาล ถ้าท่านประธานให้เลื่อนไปนี้เรียบร้อยมาก และปลอดภัยมากที่สุด อยาก

ขอความกรุณาให้เพื่อนสมาชิกเห็นตามท่านประธานเถอะครับ มันจะได้เรียบร้อยและเราก็พิจารณารายอื่นกันต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือเอาอย่างนี้ใช่ไหมครับคุณใหญ่ เตี้ยว อย่าเพิ่งนั่งครับผมปรึกษาก่อน แล้วก็ฟังทั่ว ๆ ไปก็แล้วกัน เตี้ยวจะไปว่าคุณใหญ่ตกลงคนเดียวอะไร ท่านองนี่อีกไม่ดี ที่นี้ฟังกันทั่ว ๆ ไป หมายความว่าอย่างร่างพระราชบัญญัติทนายความของรัฐบาลเสนอมา ต้องเอาของคุณน้อยขึ้นก่อน อย่างนี้ใช่ไหมครับอย่างร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ก็ของคุณบุญแห่ง แล้วก็ของผมด้วยอันหนึ่งแล้วก็ถึงรัฐบาลอย่างนั้นใช่ไหมครับ ว่าอย่างไรครับ ที่ประชุมว่าอย่างไร คุณทองดี ว่าอย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิติน (เชียงใหม่) : ท่านประธานจะทำแบบท่านประธานว่าไม่ถูกครับ คล้าย ๆ ว่าท่านประธานจะเผด็จการในสภาผู้แทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ปรึกษาที่ประชุม

นายทองดี อิศราชีวิติน (เชียงใหม่) : ไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยครับ ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้ ถ้าท่านประธานจะกรุณาติดต่อทางฝ่ายคณะรัฐมนตรี หรือฝ่ายรัฐบาล ถ้าสมมติว่าจะเอาใจฝ่ายค้านแล้ว ขอบที่จะขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระให้ ส.ป.ท. เสนอเข้ามา อย่างนี้ถึงจะถูก ท่านจะมาโมเมอย่างไหนอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ไม่ได้ เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ ไม่ต้องปรึกษา อย่างนี้ก็สวยมากท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : จะไปเสนออย่างไร ให้ประธานเสนออย่างไร ประธานมีอำนาจเสนออะไร

นายทองดี อิศราชีวิติน (เชียงใหม่) : ท่านประธานไม่ควรเสนอ ส.ป.ท. นั้นแหละถ้าจะเอาใจฝ่ายค้าน ข้าพเจ้าจะขอเสนอเสียเองดีไหม ขอเป็นลูกจอกของ ส.ป.ท. ลักวันหนึ่งได้ไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ๆ นี่ผมถามที่ประชุมแล้วว่าเอาอย่างไร อย่างที่ผมพูด นี่ถูกไหม ที่ประชุมส่วนใหญ่จะเห็นเป็นอย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิติน (เชียงใหม่) : เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระของท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันก็ต้องเลื่อนไปก่อนอยู่ดี เพราะว่าร่างเดิมนะ ยังไม่ได้เข้ามา แล้วจะไปเอาร่างเดิมที่ไหนเล่า ก็มันร่างรัฐบาลส่งเข้ามาที่นี้เราจะให้มีร่างเดิมเข้ามาด้วย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็นี่แสดงว่ารัฐบาลบกพร่อง ทำไม่ไม่เสนอร่างเดิมเข้ามาด้วย นี่รัฐบาลนี้บกพร่องมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่รัฐบาล ๆ

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ (เชียงใหม่) : ความจริงนั้นผมเองเป็นเจ้าของญัตติที่เสนอเข้ามาที่นั่นอันดับแรกนั้นผมคิดว่าผมควรจะได้มาชี้แจงญัตติ แต่เมื่อท่านประธานไม่ได้ชี้ ไปชี้เลขาพรรคของผมชี้แจงก็เป็นอันถูกต้อง แต่ทว่าความจริงนั้นที่ท่านประธานชี้เมื่อกี้นี้ผมก็เห็นด้วยในฐานะที่เป็นเจ้าของญัตติ ถ้าหากว่าท่านประธานจะให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยเพื่อจะให้วาระเรื่องร่างพระราชบัญญัติทนายความ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้กับร่างพระราชบัญญัติขนส่งเอาไปประชุมหน้าหน้านั้น กระผมก็เห็นด้วยว่าเป็นการถูกต้อง แต่ถ้าจะเอาอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงใหม่เพื่อนผมว่านั่นเห็นจะไม่ถูกต้อง เพราะเหตุว่ามันความยุ่งยากและการแจกอะไรต่างๆ ก็ไม่ทัน แล้วจะพิมพ์ก็ไม่ทันแน่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเพื่อความเรียบร้อยของสภาและเพื่อให้สถาบันของเราเป็นที่ถูกต้องในการทำงานตามข้อบังคับทุกประการ ผมคิดว่าใครจะขอรับรองบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเพื่อน ๆ สมาชิกด้วยกันว่างานนี้เป็นงานรัฐสภาเราไม่ใช่ของฝ่ายไหนทั้งนั้นก็ควรจะหาทางที่ถูกต้องที่สุดเป็นการดีมากกว่า ขอขอบคุณครับ

นายดิโลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : กระผมได้เคยท้วงติง ในครั้งแรกแล้วในปัญหาการที่จะเสนอกฎหมายที่รัฐบาลรับไปพิจารณาแล้วก็ไม่เอาของเจ้าของเดิมเข้ามา ในครั้งนั้นเราก็ได้มีการตกลงกันดังที่ท่านประธานได้แจ้งต่อที่ประชุมนี้ นั่นเป็นความเก่าแล้วก็ต้องความจริงนั้นรัฐบาลรับร่างของใครไปเขาบอกว่าไปพิจารณาภายในกำหนด อย่าลืมนะครับ มีกำหนดหรือไม่ก็ตาม ถ้ากำหนด ๑๒๐ วันก็ต้องแจ้งผลการพิจารณานั้น น้อยลืมนั้น ที่เมื่อกี้นี้บอกว่าทางฝ่ายประธานสภาปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ ผมก็เห็นว่ายังมีส่วนถูกต้องคือรัฐบาลรับไปพิจารณาตามกำหนดต้องแจ้งผล ต้องแจ้งผลนะครับ เอาหรือไม่เอา หรือจะเอาใหม่มา ต้องแจ้ง แต่ของเขาไม่ตกของเขายังอยู่ แต่ข้อบังคับบอกว่าที่รอการพิจารณาต้องเอาของเขามาก่อน เพราะฉะนั้นที่ประธานเรียนปรึกษาต่อสภานี้บอกว่าต่อไปขอให้อาของเขามาเปรียบเทียบกัน แล้วเราจะตกลงกันว่าพิจารณาร่วมกันได้ไหม นั่นเป็นปัญหาต่อไปที่ท่านประธานปรึกษาผมว่าถูกแล้ว แต่รัฐบาลต้องไม่ลืมนำไปพิจารณาแล้วต้องแจ้งผลนะ ไม่แจ้งไม่ได้ ถ้าไม่พิจารณาเลยก็บอกมา บอกไม่รับอะไรก็ว่ามา ต้องแจ้ง แจ้งภายในกำหนดด้วยครับ แล้วนี่จะต้นเอาของรัฐบาลเข้ามาจะมีเขียนคำปรารภไว้ในนั้นบอกว่าเป็นของ

สมาชิกผู้นั้นผู้นี้ก็ยังไม่ถูก--อย่างว่า ไม่ถูก ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอญัตติเข้าไปนั้นถูก
ถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นที่ท่านประธานหารือผมก็เห็นด้วย เห็นด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือเรื่องเหล่านี้แจ้งมาภายในกำหนดที่ขอรับไป
ส่งมาทางสภาแล้ว แต่ที่นี้เราว่างสมัยประชุมเสีย นี้ถามท่านเลขาแล้วเมื่อก็เห็นว่าส่งมา สมมติว่า
๑๒๐ วัน เขาก็ส่งคืนมาภายใน ๑๒๐ วัน อย่างว่านั้น ก็เรียกว่าตามกำหนด ก็คงเอาอย่างว่านะ
คือหมายความว่าอย่างร่างของสมาชิกซึ่งรัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ เมื่อรัฐบาล
ไม่แก้ไขในร่างนั้น จะร่างขึ้นมาใหม่หรือเอาบางส่วนไปก็ขอให้ส่งร่างเดิมนั้นมาด้วย แล้วก็ให้
บรรจุระเบียบวาระ หมายความว่าเอาร่างเดิมนั้นขึ้นก่อน แล้วก็ถึงเป็นร่างของรัฐบาล อย่างนี้
ถูกไหมครับ ว่าอย่างไรคุณชวนถูกหรือยัง ถ้าถูกก็ให้เอาเรื่องอื่นไป

นายชวน กิติศิริวรพันธุ์ (นครพนม) : กระผมอยากให้รัฐบาลถอนร่างทั้ง ๓ ร่างของ
รัฐบาลกลับคืนไปจะดีไหมครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ เราเลื่อน เราเลื่อนไปนัดหน้าอยู่แล้ว

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ผมเสนออย่างนี้ก็แล้วกันครับ เป็นญัตติว่าให้ยก
เอาเรื่องตามระเบียบวาระอันดับ ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ขึ้นพิจารณาก่อน โน่นเฉยไว้ เรื่องก็เสร็จ
เรื่องกันไป ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดรับรอง ถ้าอย่างนั้นก็จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือเปล่าครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นอันว่า
ที่ประชุมนี้ลงมติให้เรื่องตามระเบียบวาระหมายเลข ๘, ๙, และ ๑๔, เลื่อนไป

ต่อไปนี้พิจารณาเรื่องตามระเบียบวาระหมายเลข ๑๐, ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๑๔๐/๑๓ วันที่ ๒๐ ม.ค. ๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ฉบับมาก

ที่ สร. ๐๔๐๓/๖๘๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๙ มกราคม ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้วก็ขอได้
โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง.

พิลาส พิมพ์.

ทาน.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีคำสั่งแต่งตั้ง
เจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานอื่นได้โดยไม่ต้องออกเป็นกฎกระทรวง และแก้ไข
ข้อยกเว้นการเสียภาษีการค้าให้รัดกุมและชัดเจนยิ่งขึ้น กับร่นระยะเวลาการเสียภาษีการค้า
สำหรับกรณีการส่งสินค้าออกให้เร็วขึ้น

เหตุผล

เพื่อความชัดเจนและเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน
สำเนาถูกต้อง.

พิลาส พิมพ์.
ทาน.

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) กิจการค้าอันเป็นกิจการของผู้ประกอบการค้าที่ทำการผลิต ดังต่อไปนี้

- (ก) น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด ไม่ว่าจะ เป็นบ ก้อน ปีก หรือมีลักษณะอย่างอื่น
- (ข) นุ่น จั้ว จ้าว ไม่ว่าจะ ทั้งลูก กะเทาะเปลือกหรือแยกส่วนแล้ว รวมทั้งเมล็ด
- (ค) ปอทุกชนิดรวมทั้งเศษปอ ไม่ว่าจะ ดิบหรือผ่านกรรมวิธีใด ๆ แล้ว แต่ไม่

รวมถึงปอที่ปั่นเป็นเส้น

(ง) ถั่วทุกชนิด ไม่ว่าจะ กะเทาะเปลือก บด ทำให้เป็นซีก หรือเป็นชิ้น รวมทั้งกากถั่ว แต่ไม่รวมถึงแป้งถั่ว หรือถั่วที่ผ่านกรรมวิธีทำให้คนกินได้

(จ) ข้าวโพด ไม่ว่าจะ เป็นฝักหรือเป็นเมล็ด อบ บด ทำให้เป็นซีกหรือเป็นชิ้น แต่ไม่รวมถึงแป้งข้าวโพด หรือข้าวโพดที่ผ่านกรรมวิธีทำให้คนกินได้

(ฉ) กระวาน พริก พริกไทย ไม่ว่าจะ สดหรือแห้ง แต่ไม่รวมถึงพริกป่นและพริกไทยป่น

(ช) เมล็ดละหุ่ง เมล็ดฝ้าย

(ซ) กลัวย แต่ไม่รวมถึงกลัวยที่ตาก ที่อบ หรือที่กระทำอย่างอื่นเพื่อใช้เป็น

อาหาร

(ฌ) ข้าวฟ่าง ข้าวสาลี ไม่ว่าจะ เอาเปลือกออกแล้วหรือไม่ และข้าวเปลือก

(ญ) มะขาม ไม่ว่าจะ สด เบี้ยว หรือแห้ง จะเอาเมล็ดออกแล้วหรือไม่ก็ตาม

(ฎ) เห็ด ไม่ว่าจะ สดหรือแห้ง

(ฏ) กากหน้าอ้อย กากมะพร้าว

(ฐ) ไม้ไผ่ ไม้รวก ไม่ว่าจะ ผ่านกรรมวิธีใด ๆ แล้วหรือไม่

(ฑ) ชัน น้ำมันยาง น้ำรัก เร่ว กายาน

(ฒ) มันสำปะหลัง และมันสำปะหลังที่จัดทำเป็นผง เป็นแป้ง เป็นเส้น เป็นก้อน เป็นแท่ง เป็นฝอย เป็นชิ้น เป็นเม็ด หรือจัดทำในลักษณะอื่น รวมทั้งกากมันสำปะหลัง

(ณ) ต้นไม้และธัญชาติและผลหรือสิ่งอื่นที่เกิดจากต้นไม้และธัญชาติ นอกจากชนิดที่ระบุไว้ตาม (ก) ถึง (ฒ) และนอกจากที่มีข้อจำกัดไว้ตาม (ค) (ง) (จ) (ฉ) และ (ช) ไม่ว่าจะ เป็นลำต้น กิ่ง ใบ เปลือก หน่อ ราก เหง้า ดอก หัว ฝัก เมล็ด หรือส่วนอื่น ๆ ทั้งสด แห้ง

แยกส่วนบด ทำให้เป็นชิ้น แขนยัน แขนยันจนแข็งหรือจัดทำโดยวิธีอื่นเพื่อรักษาไว้มิให้เปื่อยเน่าในการขนส่ง แต่ไม่รวมถึงไม้ซุง ไม้เหลี่ยม ฝืน ใบชา

ทั้งนี้ โดยผู้ประกอบการค้าในกิจการดังกล่าวมิใช่เป็นผู้ส่งออก"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๙) กิจการเลี้ยงสัตว์ปีกแต่ไม่รวมถึงการนำเข้าในราชอาณาจักรเพื่อการเลี้ยง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑๐) กิจการของผู้ผลิต

(ก) สัตว์มีชีวิตซึ่งมิใช่สัตว์น้ำและมิใช่สัตว์ปีก

(ข) ครั่งดิบ ครั่งเม็ด

(ค) หนังสัตว์ ทั้งสด ตากแห้ง ใสเกลือ หรือทำโดยวิธีอื่นเพื่อรักษาไว้มิให้เปื่อยเน่า แต่ไม่รวมถึงหนังสัตว์ที่ฟอกแล้ว

(ง) เส้นไหมที่ได้จากการเลี้ยงไหมซึ่งยังมีได้ฟอก ย้อม หรือตีเกลียว

ทั้งนี้โดยผู้ประกอบการค้าในกิจการดังกล่าวมิใช่เป็นผู้ส่งออก"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๘ ตริ ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอให้ถือว่าสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรได้มีการขายในวันผลิตหรือวันนำเข้าในราชอาณาจักรหรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ให้สั่งอนุมัติ"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ จัตวา อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีจะประกาศให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้นำเข้าหรือเป็นผู้ส่งออกซึ่งสินค้าตามที่กำหนด ได้ขายสินค้านั้น ๆ ในวันนำเข้าในราชอาณาจักรหรือในวันส่งออกนอกราชอาณาจักร”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ เบญจ เพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บและชำระภาษีตามหมวดนี้

(๑) วันนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตามมาตรา ๗๘ ตริ และมาตรา ๗๘ จัตวา หมายความว่า วันที่ชำระอากรขาเข้า หรือวางหลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และสำหรับกรณีที่ไม่ต้องเสียหรือยกเว้นอากรขาเข้า หมายความว่า วันที่มีการออกใบขนสินค้าขาเข้าให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) วันส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตามมาตรา ๗๘ ตริ และมาตรา ๗๘ จัตวา หมายความว่า วันที่ชำระอากรขาออก หรือวางหลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเงินอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และสำหรับกรณีที่ไม่ต้องเสียหรือยกเว้นอากรขาออก หมายความว่าวันที่มีการออกใบขนสินค้าขาออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ นว แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ นว ในกรณีที่มีการส่งหรือนำสินค้าเข้าในราชอาณาจักรและที่มีการส่งสินค้านั้นหรือสินค้าที่ผลิตหรือผสมหรือประกอบด้วยสินค้านั้นออกนอกราชอาณาจักรให้คืนภาษีการค้าที่เก็บไว้จากการนำเข้าซึ่งสินค้านั้นตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ส่งออกซึ่งสินค้าตามที่กำหนด ได้เสียภาษีการค้าโดยถือว่าขายในวันส่งออกนอกราชอาณาจักรตามมาตรา ๗๘ จัตวา หากมิได้ส่งสินค้านั้นออกนอกราชอาณาจักรไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้คืนภาษีการค้าที่เก็บไว้จากสินค้าส่วนที่มีได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ในกรณีที่ต้องคืนภาษีการค้ำดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หากสินค้านั้นเป็นสินค้าซึ่งไม่ต้องเสียอากรขาเข้าหรืออากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ก็ให้คืนภาษีการค้ำที่ได้เก็บไว้แล้ว โดยอนุโลมตามเงื่อนไข หลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราส่วนเช่นเดียวกับที่กล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองนั้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ เอกาตศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ เอกาตศ กำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีตามหมวดนี้ สำหรับสินค้าที่นำเข้าไปในราชอาณาจักรหรือสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะประกาศนให้เร็วขึ้น สำหรับสินค้าทุกรายการหรือบางรายการก็ได้

ในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาชำระภาษีให้เร็วขึ้นตามวรรคหนึ่ง และผู้ประกอบการค้าได้ชำระภาษีหรือวางเงินเป็นประกันภาษีภายในเวลาที่ร่นนั้น ให้ผู้ประกอบการค้าได้รับการลดภาษีตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด แต่อัตรการลดนี้จะต้องไม่เกินร้อยละ ๒ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียหรือของจำนวนเงินที่วางประกัน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า

ในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาตามมาตรานี้ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓ อัญฎ มาใช้บังคับ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๑๐) และ (๑๒) ของมาตรา ๗๙ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๐) การนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ห้าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

(๑๒) การค้าของผู้ประกอบการค้าที่มีผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกเฉพาะในเดือนภาษีที่มีรายรับรวมกันไม่ถึงหนึ่งพันสองร้อยบาท”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๓) (๑๔) (๑๕) และ (๑๖) ของมาตรา ๗๙ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘

“(๑๓) การส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่นำเข้าไปในราชอาณาจักร และนำเข้ามาเก็บรักษาไว้ในคลังสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ซึ่งการส่งออกนอกราชอาณาจักรนั้นได้รับการงดเว้นการเก็บอากรศุลกากร

(๑๔) การนำเข้าซึ่งสินค้าดังกล่าวใน (๑๓)

(๑๕) การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือคืนอากรศุลกากร ในกรณีสูญหายหรือถูกทำลายตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๑๖) การส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่ได้รับคืนภาษีการค้าตามมาตรา ๗๘ นววรรคหนึ่งและวรรคสาม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๗๔ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ในกรณีที่ราคาขายสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ถ้ามีการขายเงินตราต่างประเทศที่ได้รับชำระเป็นเงินตราไทยในเดือนที่ขาย ให้ถือเงินตราไทยจากการขายนั้นเป็นรายรับ

ในกรณีที่มีได้มีการขายเงินตราต่างประเทศดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้คำนวณราคาขายสินค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราถั่วเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ในวันทำการสุดท้ายของเดือนที่มีการขายสินค้านั้น

ในกรณีสินค้าที่มีการกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีการค้าเพื่อกรมสรรพากร ให้คำนวณราคาขายสินค้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศ เป็นเงินตราไทยตามอัตราที่กรมศุลกากรใช้คำนวณราคาของตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๖ จัตวา ภาษีตามหมวดนี้ถ้าในเดือนภาษีใดมีจำนวนไม่ถึงสิบห้าบาท เป็นอันไม่ต้องเสียสำหรับเดือนภาษินั้น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีสินค้าที่นำเข้าไปในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร”

หม่อมราชวงศ์ทองแดง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีคำสั่ง
แต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานอื่นได้โดยไม่ต้องออกเป็นกฎกระทรวงและแก้ไข
ข้อยกเว้นการเสียภาษีการค้าให้รัดกุมและชัดเจนยิ่งขึ้น กับร่นระยะเวลาการเสียภาษีการค้า
สำหรับกรณีการส่งสินค้าออกให้เร็วขึ้น

เหตุผล เพื่อความชัดเจนและเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน

ขอกราบเรียนที่ประชุมสภาเห็นว่า ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากรเข้ามานี้ ไม่มีการเพิ่มภาษีอากรแต่อย่างใด เป็นการขอแก้ไขเพื่อให้เจ้าหน้าที่
ได้ปฏิบัติงานได้สะดวกยิ่งขึ้น และแก้ไขบางมาตราให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อผู้ที่จะได้รับประโยชน์
ดีกว่าเก่า

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากรนี้แล้ว เห็นว่ารัฐบาลน่าจะได้แก่ส่วนสำคัญยิ่งกว่านี้ เพิ่มเติมเข้าอีกด้วย
ในการที่จะมาแก้ไขกำหนดรายละเอียดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๔ แก้ไข (๒) ของมาตรา
๗๘ ทวิ คือแจ้งแจงรายละเอียดออกจากของเดิมให้ละเอียดยิ่งขึ้นนั้น ก็เป็นการดีอยู่ แต่ทว่า
บรรดากิจการของผู้ประกอบการเหล่านั้น เป็นกิจการของเกษตรกรทั้งสิ้น และประเทศไทย
เราเป็นประเทศกสิกรรม สินค้าหลักส่วนใหญ่ของเราเป็นผลผลิตทางเกษตรกรรมที่จะต้อง
ส่งออกจากประเทศไทยไปสู่ต่างประเทศ ในการนี้การที่รัฐบาลให้อำนาจแก่เขาที่สามารถที่จะ
เปลี่ยนแปลงสภาพสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของเขาให้เป็นอย่างอื่นได้โดยไม่ต้องเป็นผู้ผลิตที่
ต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากรนั้นก็เป็นการดี แต่เหตุใดเล่า ทำไมถึงไปสกัดกั้นตั้งกำแพง
สกัดกั้นมิให้เขาเป็นผู้ส่งออก การที่สกัดกั้นมิให้เขาเป็นผู้ส่งออกนี้ก็เท่ากับว่าไม่เป็นการส่งเสริม
ให้เกษตรกรนี้ส่งผลิตภัณฑ์ของเขาด้วยตัวเอง กลับพยายามที่จะตั้งกำแพงเอาไว้เพื่ออยาก
จะเก็บแต่ภาษีอากรอย่างเดียว คือให้ส่งผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรเหล่านั้นไปให้แก่เอ็กซ-
พอร์ตเตอร์ (exporter) เป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งกิจการเหล่านี้ไปรเซส (process) นมมันมาหลาย
จังหวัดเหลือเกิน กว่าจะไปรวบรวมขึ้นมา กว่าจะอะไรต่อมิอะไร ต้นทุนการผลิตหรือต้นทุน
การเปลี่ยนแปลงสภาพสินค้านั้นก็สูงขึ้น จนกระทั่งบางครั้งไม่อาจที่จะส่งไปขายต่างประเทศ
ได้ เนื่องจากราคาสูงเกินไป เป็นเหตุหรือเป็นช่องทางทำให้บรรดาพ่อค้าเอ็กซพอร์ตเตอร์

(exporter) ทั้งหลายนั้นมาเปลี่ยนแปลงสภาพสินค้าปนปลอมเพื่อให้ได้เนื้อหาสินค้ามากขึ้น ถึงราคาจะถูกลง แต่ว่าได้เนื้อหาของสินค้าเป็นปริมาณมาก แต่คุณภาพไม่มี ทำให้เป็นการเสียชื่อเสียง เป็นที่ปรากฏมาแล้ว อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในการแก้ไขมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร (๒) นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าแก้ง่ายไม่ครบถ้วน สมควรที่จะให้เขามีโอกาสได้ทำการส่งออกเอง และไม่ควรถูกต้องเก็บภาษีเขาอีกด้วย ทั้งนี้ถ้าหากว่าเราได้มีการสนับสนุนให้มีการส่งออก โดยเกษตรกรรวมกลุ่มกันเป็นรูปสหกรณ์ก็ดี หรือเป็นรูปใดรูปหนึ่งก็ดี ซึ่งรัฐบาลยื่นมือเข้าช่วยเหลือ สินค้าของเราก็จะส่งไปต่างประเทศได้มากขึ้น คุณภาพก็จะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง เพราะราคาต้นทุนไม่มีการเพิ่มขึ้น ถ้าหากว่าไม่จำเป็นต้องไปส่งให้เอ็กซ์พอร์ตเตอร์ (exporter) เป็นผู้ส่งเป็นผู้ส่งออกอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราสามารถที่จะส่งสินค้าของเราไปต่างประเทศด้วยคุณภาพที่ดีที่สุด ราคาถูก ดิตตลาดโลกได้ ดุลการค้าของเราก็แก้ได้ง่าย แต่การที่ท่านไปตั้งกำแพงเอาไว้มิให้เขาเป็นผู้ส่งออกได้เองอย่างนี้ ต้องไปเก็บภาษีเขาอีกเช่นนี้ละก็ เท่ากับว่าไม่เป็นการสนับสนุนให้มีการลดดุลการค้า เรื่องนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย และใคร่ขอให้รัฐบาลนี้พิจารณาว่า เกษตรกรที่สามารถผลิต มีผลิตภัณฑ์ของตนและเปลี่ยนแปลงสภาพผลิตภัณฑ์ของตนได้แล้วนี้ ควรจะได้มีการรวมกลุ่มส่งสินค้าออกเองได้ด้วย จะเป็นการตั้งบริษัทหรือประการใดก็ตาม นอกจากนั้นทางรัฐบาลยังได้ไปตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง คือกระทรวงการคลังตั้งคณะกรรมการเรียกว่าคณะกรรมการตรวจสอบภาษีผู้ส่งออก เป็นกำแพงอีกชั้นหนึ่งซึ่งเป็นการควบคุมสกัดกั้นขึ้น มิให้มีการส่งออกได้โดยสะดวก เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็เห็นว่าบกพร่อง ไม่สมควรที่ไปสกัดกั้นเขา ทำไม่ไม่พยายามพิจารณาผู้ส่งเข้ามาละ สั่งเข้ามาไม่ถูกต้อง เก็บภาษีให้มันครบถ้วน ก็เป็นการสกัดกั้น มิให้ผู้อิมพอร์ตเตอร์ (importer) สั่งของเข้ามาโดยซื่อซื่อซึ่งไม่เป็นการลดดุลการค้าอย่างนี้เป็นต้น ส่วนในอันดับต่อไป คือมาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน "(๑๐) กิจการของผู้ผลิต (ก) สัตว์มีชีวิตซึ่งมิใช่สัตว์น้ำ และมิใช่สัตว์ปีก" อย่างนี้ก็ไม่ต้องเหมือนกัน เพราะว่าสัตว์น้ำนะ เกษตรกรก็เป็นผู้เลี้ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ๒-๓ วันนี้ข้าพเจ้าไปจังหวัดสุพรรณบุรีมา ได้ไปที่อำเภอบางปลาม้า ปรากฏว่ามีเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาถึง ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ บ่อในอำเภอหนึ่ง คืออำเภอบางปลาม้า ยังไม่รวมอำเภออื่น ทั้งนี้เมื่อหากว่าสินค้าเหล่านี้ เช่น สัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลาคุณนี้เห็นกัน

ชัดเจน มีให้ทำการส่งออกได้ด้วย สินค้าก็ถูกตลาดแปปลาตกราคาอยู่เรื่อยไป คือก็โลกรั่มละ ๔.๘๐ บาท ๕ บาท เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาไม่สามารถจะอยู่ได้ จึงได้มีการร้องเรียนกันขึ้นมา มากมาย ให้พวกข้าพเจ้าได้ช่วยเหลือว่าทำอะไรถึงจะเขยิบราคาต่อสู้กับพ่อค้าคนกลางซึ่งมา เป็นผู้ประมูลที่แปปลาได้ เพราะเหตุนี้เพราะว่าปลาตกนี้ความจริง ถ้าหากว่าเราจะทำอย่างไร หรือ จะแปรสภาพเป็นอย่างอื่น แล้วส่งไปขายเวียดนามหรือประเทศข้างเคียงเล่า เช่นเยี่ยงเขมร เขาท่ากัน ก็น่าจะสนับสนุนให้เขาส่งออกได้เอง ไม่ควรจะให้เขาไปผ่านพ่อค้าคนกลางซึ่งเป็น เอ็กซ์พอร์ตเตอร์ (exporter) โดยเฉพาะอย่างนี้ เป็นต้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ และ นอกจากนั้นสัตว์ปีกก็เหมือนกัน มีให้เป็นผู้ส่งออก ถ้าจะทำไปอย่างใดอย่างหนึ่งเรียกว่า คงทนสามารถเป็นแบบหมูแฮมสามารถทำได้ ส่งออกไปขายมลายู ส่งออกไปขายประเทศ ที่ไหน ๆ ก็ควรจะสนับสนุนให้เขาส่งออกได้ด้วย ไม่ควรจะไปสกัดกั้นเขา รัฐบาลนี้เพิ่งเล็ง แต่ว่าจะเก็บเอาเข้ากระเป๋า คือถือแต่นโยบายการคลัง แต่ไม่ถือในนโยบายเศรษฐกิจการเมือง ระหว่างประเทศ ซึ่งมันจะเป็นผลพลอยได้ทำให้ดุลการค้าเราลด ก็เมื่อพ่อค้าทุก ๆ คน เกษตรกร ทุก ๆ คนสามารถเป็นพ่อค้าได้ด้วย ก็เป็นการฝึกฝนให้เกษตรกรได้เป็นพ่อค้าให้รู้จักว่าได้ เปรียบอย่างไร เสียเปรียบอย่างไร ไรอย่างไร ขาดทุนอย่างไร ให้รู้จักรวมกลุ่มกัน ส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศ ในผลิตภัณฑ์ของตนโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ราคาที่จะได้ไม่สูง สินค้าที่ส่งออกก็ไม่ต้องไปปนปลอม ก็ต่อสู้กับตลาดต่างประเทศเพราะพ่อค้านี้ไม่รับผิดชอบ ครับ พ่อค้าคนกลาง แต่เกษตรกรเป็นผู้รับผิดชอบ เป็นผู้ได้รับการอย่างหนัก ถ้าปรากฏว่า พ่อค้าคนกลางคือเอ็กซ์พอร์ตเตอร์ (exporter) ไปปนปลอมสินค้าของเขาเสีย เช่น มันสำปะหลัง อย่างนี้ เอาทรายใส่เข้าไป ปอกีเอาหัวปอเศษปอใส่เข้าไป เอาคัสติงใส่เข้าไป ขายที่อินเดียถึงมี เรื่องมีราวกัน ถึงกับจะมีการฟ้องร้องกันอย่างที่แล้ว ๆ มาอย่างนี้เป็นต้น ก็ผู้รับภาวะในโอกาส ต่อไปเมื่อเขาไม่ซื้อปอ เขาไม่ซื้อมันสำปะหลัง เกษตรกรนี้เป็นผู้รับบาป ไม่ใช่พ่อค้าคนกลาง เป็นผู้รับบาป พ่อค้าคนกลางได้กำไรแล้วก็สบายใจไปเลย สินค้าขึ้นลงไม่สำคัญ ภาษีฉันไม่ เกี่ยวฉันมีหน้าที่เก็บภาษีให้รัฐบาล เก็บภาษีจากเกษตรกรมาแล้ว แทนที่จะส่งรัฐบาล เก็บมา ๑๐๐ บาท แทนที่จะส่งรัฐบาล ๑๐๐ บาท โกงเสีย ๕๐ บาท เอาเข้ากระเป๋าเสีย ๕๐ บาทอย่างนี้ เป็นต้น ไม่มีใครรับผิดชอบเลยครับ พ่อค้าคนกลางนี้ แต่เกษตรกรของเราครับ เป็นผู้รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นควรจะสนับสนุนเขา รัฐบาลก็ควรจะหาหนทางสนับสนุนสหกรณ์อเนกประสงค์ ให้สามารถที่จะปฏิรูปขึ้นได้โดยเร็วที่สุด เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาก็ดี เกษตรกร

ผู้ปลูกพืชพันธุ์ต่าง ๆ กิติ ให้เขาได้มีโอกาสเป็นพ่อค้าพ่อขาย และก็เขาสามารถรักษาคุณภาพสินค้าของเขาได้อย่างดี แล้วเป็นผู้ส่งเอง ไม่ควรไปสกัดกั้นเขา ด้วยเรื่องนี้แหละครับข้าพเจ้าอยากจะเรียนให้ทางรัฐบาลได้พิจารณาว่าการที่จะเก็บภาษี เก็บเอาๆ แต่อย่างเดียวนี่ ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย เก็บก็เก็บละ แต่ที่เราควรจะคำนึงถึงผลประโยชน์ด้านอื่น เช่นสมมติว่าเก็บแต่ภาษี แต่ว่าดุลการค้าสูงขึ้นทุกที ผู้ส่งออกไปสกัดกั้น ตั้งกรรมการกลางขึ้นมาคณะหนึ่งสำหรับตรวจสอบภาษี แทนที่จะตรวจสอบภาษีผู้ที่ส่งเข้ามา สกัดกั้นผู้ที่ส่งเข้ามากลับไปตรวจภาษีผู้ส่งออก ว่าส่งข้าวโพดไปอย่างไร เทาไร เสียภาษีอย่างไร ถูกต้องไหม ก็ทำเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ คล้าย ๆ กับว่าไม่รู้ไม่ชี้เสียบ้าง เพื่อสนับสนุนให้พวกนี้ส่งออกมาก ดุลการค้าเราจะได้ดีขึ้น อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าจะดีกว่า นอกจากนั้นยังมีอีกมาตราหนึ่งเกี่ยวกับมาตรา ๗๘ ตรี คือ "ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ผลิตผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก" นี้เดิมคำว่า "ผู้ส่งออก" ตามประมวลเดิมไม่มี กลับไปเติม "ผู้ส่งออก" เข้าไป "อาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดี ขอให้ถือว่าสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกนอกราชอาณาจักร ได้มีการขายในวันผลิตหรือนำเข้าในราชอาณาจักรหรือวันส่งออกจากราชาอาณาจักร เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ให้สั่งอนุมัติ" เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะร่างเดิมตามประมวลเดิม อย่างถือว่าได้มีการขายแล้วนับตั้งแต่นั้นนำเข้า พูท้อ ก็การเก็บภาษีอากรเขายังไม่ได้ขาย ไปบอกว่าเขาขายแล้ว แล้วยังกำหนดราคาเขาด้วยว่า ขาย ๓ บาทไม่ได้ ต้องขาย ๕ บาท อย่างรถยนต์อย่างนี้เป็นต้น ไปกำหนดให้เขาว่าต้องขายเท่านั้นไม่ใช่ ผมขาย ๓ หมื่นบาท ไม่ได้ ต้องขาย ๓ หมื่น ๕ พันบาท คนอื่นเขายังขาย ๓ หมื่น ๕ พันบาท คุณทำไม่ขาย ๓ หมื่นบาท อย่างนี้มันเป็นเรื่องยุ่งยากเหลือเกิน และนอกจากนี้ยังเป็นการเอาเปรียบพ่อค้า รัฐบาลถือเอาความสะดวกอย่างเดียวตามหลักการเก็บภาษีนั่นสะดวกก็จริงอยู่ แต่ต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสีย และผู้เสียต้องมีรายได้ ต้องเก็บภาษีจากผู้ที่มีรายได้ คนที่ยังไม่มีรายได้เลยจะไปเก็บเขาอย่างไร รัฐบาลกลัวภาษีรั่วไหล ก็กลัวภาษีรั่วไหล ก็แสดงว่าสมรรถภาพในการจัดเก็บภาษีรัฐบาลไม่ได้ดีพอควรจะได้มีการปรับปรุงสมรรถภาพของกรมสรรพากร กรมศุลกากรให้ดีกว่านี้ หรือถ้ามีจะนั้นภาษีนีเก็บที่ศุลกากร เพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยากเปลืองงบประมาณแผ่นดินก็ ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ก็บวกเข้าไปในภาษีขาเข้าเสียเลย จะมีดีกว่าหรือ ทำไม่จะต้องมีการผลักหักโงนกันยุ่งยาก เช็คสอบกันวุ่นวาย แต่ผลมันก็ไม่ได้อะไรมากมายขึ้นมา เรื่องนี้ข้าพเจ้าใคร่จะให้ข้อสังเกตกับทางรัฐบาลฟังเอาไว้ด้วยว่าการเก็บภาษี เมื่อนำเข้านี้ พ่อค้าเดือดร้อน

แค่นั้น และถ้าหากว่าของขายไม่ได้ แต่ภาษีเสียไปแล้ว พ่อค้าจะต้องล้มละลาย เมื่อพ่อค้าล้มละลายหมายความว่าประเทศต้องล้มละลายด้วย รัฐบาลจะคิดว่ารัฐบาลได้ประโยชน์ในวันนี้ แต่วันหน้าถ้าหากว่าท่านเก็บอย่างนี้พ่อค้าทุก ๆ คนก็ต้องล้มละลายกันหมด ประเทศต้องล้มละลายแหง ๆ ไม่มีปัญหา นี่ครับเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าให้ข้อสังเกตไว้ และข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าการจะต้องมีการปรับปรุงหรือแปรญัตติในเรื่องการตั้งกำแพงมิให้เกษตรกรผู้ผลิตหรือแปรสภาพสินค้าของตนได้มีการส่งออก นอกจากนั้นข้าพเจ้าใคร่เปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกท่านอื่นได้อภิปรายบ้าง ขอขอบคุณครับ

หม่อมราชวงศ์ทองแหง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กระทบใคร่ขอแก้ความข้องใจของท่านสมาชิกเมื่อตะกี้นี้สักเล็กน้อย ในมาตรา ๗๘ ทวิ นี้ เป็นบทยกเว้น เว้นที่ว่าพ่อค้าคนใดประกอบกิจการนั้น ๆ ที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๗๘ ทวิ นี้แล้วไม่ต้องเสียภาษีการค้า มันเป็นการตรงกันข้ามกับที่ท่านเข้าใจ กิจการต่าง ๆ ที่นั่นไม่ต้องเสียภาษีการค้าและสำหรับผู้ส่งออกนั้น เรายินดีเราสนับสนุนให้มีการส่งออก แต่ถ้าเป็นการส่งออกท่านก็ต้องเสียภาษี มันเป็นการต้องเสียภาษีการค้าเท่านั้นเองครับ และส่วนที่ว่าเพิ่มวันส่งออกในมาตรา ๗ ก็ดีนั้นนะ เป็นการเพราะเราเปลี่ยนวิธีเก็บ เราจะเก็บภาษีการค้าตอนขาออกทั้งนี้เป็นการเรียกร้องของบริษัทใหญ่ ๆ ซึ่งทำการค้าโดยสุจริตแต่ถูกบริษัทเล็ก ๆ ซึ่งช่วงชิงส่งอย่างที่ท่านว่านะออกไปแล้วก็มันเดือดร้อนถึงบริษัทใหญ่ ถ้าเก็บภาษีเสียตอนนั้นแล้วพวกบริษัทที่ทำการค้าไม่สุจริตก็ต้องเสียภาษีเช่นเดียวกัน ก็มีภาระอย่างเดียวกัน มิฉะนั้นแล้วก็ส่งออกแล้วก็บริษัทก็หายไปติดตามก็ลำบาก

นายใหญ่. ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ในทหระณะของผมเห็นว่ามีทั้งดีและไม่ดี ดีก็อย่างรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงถึงข้อยกเว้นเป็นรายละเอียด ถ้าไปดูในร่างพระราชบัญญัติเดิมแล้วจะเห็นว่ามาตรา ๗๘ นี้เขียนไว้คลุมเครือ เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่อาจจะวินิจฉัยเรียกเก็บในสิ่งที่กฎหมายนี้ยังไม่ชัดเจน การชี้แจงแสดงรายละเอียดถึงภาษีที่ยกเว้นจากภาษีการค้า นั้น เป็นการดีสำหรับผู้เสียภาษี เป็นการดีสำหรับป้องกันเจ้าหน้าที่ที่จะไปรีดภาษีจากคนที่ไม่ควรจะเสียภาษี แต่ว่าผมไม่เห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีอยู่อย่างหนึ่งว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้เพิ่มภาษี แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้เพิ่มการยกเว้นภาษี ซึ่งควรจะเสียภาษี ขอความกรุณาท่านสมาชิกได้โปรดดูบัญชีท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้ หน้า ๖ คือชนิดที่ ๘ ถ้าไปดูร่างเดิมแล้ว แรมังกานีส ไม่ถูกยกเว้น แต่ว่ามาร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้ไป

ยกเว้นแรมังกานีส ผมไม่ทราบสาเหตุใดจึงยกเว้นแรมังกานีส ผมอยากจะเรียนให้ท่านสมาชิก ได้สังเกตว่าเป็นการสมควรไหม ในเมืองบประมาณเราขาดดุลมาตั้งหลายพันล้านบาท แล้ว ต้องกู้เงินเข้ามา แรมังกานีสแต่เดิมไม่ได้รับการยกเว้นตามชนิดที่ ๘ แต่มาคราวนี้ยกเว้น ทำให้จึงยกเว้นการใช้มังกานีสในประเทศไทยนั้น ถ้าหากว่ากระทรวงการคลังกับกระทรวง อุตสาหกรรมจะได้ติดต่อกันอย่างใกล้ชิด ก็จะเห็นว่าเป็นการเพิ่มราคาสินค้าแรมังกานีสขึ้น ผมมองดูเมื่อยกเว้นค่าอากรแล้ว หรือว่าจะเป็นการส่งเสริมการผลิตที่ใช้มังกานีสในประเทศ นี้ไม่ได้บอก เหตุผลว่าทำไมเดิมมาไม่ยกเว้นจึงยกเว้น ตามบทบัญญัติเดิมนั้น แผ่นยางหรือ ยางชนิดอื่นอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา แร่โลหะ หรือสินแร่โลหะ ทุกชนิด แต่ไม่รวมถึงแร่หรือสินแร่มังกานีส นี้เพิ่งมาใส่ครับ เดิมมันมีวัตถุประสงค์จากยาง จากแร่โลหะหรือสินแร่โลหะอันต้องเสียภาษีตามชนิด ผมยังตั้งใจต่อไปถึงว่าวัตถุประสงค์ จากยาง เดิมมาผู้ผลิตยางในประเทศไทยนั้น เป็นแผ่นก็ดูเหมือนจะมียางรถยนต์ ผู้ผลิต ยางรถยนต์ในประเทศไทยนั้นได้รับการผ่อนผันภาษี ได้รับการอุปการะจากคณะกรรมการลงทุน ไปนานาประการ และยังได้รับการยกเว้นภาษีเครื่องจักรที่จะนำเข้ามาตั้งโรงผลิต เมื่อถึงกำหนด ๕ ปี ตามสัญญาแล้วก็ควรจะได้เสียภาษีเสียบ้าง เพราะการยกเว้นมา ๕ ปีนั้นไม่ได้ทำให้ยางรถยนต์ ในประเทศไทยถูกลงเลย พอมาครั้งนี้ก็ยังคงยกเว้นอยู่ต่อไป ผมก็เห็นด้วยอยู่ประการหนึ่งว่า จะเก็บภาษีแล้ว ถ้าไม่ยกเว้น เหตุที่ว่าควรจะเก็บภาษีนั่นก็ขัดกับเพื่อนสมาชิกคนหนึ่งว่าเป็น การทำลายการผลิต คือทำให้ทุนสูงส่งออกไม่ได้ ก็ทำให้ดุลการค้ายิ่งเสียเปรียบ แต่ว่าวัตถุประสงค์ จากยางนั้นยังหาสำคัญเท่ากับข้าวสารซึ่งส่งออกไม่ เพราะข้าวส่งออกนั้นเสียภาษีถึง ๓ ทน ถ้าจะพูดกันไปก็กว่า ๓ ทน ตามประมวลรัษฎากรนี้เก็บ เมื่อไปแปลงรูปเป็นข้าวสาร เอาหนหนึ่งแล้ว ผู้ขนส่งข้าวเปลือกเอามาโรงสี เอาอีกหนหนึ่ง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เสียภาษีขนส่ง ออกจากโรงสีมาถึงพ่อค้า เอาอีกหนหนึ่งก่อนจะส่งออกเอาฟรีเมียอีกหนหนึ่ง และเอาแพง เสียด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ชีวิตคนไทยอยู่ได้ด้วยข้าว แต่ปัญหานี้แทนที่จะยกเว้นผู้ประกอบการค้าข้าวไม่ให้เสียภาษีส่งออก ไม่ยกมี การที่เก็บภาษีโดยไม่คำนึงถึงว่าจะทำลายผลผลิต ของประเทศนั้น ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีคลังก็คงจะไม่ปฏิเสธผมว่าเป็นการเก็บภาษีที่ผิดหลัก คนเก็บภาษีที่ตลาดนั้น จะต้องได้เงินมาก และไม่ทำลายการผลิตด้วย ถ้าหากว่าเก็บภาษีมาก และทำลายการผลิต นั่นคือการทำลายเศรษฐกิจของชาติโดยสิ้นเชิง ผมจึงไม่เห็นด้วยใน ปัญหานี้ ท่านเพื่อนสมาชิกขอนแก่นได้กล่าวมาแล้วว่า ร่างเดิมนั้นผู้ประกอบการส่งออก

ไม่ต้องเสียแน่นอน เปิดกันดูก็ได้ครับ ถ้าหากว่าร่างเดิมที่แก้ไขนั้นฉบับสุดท้าย คือฉบับที่ ๑๕ นั้นออกโดยไม่มีสภาผู้แทน ตัวแทนผู้เสียภาษีไม่ได้มานั่งอยู่ มาครั้งนี้ก็เป็นนิมิตดี ถ้าหากว่าจะให้ผ่านไป ก็อยากจะตกลงกับทางเจ้าของร่าง คือรัฐบาล ว่ารัฐบาลมองถึงความเสียหายในกรณีนี้หรือเปล่า ถ้ามองจะรับค่าแปรญัตติได้เพียงไรหรือจะเอากันอย่างงบประมาณสงวนไว้ดี ๆ แล้วก็มานั่งโต้เถียงกัน ๖ วัน ๖ คืนอีก อย่างนี้ก็จะเสียเวลา อีกข้อหนึ่งครับ กระทบคิดว่าจะลำบากทางปฏิบัติมาก คือการคืนภาษี การคืนภาษีถ้าส่งไปเป็นเงินตราต่างประเทศ และโดยความจริงแล้วก็เงินตราต่างประเทศทั้งนั้น เพราะว่าไม่มีใครเปิดเลตเตอร์ ออฟ เครดิต (letter of credit) เป็นเงินไทยมาเลย การคืนภาษีบอกว่า ให้เอาค่าของเงินตราต่างประเทศ ตามที่ธนาคารพาณิชย์กำหนดหลักเกณฑ์นี้ กระทบไม่เห็นด้วย เพราะว่าธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพฯ นั้นเรท (rate) เงินไม่เหมือนกันสักวันเดียวครับ นี่ข้อเท็จจริง คนเป็นพ่อค้า ย่อมรู้ดีทุกคนว่าเรท (rate) แต่ละธนาคารไม่เหมือนกัน ตามพระราชบัญญัติสกุลการนั้น อัตรากำหนดราคา การเก็บอากรขาออกหรือขาเข้าของกรมศุลกากรมีเรท (rate) เงินอยู่ ถ้าหากว่าทำเป็นสองอย่างนี้ ปัญหาในทางปฏิบัติมันเกิดขึ้นว่าเอาเรท (rate) ของธนาคารกระผม ชิ กระทบมีเงินตราต่างประเทศมาก กระทบก็ขายเป็นราคาถูกลงกว่า ถ้าเอาจากเพื่อนสมาชิก อีกคนแพงกว่า เพราะไม่มีเงินตราต่างประเทศ ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่จะแก้งหรือจะกินสินบน ก็จะไปนั่งเลือกเอาจากแบงค์ที่มันเรียกราคาแพงที่สุด มีแหล่งกลางอยู่อีกอันหนึ่ง ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งควรจะกำหนดอย่างนั้น ก็น่าจะเป็นไปได้ เพราะนั้นมีราคาเดียว หรืออีกอันหนึ่งเอาตามพระราชบัญญัติสกุลการซึ่งกำหนดไว้ว่า ราคาเงินที่ตีภาษีในวันนั้นเท่าไร ก็เป็นเท่านั้นปัญหาก็ไม่เกิด การเขียนกฎหมายอย่างนี้ ถึงจะไม่ตั้งใจก็เป็นการเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจไม่สุจริตต่อบ้านเมืองของเราต่อประชาชนของเรา ที่ประกอบอาชีพโดยสุจริต เพราะฉะนั้นข้อที่ไม่เห็นด้วยของกระทบในประเด็นนี้นั้น กระทบอาจจะโง่ไม่รู้เรื่อง ก็อยากจะรอฟังจากท่านเจ้าของร่างว่า ท่านมีความคิดเห็นเป็นประการใด ปัญหาเรื่องการสั่งข้าว มีเพื่อนสมาชิกพูดมาแล้ว กฎหมายนี้ไม่ได้แก้ไข แก้กกำหนดเวลาเก็บภาษีกระทบเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งที่ได้พูดไปแล้วว่า การเก็บภาษีต้นทางนั้นสะดวกแก่การเก็บจริง แต่เป็นการทำลายพ่อค้าเล็กๆ ให้โตขึ้นไม่ได้ กระทบหมายความว่า เมื่อสินค้าส่งมาตามเลตเตอร์ ออฟ เครดิต (letter of credit) เมื่อของมาถึงเรือ ก็มาอยู่โกดัง คนที่จะเอาของออกบวกภาษี เข้าไปด้วยก็ต้องไปกู้เงินแบงก์ ไม่อย่างนั้นก็ไม่มีส่วนจะออก นอกจากเศรษฐกิจใหญ่ ๆ ซึ่งมี

เงินอยู่ในธนาคารมาก ๆ เมื่อต้องไปเสียภาษีดอกเบียแบงก์ราคาสินค้าก็เพิ่มขึ้นเท่ากับดอกเบีย
นี่เป็นหลักธรรมดา ถ้าไม่มีเครดิตต่อแบงก์ก็เอาของนั้นไปขายทอดตลาด ท่านเจ้าของร่าง
คือท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง คงจะไม่ปฏิเสธความจริงว่า โกงดังทำเรือที่เอา
ของมานั้นเอาออกไม่ได้ มีมากมายกองปึกหนึ่ง ต้องขายทอดตลาดราคาถูก ราคาถูก ๆ
มันเป็นการทำลายพ่อค้า ถ้าซื้อมาแพง ๆ ถ้าขายถูก ๆ เพราะไม่มีเงินออกของ ห้างไววันหนึ่ง
ก็เสียค่าโกงดังมากขึ้น ๆ บางทีเท่ากับราคาสินค้า ปัญหานี้ถ้าในคราวนี้คิดว่าเห็นด้วย จะไป
แก้ไขเสียจะได้หรือไม่ จริง เก็บภาษีนั้นสะดวกแน่ พอไปถึงที่ร้านแล้วร้านล้มละลาย บางที
ตามไปเก็บภาษีไม่ได้กว่าของจะออก ของออกถ้าเก็บแต่ภาษีอากรเข้าตามพระราชบัญญัติ
ศุลกากร กระทบใจ ถือว่าอายนั้นต้องเอาออกแน่ เพราะเอาออกมาแล้ว ออกจากท่าเรือ
ศุลกากร ไม่เก็บภาษีมันตามยาก แต่ภาษีการค้าควรจะตามเก็บจากแหล่งที่ผู้ส่ง ปัญหาจะ
เกิดขึ้นมาว่าผู้ส่งล้มละลาย นี่ก็ยังมีกองพิทักษ์ทรัพย์ของรัฐบาลคอยติดตามเก็บเอามาด้วย
ก็ไปพิสูจน์หนี้เอาที่โน่นเหมือนอย่างคนธรรมดาเขา ก็มีทางทำได้ เราก็เทียบเคียงกันดูสัก ๒
ประการว่า ระหว่างเราเก็บภาษีทุกประเภท แม้เก็บตามประมวลรัษฎากร และตามพระราชบัญญัติ
ศุลกากร ๒ ประการนี้รวมเข้าด้วยกัน ความลำบากในเรื่องต้องเพิ่มทุนในราคาสินค้ามีมาก
เพียงไร เฉพาะที่ไปเก็บที่ปลายทาง ภาษีเงินได้ ภาษีการค้า ก็ยังมีเวลาผ่อนหย่อนใจ บางทีขาย
ของจากสต็อกได้ ถ้าหากว่าออกไม่ได้ก็มีอีกทางหนึ่งที่จะทำกัน เข้าคลังสินค้า เข้าคลังสินค้า
ก็ด้วยการจำนองสินค้า ก็เสียสตางค์อีก กู้ธนาคารก็เสียสตางค์ ก็เป็นว่าระบบการเก็บภาษี
ด้วยวิธีนั้นมิแต่เพิ่มราคาสินค้าให้สูงขึ้น พอเพิ่มราคาสินค้าให้สูงขึ้น ใครรับภาระ ก็ผู้บริโภค
คือประชาชนทั้งชาติก็คงจะไม่มีพ่อค้าคนใดสั่งสินค้าซึ่งไม่มีประชาชนทั้งประเทศบริโภคเข้า
มาเป็นแน่นอนจะสั่งอะไรก็ตาม พอมาถึงแล้ว เก็บแต่ภาษีศุลกากรก็แยกอยู่แล้ว เอาออกไม่
ค่อยจะไหวอยู่แล้ว ประกันภัณฑ์บางอย่างที่พอก็คิดเบี้ยว ต้องตามฟ้องกันเป็นหลาย ๆ พัน
ล้านบาท แล้วก็มาบวกภาษีตามประมวลรัษฎากรเข้าไปอีกด้วย ผมว่าเป็นภาระหนัก ไหน ๆ
ก็ร่างในมาตรานี้เข้ามาแล้ว เปิดโอกาสให้เราพิจารณากันอย่างรอบคอบ ในขั้นนี้ก็ไม่ต้องเอา
ละครับ เอาชั้นกรรมาธิการท่านทางเจ้าของร่างจะว่าอย่างไรครับ ผมก็อยากทราบความเห็น

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กระทบ
ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ได้นั่งลงไปเมื่อกี้ที่ให้ข้อคิดต่าง ๆ ที่มีความดีอยู่ก็มาก ถ้า
ท่านคิดว่าจะแปรญัตติเข้ามา ทางเราก็รับฟัง และถ้าสามารถปฏิบัติได้ก็ยินดีรับเอาไปปฏิบัติ

ไม่ได้ขัดข้อง ส่วนแรมังกานีสที่ท่านยังข้องใจอยู่นั้น อันนี้กระผมเองก็ไม่ใช่นักเล่นแร่แปรธาตุ มียุ่งอยู่ครับ ในการเก็บภาษีของเรื่องแรมังกานีส แรมังกานีสนี้มีอยู่เป็น ๓ ชนิด เรียกว่า แบตเตอรี่ เกรด (Battery grade) เคมีเกิด เกรด (Chemical grade) เม็ทเติลเลอร์ยิด เกรด (Metallergic grade) ๒ อันข้างบนนั้นเป็นแร่โลหะ อันล่างเป็นแร่โลหะ แบ่งกันตามของผู้รู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ ที่นี้ก็ปรากฏว่าแรมังกานีสนี้เวลาขายอยู่ในราชอาณาจักรนี้ไม่ต้องเสียภาษี จะต้องเสียภาษีขาออกเวลาส่งออกไปเสียภาษีการค้า ส่วนแรมังกานีสอย่างซึ่งยิบซัม (Gypsum) หรือฟลูออรัสตาร์ (Fluorstar) นี้ เวลาขายในราชอาณาจักรขายกันนั้นเสียภาษีการค้า แต่ส่งออกไปไม่ต้องเสีย ก็ลักลั่นกันอยู่ระหว่างแรมังกานีสกับฟลูออรัสตาร์ (Fluorstar) ผู้ปฏิบัติก็ลำบากเหลือเกิน ก็เลยยกเว้นให้เสียเลยเท่านี้ครับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมสงสัยเท่านั้นเองครับ ยังไม่เข้าใจความหมายได้ดี สำหรับแรมังกานีสนี้ ถ้าไปดูพระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑๔ มันไม่มีครับ ของเดิมมีว่าอย่างนี้ ชนิดที่ ๘ นี้เขาบอกว่าอย่างนี้ ส่งออกนี้เก็บ ๔ เปอร์เซ็นต์ครับ สำหรับยางแผ่นหรือยางชนิดอื่นอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยางพารา แร่โลหะหรือสินแร่โลหะทุกชนิดนี้เก็บ ๔ เปอร์เซ็นต์ ที่นี้มียกเว้น แต่ไม่รวมถึงวัตถุประดิษฐ์จากยาง แร่โลหะหรือสินแร่โลหะอันต้องเสียภาษี อัตราชนิดที่ ๑ ไม่ไชยกเว้นไม่เสียภาษีเพราะเก็บภาษีแล้วตามอัตราที่ ๑ เรื่องอย่างนั้นแล้วไปดูอัตราที่ ๑ จะเห็นได้ว่าเขาเก็บภาษีไว้ต่างหาก สำหรับถ้าเป็นสินค้าละก็เขาเก็บ ๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเพื่ออีกประการหนึ่ง ถ้าผู้ผลิตไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษี ในฐานะผู้ส่งออกก็ต้องเสีย ๒ เปอร์เซ็นต์ ไม่ไชยกเว้นไม่เสียครับ นี่ผมยังไม่ค่อยเข้าใจ ที่นี้มาเขียนในที่นี้ละ เรามาแก้ไขว่าอย่างนี้ มังกานีสไม่มีอย่างเดิมๆ เพราะเหตุที่เราเขียนเพิ่มเติมเพิ่มเข้าไป คำว่า มังกานีสนี้ คือเราเก็บกันอย่างเก่านะ ๔ เปอร์เซ็นต์ เวลาส่งออกนะ ยางแผ่นอะไรต่างๆ นี้ แร่โลหะสินแร่โลหะแต่ไม่รวมถึงมังกานีส อันต้องเสียภาษีตามอัตราในชนิดที่ ๑ ที่นี้ไปดูในอัตราชนิด ๑ มันไม่ใช่สินค้านี้ มังกานีส ผมก็ยังสงสัยจะหมายความว่าอย่างไร ถ้าตีความตามเดิมละก็มังกานีสนี้ต้องเก็บตามอัตราชนิด ๑ ในฐานะที่เป็นสินค้านี้ แต่ผมยังสงสัยว่ามันจะไม่ใช้สินค้านี้ ถ้าสินค้านี้ หมายความว่า ดู่เย็น รยยนต์ อะไรนี้ เขียนไว้ตั้งแต่ ๒-๓-๔ นี้สงสัยในข้อกฎหมายนี้ขอความเข้าใจเท่านั้นเองครับ ยังไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นถ้าแปลอย่างนี้เท่าที่เขียนมานี้ มังกานีสมันไม่ได้ยกเว้น มันเก็บตามอัตราชนิด ๑ อัตราชนิด ๑ บอกให้เก็บเป็นสินค้านี้วัตถุพลอยได้ มันไม่ใช่สินค้านี้ เก็บอย่างไร นี่ครับที่ขอสงสัย ผมไม่ค่อยเข้าใจ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าอย่างไรครับ ท่านรัฐมนตรีครับ เชิญครับ

หม่อมราชวงศ์ทองแดง ทองแถม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมเองก็ขอรับว่าสำหรับแรมังกานีสี่เราพูดถึงสินแร่ พูดถึงสินแร่ของมีสกานีสที่ส่งออก ถ้าเป็นอย่างอื่นนั้นนะอาจเป็นอย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคพูดก็ได้ อาจเป็นอย่างนั้น ผมเองยังไม่แน่ใจครับ ถ้าอย่างไรก็ขอให้ไปพูดกันในชั้นกรรมาธิการ ยินดีรับฟังครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นรายละเอียด ก็แปรญัติตัวอย่างว่าครับ ว่าอย่างไรครับคุณนิสิต

นายนิสิต เวทย์ศิริยานนท์ (ศรีสะเกษ) : ผมนิสิต เวทย์ศิริยานนท์ ส.ส. ศรีสะเกษ ผมดูตามประมวลกฎหมายรัชฎาการที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้แล้ว มันมองได้เป็นสองง่ามสองแง่ครับ ส่วนดีก็มีมาก ส่วนเลวก็เยอะ ส่วนดีนั้นเห็นว่ามีมีการเก็บเกี่ยวแก่ผลิตผลภายในประเทศ คือเกี่ยวกับพืชไร่ อันนี้เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรอย่างมาก แต่ก็มีข้อยกเว้น เป็นต้นว่าเรื่องไม้กิติ อะไรพวกนั้นก็ยกเว้นเป็นตอนๆ ไป ส่วนไม่ดีนั้นที่ผมเห็นด้วยกับท่าน ส.ส. ขอนแก่น ที่บอกว่า ทางรัฐบาลนี้มุ่งแต่จะเก็บให้มันสะดวก คือเก็บจากเอ็กซ์พอร์ตเตอร์ (exporter) คือผู้ส่งออกการทำเช่นนี้เป็นภาระให้อำนาจแก่ผู้ส่งออก คือมุ่งจะเก็บผลประโยชน์เท่านั้น แต่หารู้ไม่ว่ามันเป็นผลกระทบกระเทือน คือผู้ส่งออกเมื่อเสียภาษีการค้าหรือภาษีขาออกก็ดี มันกระทบกระเทือนตรงที่ว่า เมื่อเขาจะต้องเสียภาษีขาออกแล้ว เขาก็จะไปบีบกับเกษตรกรผู้ผลิตขึ้นมาอย่างที่เรากำลังประสบอยู่เดี๋ยวนี้ อย่างข้าวก็เช่นเดียวกันเราต้องเสียค่าพรีเมียมแล้วมันก็กระทบกระเทือน ซึ่งเรากำลังคิดจะหาทางลดค่าพรีเมียมกันอยู่เดี๋ยวนี้ก็เพื่อจะช่วยเหลือเกษตรกรทั้งหลาย เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่ามันมีทั้งผลดีและผลร้าย อีกอย่างหนึ่งนั้นผู้ส่งออกนั้นเป็นคล้ายๆว่า เป็นผู้ได้อำนาจในการส่งออก พวกเกษตรกรผู้ผลิตแทบจะไม่มีโอกาสแล้ว เดี่ยวนี้ผู้ที่เอ็กซ์พอร์ตเตอร์ (exporter) คือผู้ส่งออกทั้งหลายเหล่านี้นำผลร้ายมาสู่ประเทศไทยอย่างมากมาย ผมเคยผ่านญี่ปุ่นขอพูดให้ฟังเล็กน้อยว่า ญี่ปุ่นก่อนจะส่งผ้าดอก ผู้หญิงออกมานั้น เขามีหน่วยทดสอบว่า ผ้านั้นจะต้องไม่ตกสี เขาจึงจะยอมให้ออก อย่างนี้เป็นต้น ของเรานั้นไม่มีหน่วยที่เขาเรียกว่า บิวโร ออฟ สแตนดาร์ด (bureau of standard) ที่แน่นอนในการจะส่งสินค้าออก เราไม่มีการควบคุมตรงนี้ครับ ถ้าหากจะเก็บภาษีอย่างนี้ผมก็ไม่ว่าอะไรแต่บิวโร ออฟ สแตนดาร์ด (bureau of standard) เราไม่มี เราให้บริษัทฝรั่งเซอร์ติฟาย (certify) อย่างนี้ใช้ไม่ได้ครับ อันนี้ครับเป็นผลเสียหายอย่างร้ายแรง เพราะว่าเมื่อสินค้า

เข้าไป เราจึงถูกสูญเสียตลาดการค้าอยู่เรื่อย ๆ เกษตรกรจึงได้รับผลกระทบกระเทือน นอกจากถูกบีบจากพ่อค้าคนกลาง ซึ่งเป็นเอ็กซ์พอร์ตเตอร์ (exporter) โดยการที่เขาบอกเขาต้องเสียภาษีแล้ว เขาก็ต้องมากตราคาผู้ผลิต นี่ครับเป็นผลกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรง ผมจึงอยากจะชี้จุดนี้ให้เห็น นอกจากนั้นอย่างที่ท่านเลขาธิการพรรคประชาธิปไตยได้เรียนเมื่อสักครู่นี้ว่า เป็นการเก็บภาษีซ้อนภาษี ไม่ใช่อย่างที่ว่าเข้ามา เก็บจากชาวเปลือกมาเป็น ชาวสารเช่นเดียวกัน มีการเปลี่ยนวิธีการต่าง ๆ เราก็ตั่งภาษีติดตามอยู่เรื่อย ๆ เช่นนี้ ถ้าหากเป็นพืชไร่ต่าง ๆ แล้ว ผมว่าเดือดร้อนเหมือนกัน นอกจากนั้นแล้วอย่างจะเห็นว่าอย่างไม้ ก็เช่นเดียวกัน ถ้าไม้ตอนตัดโค่น ชุงนั้นะครับเสียไปแล้ว ภาษีตอนหนึ่ง พอมาแปรรูปก็เสีย ภาษีตอนแปรรูปอีกทีหนึ่ง พอมาทำอาน้ำยาไม้ั้นครับ ซึ่งความจริงนี้การอาน้ำยาไม้ให้ไม้ คงทนนั้น ไม่ได้แปรสภาพเลย แต่เขาก็แปลความว่าแปรสภาพซึ่งเรื่องนี้ผมอยู่บริษัทไม้ อาน้ำยามา ก็ปรากฏว่าเราได้สู้กันถึงศาลเหมือนกันครับ แต่ว่าดีหน่อยว่าที่ว่าการมสรรพากร ยอมให้เราว่าไม่ต้องเสีย เพราะว่าไม้ั้นไม่ได้เปลี่ยนสภาพไป ไม้ยังคงเดิมทุกอย่าง เป็นไม้ แปรรูป แต่ว่าน้ำยาไปทำให้ไม้ั้นคงทนขึ้นมา ถ้าหากว่าไม้ั้นไปแปรรูปเป็นเฟอร์นิเจอร์อย่างนี้ มาเสียภาษีชั้นเฟอร์นิเจอร์ ผมถึงว่าภาษีมันซับซ้อนภาษีมากมาย ถ้าหากว่าในรูปนี้ถ้าเป็น วัตถุใหญ่ ๆ ที่มันเพิ่มพูนผลผลิต ผมก็ไม่ว่าอะไร แต่วัตถุเล็ก ๆ บางสิ่งบางอย่างนี้ครับ มันแย่มากเหมือนกัน ส่วนภาษีขาเข้านี้ผมมีความคิดเห็นไปอีกรูปหนึ่ง คือว่ารัฐบาลน่าจะให้มีมาตรการ อย่างอื่นในการที่เกี่ยวกับการเก็บภาษีนี้ เพราะพ่อค้านี้สมมติว่าได้ยกเว้นจากบอร์ด ออฟ อินเวสท์เมนต์ (board of investment) อย่างพวกมาต้อรถในเมืองไทยนี้ รัฐต้องเสียภาษีไป ปีหนึ่งพันกว่าล้านบาท ตัวเลขนี้ผมได้มาจากศุลกากร การมาบอกว่ามาผลิตในเมืองไทย แต่ว่า รถนี้ก็ไม่ได้ถูกลง ในข้ออ้างของผู้ที่ผลิตนั้นบอกว่าผลิตรถเป็นการทำให้คนงานเพิ่มขึ้นได้ ได้สกีล เลเบอร์ (skill labour) มากขึ้น อะไรต่าง ๆ ซึ่งมันก็ไม่เป็นความจริง เพราะเครื่องพวกนี้ เป็น โอโตเมติก (automatic) ในการใช้คนน้อยเหลือเกิน และพวกนี้ได้ยกเว้นภาษีไปตั้ง ๕ ปี ๕ ปี ปีละพันกว่าล้านบาทก็ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท เราสูญเสีย อย่างนี้ซิคครับ ควรจะเก็บภาษี ภาษีขาเข้า เมื่อเราจะตั้งกำแพงภาษี เราต้องลงให้หนักครับ แล้วก็เก็บเป็นบาย พีส (by piece) เลยถึงจะถูก คือเขายังขายไม่ได้ภาษีก็ยังไม่ต้องเสีย แต่ว่าตอนนำเข้ามานี้ น่าจะไปจดว่าก็ขึ้น ก็อัน ถึงแม้ว่ายอมให้เขาออกไป แต่ว่ายังไม่เสียก็มีวิธีการใดที่จะทำอย่างนั้นให้พ่อค้าไปออก ของที่เดียวทั้งหมดแล้วเสียภาษีมันก็ลำบากอย่างที่ว่า ทำอย่างไรเราจะให้มีมาตรการอย่างไร

อันนี้ นี่ผมขอชี้ ผมได้ไปศึกษาเรื่องนี้อยู่กับผู้ทำการค้าบางพวกที่เขามีเจตนาดีต่อบ้านเมืองไทย ไม่ใช่ว่าเขาจะเอาเข้าพกเข้าห่ออย่างเดียว เขาบอกว่าเราควรจะมีมาตรการอันนี้ให้แน่นอนหน่อย นี่แหละครับผมถึงบอกว่าที่มันมองเห็นอย่างเป็นต้นว่า พวกปลา พวกข้าวของป่าต่างๆ ซึ่งเป็นผลิตผลทางเกษตร ซึ่งพวกเราน้อยากส่งไปขาย จะเป็นมะขามเปียก จะเป็นอะไรก็ตามแต่ ก็มาโดนพ่อค้าบอกว่าฉันต้องไปเสียภาษีขาออก ฉันต้องซื้ออย่างนี้ ของพวกนี้นะครับ เมื่อเรลดหย่อนภาษีกันมาแต่ต้นมือ ทำไมไม่ปล่อยให้ออกไปได้เลย คือภาษีการค้าก็ไม่ควรจะเสียด้วยครับ เพื่อจะเป็นการส่งเสริมเกษตรกรต่างๆ นี่ผมถึงบอกว่าเรลดหย่อนกันแบบประทัดประทัด คือหมายความว่าเราให้พวกนี้ผลิตๆ แต่พวกนี้ก็ถูกพ่อค้าคนกลางคือ เอ็กซปอร์ตเตอร์ (exporter) กดราคา โดยเขาบอกว่าเขาต้องเสียภาษีขาออกหรือภาษีการค้า เขาจึงต้องบวกราคาเข้าไป พ่อค้าจะไม่ยอมขาดทุนครับ ต้องบวกราคาไว้เรื่อย เมื่อเป็นเช่นนี้ เช่นบอกว่าส่งเสริมเกษตรกร ผมจึงมองไม่เห็นทางว่าส่งเสริมอย่างไร นี่แหละครับข้อข้องใจของผม และผมจึงบอกว่าการนอกจากนั้นแล้วครับ สินค้าต่างๆ ที่นำเข้าประเทศนั้น รัฐบาลจะได้คำนึงถึงฝ่ายเก็บภาษี น่าจะได้คำนึงถึงว่าสิ่งใดที่ประเทศเราผลิตได้แล้ว เราควรมี บิวโร ออฟ สแตนดาร์ด (bureau of standard) ว่าเซอติไฟ (certify) เกรด เอ เกรด บี เกรด ซี ถ้าเกรดอย่างเดียวกันเข้ามาเราตั้งกำแพงภาษีกันไว้เลย ถ้าเกรด เอ เราตั้งดับเบิล (double) ไว้เลยว่าใครจะเอาสินค้าอย่างเดียวกับที่เราผลิตได้ในเมืองไทยเรา ต้องเสียภาษี ๒ เท่า อย่างนี้แหละครับ เราไม่ต้องห่วงว่าพ่อค้าจะขาดทุนหรือได้กำไร เพราะว่าจะเป็นวิธีอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้พวกเขาได้ใช้สินค้าที่ผลิตในเมืองไทย อย่างยกตัวอย่างง่ายๆ แบทเตอร์นี่ของทหารเราผลิต ใช้ได้ดีครับ ผมเคยซื้อมาใช้ เราผลิตได้ดี ไม่จำเป็นต้องซื้อต่างประเทศอย่างนี้ ถ้าหากมีบังเอิญ แบทเตอร์ต่างประเทศ ซึ่งจะนำมาใช้ใครจะซื้อของต่างประเทศก็ได้ แต่ว่าดับเบิล ไพร์ซ (double price) คือบวกภาษีไว้ให้สูงเท่าตัว อย่างนี้อินเดียเขาเคยทำกันแล้วได้ผลครับ ผมจึงขอเสนอแนะอย่างนี้แหละครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมว่าอภิปรายมาพอสมควรแล้วก็ไม่มีใครข้องใจอะไร เห็นจะพอกระมังครับ กรรมาธิการท่านก็รับอยู่แปรญัตติ เอารายละเอียด มาพูดรายละเอียด ก็ไม่จบหรอกครับ เดี่ยวคุณเสวตรพูดอีกคนแล้ว คนอื่นก็พูดอีกละ อยากจะขอรับรองครับ คือก็ไปแปรญัตติเอา เพราะทางเจ้าของร่างท่านก็ไม่ขัดข้องแล้วนะครับ คือท่านให้ไปแปร

เป็นชั้นแปดยุติ ผมว่าอภิปรายมาพอสมควรแล้วครับ สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว จึง
ขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ต่อไปนี้จะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอมาไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่
จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือเห็นว่า ไม่ควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการวิสามัญ หรือวิสามัญ

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาล
ขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๔ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๔ คน
จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือ
ว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๔ คน ของรัฐบาลเท่าไร

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ของ
รัฐบาลขอเสนอ ๔ คน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ของรัฐบาลขอเสนอ ๔ คน ที่เหลืออีก ๕ คนเป็น
ของสมาชิกเสนอ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ เชิญรัฐบาลเสนอชื่อได้ครับ

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ของรัฐบาลขอเสนอ ๔ คน คือ ๑. หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม ๒. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๓. นายเยื่อ สุธายัณฑ์ ๔. นายวิทย์ ตันตยะกุล

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ที่นี้ก็เป็นที่พอใจของท่านสมาชิกที่จะเสนอชื่อผู้ที่จะเห็นสมควรเป็นกรรมาธิการอีก ๕ คน

นายบุญช่วย อัดถากร (มหาสารคาม) : กระผมขอเสนอ นายทวิช กลิ่นประทุม ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุตรธานี) : กระผมขอเสนอ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายแสง รัชชะชุม (นครพนม) : กระผมขอเสนอ นายบุญถม เย็นมะโนช ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายศิริ ทุ้งทอง (อุทัยธานี) : กระผมขอเสนอ นายสะไกร สามเสน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายชวน กิตติศรีวรรณ (นครพนม) : กระผมขอเสนอ นายใหญ่ ศวิตชาติ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประชุม รัตนเพียร (ตราด) : กระผมขอเสนอ นายจรรยา วัฒนการ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายจำลอง เทวารุท (ฉะเชิงเทรา) : กระผมขอเสนอนายวิเชียร กลิ่นสุคนธ์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอใครอีกแล้ว ผมก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ปิดการเสนอรายชื่อแล้ว ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อสมาชิกที่ได้รับการเสนอชื่อ

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญที่รัฐบาลเสนอ ๔ ท่าน คือ ๑. หม่อมราชวงศ์ทองแดง ทองแกม ๒. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๓. นายเยื่อ สุธายพันธ์ ๔. นายวิทย์ ตันตยะกุล

ที่นี้เฉพาะสมาชิกเสนอมี ๗ ท่าน คือ ๑. นายทวีช กลิ่นประทุม ๒. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๓. นายบุญถม เย็นมะโนช ๔. นายสะไกร สามเสน ๕. นายใหญ่ ศวิตชาติ ๖. นายจรรยา วัฒนาการ ๗. นายวิเชียร กลิ่นสุคนธ์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเกินไป ๒ ท่าน ก็จะต้องมีการเลือกกันในจำนวน ๗ คน เลือกเอา ๕ คน ขอให้เจ้าหน้าที่พิมพ์รายชื่อ

ต่อไปนี้เจ้าหน้าที่จะได้นำกระดาษที่พิมพ์รายชื่อแจกให้ท่านสมาชิก

(เจ้าหน้าที่ได้นำกระดาษที่พิมพ์รายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอให้เป็นกรรมการแจกแก่สมาชิกในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดยังไม่ได้รับบ้าง โปรดยกมือขึ้นแจกทั่วกันแล้วนะครับ ขอเรียนวิธีเลือก คือหมายความว่าในจำนวน ๗ คนนี้ เลือกเพียง ๕ คน ถ้าท่านจะไม่เลือกใครก็ให้ขีดชื่อผู้ที่ไม่ต้องการนั้นออกเลย ให้เหลือไว้เพียง ๕ คน กรุณาได้เลยครับ

ผมขอความกรุณาเชิญท่านผู้ที่มีรายชื่อต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจนับคะแนนครับ คือ คุณไชแสง สุกใส คุณแสวง ธวัชชะชุม คุณชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง คุณสมคิด ศรีสังคม คุณคล้าย ละอองมณี และขอเชิญคุณประเทือง คำประกอบ อีกท่านหนึ่ง เป็น ๖ ท่าน เจ้าหน้าที่โปรดไปเก็บกระดาษเลือกชื่อกรรมการได้ครับ

(เจ้าหน้าที่ได้เก็บกระดาษที่เลือกชื่อกรรมการจากสมาชิกในที่ประชุมจนทั้งหมด)

ผู้ตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่ และได้ตรวจนับคะแนน เมื่อผู้ตรวจนับคะแนนได้ นับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : บัดนี้ผลการลงคะแนนเลือกกรรมการเสร็จสิ้นแล้วจะได้ให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อผู้ที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการให้ที่ประชุมนี้ทราบต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ผลของการนับคะแนน เฉพาะสมาชิกเป็นผู้เสนอ ปรากฏว่า

๑. นายใหญ่ ศวิตชาติ	ได้	๘๘ คะแนน
๒. นายสะไกร สามเสน	ได้	๘๒ คะแนน
๓. นายจรรุญ วัฒนากร	ได้	๗๖ คะแนน
๔. นายบุญถม เย็นมะโนช	ได้	๗๕ คะแนน
๕. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์	ได้	๗๓ คะแนน
๖. นายทวิช กลิ่นประทุม	ได้	๗๒ คะแนน
๗. ว่าที่เรือตรี วิเชียร กลิ่นสุคนธ์	ได้	๗๒ คะแนน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ ได้เป็นกรรมการฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทน คือ ๑. นายใหญ่ ศวิตชาติ ๒. นายสะไกร สามเสน ๓. นายจรรุญ วัฒนากร ๔. นายบุญถม เย็นมะโนช ๕. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ เป็นกรรมการรัฐบาลกำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้กำหนดให้แปรญัตติตามข้อบังคับ คือภายใน ๗ วัน

ต่อไปนี้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดไล่ห้สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

รับที่ ๑๔๑/๑๓ วันที่ ๒๐ ม.ค. ๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๔๐๓/๖๘๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๙ มกราคม ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง
อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ โอนกรรมสิทธิ์
ที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่
กรมชลประทาน พ.ศ.ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้
โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

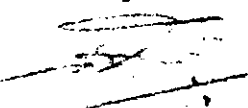
(ลงชื่อ)

จอมพล ถ. กิตติขจร

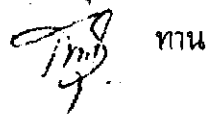
(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

สายสุนีย์ พิมพ์

ทาน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส

ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ.

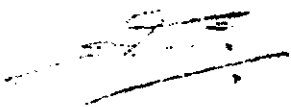
หลักการ

โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล

เนื่องจากกรมชลประทานได้สร้างคันคลอง ๓ แอ่ง และบริเวณขุดดินเพื่อปิดคลอง ศาลาแดง เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน ตามโครงการยางมณี ที่ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า บริเวณที่ดินที่กรมชลประทานจะขุดดินเพื่อปิดคลองศาลาแดงตอน กม. ที่ ๙ + ๗๕๓.๓๒๖ ถูกที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทานต่อไป

สำเนาถูกต้อง

สายสุนีย์ พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง
อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง
อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน

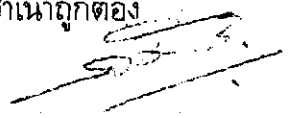
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัด
โล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ. ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง อำเภอ
เมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรม
ชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง

สายสุนีย์ พิมพ์
ทาน

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

หลักการ โอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน

เหตุผล เนื่องจากกรมชลประทานได้สร้างคันคลอง ๓ แล และบริเวณที่ดินเพื่อปิดคลองศาลาแดง เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน ตามโครงการยางมณี ที่ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า บริเวณที่ดินที่กรมชลประทานจะขูดดินเพื่อปิดคลองศาลาแดงตอน กม. ที่ ๙+๗๙๓.๓๒๖ ถูกที่ธรณีสงฆ์วัดโล่ห์สุทธาวาส ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ดังกล่าว ให้แก่กรมชลประทานต่อไป

นายวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ (อ่างทอง) : เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวแก่ที่ของวัดซึ่งเป็นที่ทางศาสนา กระผมได้ต่อสู้เพื่อมิให้เจ้ากระทรวงได้ฟังแต่รายงานของเจ้าหน้าที่ทั้งหลายเพื่อให้ปฏิบัติเป็นไป แต่ด้วยความถูกต้องการเขียนหลักการเช่นนี้ เป็นเรื่องที่วัดมีที่เท่าใด ที่ใครถูกที่แล้ว ในหลักการนั้นก็อาจจะโอนไปได้อาจเกินความจำเป็นและความต้องการ และค่าชี้แจงก็ไม่ถูกต้อง แต่การใช้สิทธิในการเวนคืนของรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ กระผมเป็นสมาชิกรัฐสภาต้องปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘ และมาตรา ๑๒๕ มีหน้าที่ที่จะควบคุมการบริหารของรัฐบาล และเพื่อนสมาชิกก็ได้ทักท้วงว่ากระผมนี้เป็นขุนพลอยพะยกอยู่ในหมู่รัฐบาล

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ อย่านไปพูดถึงเลย เรื่องที่แล้ว ๆ มา

นายวิรัตน์ ศุขะพันธุ์ (อ่างทอง) : กระผมได้ทำหน้าที่อยู่แล้วทุกประการ ขณะนี้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติว่า ถ้าหลักการเช่นนี้ท่านจะเวนคืนที่ดินของวัด เพราะในฉบับก่อนที่เคยเสนอว่า มีจำนวนจำกัดในแปลงนี้ประมาณ ๓๐ ไร่ และก็นอกจากนั้นแล้วในเหตุผลที่ชี้แจงนี้ก็ไม่ถูกต้องตรงกับความจริง ได้เอารูปมา ถ้าท่านประธานจะเก็บรูปนี้ไว้เป็นหลักฐานก็ได้ กระผมได้ยืนยันต่อรัฐบาลไปแล้ว เพราะฉะนั้นในคำต่อรองที่ท่านรัฐมนตรีได้เรียก หรือจะใช้คำว่าเรียกไปก็ได้ ก็บอกว่าที่ที่ไม่ใช้นี้จะคืนให้แก่วัด ถ้าเขียนมาอย่างนี้แล้ว ไม่มีหลักฐานอะไร ถ้าเวนคืนไปหมด ก็หมดไปแล้ว เพราะที่ประชุมนี้

เป็นที่ประชุมเพื่อจะได้รักษาประโยชน์ของศาสนาและปวงชนชาวไทยไม่ใช่เราจะทำกันแล้ว ก็ทำไปง่าย ๆ โดยเฉพาะบางที่ทางท่านคณะรัฐมนตรีเองก็ไม่ได้รู้เรื่อง รวมทั้งตัวท่านรัฐมนตรีว่าการเองนี้ กระผมก็เข้าใจว่าท่านคงไม่ทราบหรือกว่า จำนวนที่ดินที่ใช้ไปจริง ๆ และที่ไม่ได้ใช้เท่าไร กระผมเคยชวนท่านไปดูในการเปิดทางหลวงแผ่นดินสายสิงห์บุรี-อ่างทอง ท่านก็บอก ว่าข้าราชการของท่านมีอยู่แล้ว เพราะท่านเชื่อข้าราชการนะ ไม่เชื่อสมาชิกอย่างกระผมนี้ กระผมก็อยากจะถามว่า ท่านจะเวนคืนที่ดินวัดนี้ไปสักเท่าไรจำนวนที่ดินครับ

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : โฉนดที่ดินแปลงที่กล่าวนี้มีอยู่ ๒๕ ไร่ ๒ งาน ๔๔ ตารางวา และที่ดินที่กรมชลประทานมีความประสงค์นี้เป็นที่ดิน ๔ ไร่ ๑ งาน และได้แบ่งแยกโฉนดออกมาแล้ว เจ้าอาวาสก็ให้ความยินยอมอนุมัติแล้ว ทั้งหมดเถรสมาคม ก็ได้ให้ความยินยอมแล้ว รัฐบาลขอยืนยันว่า เมื่อปฏิบัติครบถ้วนตามโครงการของชลประทานแล้ว ที่เหลือเท่าไรก็จะกลับคืนให้กับวัดต่อไป โดยไม่เรียกเงินคืน

นายวิรัตน์ ศุขะพันธ์ (อ่างทอง) : การชี้แจงอย่างนี้กระผมได้รับคำชี้แจงจากทางท่านรัฐมนตรีมาแล้ว ในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนแห่งจังหวัดอ่างทอง กระผมไม่เห็นด้วย และก็ได้โต้เถียงกันมาตลอดเวลาจนกระทั่งได้ยื่นคำประท้วงครับ แล้วก็ส่งรูปแล้วก็ส่งแผนที่ประกอบ แล้วก็ท่านยังยืนยันคำว่า จะคืนให้แบบนี้เมื่อใช้เสร็จแล้วนี้ เพราะการกระทำอย่างนั้นะครับ กระผมไม่อยากจะให้เป็นแบบอย่างต่อไป เพราะว่าท่านเชื่อแต่ข้าราชการของท่าน แม้สมาชิกสภาผู้แทนซึ่งเป็นพรรคเดียวกับท่านนะครับ ท่านยังไม่ได้ให้ข้อผูกพันที่แน่นอน ถ้าสภาจะเชื่อและอนุมัติไปตามนี้ กระผมก็ไม่ขัดข้องครับ เพราะว่ากระผมแพ้คดีในพรรคมาแล้ว กระผมก็เคารพมติ แต่ว่าข้อเท็จจริงนี้กระผมได้ติดตามอุทธรณ์ตลอดมา เพราะว่าเราจะทำไปอย่างนี้สมควรจะทำหรือไม่ กระผมก็ทราบเรียนต่อสภานี้ไว้เป็นบรรทัดฐานครับ ว่าการกระทำอย่างนี้มันสมควรจะทำไหม ซึ่งกระผมนี้ไม่เห็นด้วยครับว่า การที่จะคืนให้แก่วัดแล้วโอนไปนะ มันคืนได้อย่างไรครับ ก็เอาหมด ๔ ไร่ ๑ งาน แล้วข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่นะ เดิมถวายเงินวัดไปไร่ละ ๑,๑๐๐ บาท เดียวนี้ราคาไร่ละ ๔ แสนบาท จัดสรรเป็นที่ดินแล้วก็การกระทำอย่างนี้ ถ้าจะใช้จริง ๆ ก็อาจจะไม่ถึงไร่ เพราะใช้เป็นคลองทิ้งน้ำเท่านั้น และก็ในจำนวนที่ดินเหล่านี้เป็นที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประมาณถึง ๓ ไร่เศษ กระผมก็ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีจะคืนให้ เพราะว่ารัฐบาลนะพูดรู้เรื่องครับ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีท่านกระผมก็เห็นว่าท่านเป็นผู้ใหญ่ จะพูดจะจาเข้าชี้มากท่านก็ไม่ค่อยจะฟัง กระผมก็เลยต้องมากทราบเรียนต่อ

สภานี้ เพื่อเป็นที่ตัดสินและต่อรอง เพราะว่าเพื่อรักษาประโยชน์ อันนี้กระผมก็ตัดทานมาในนามของสมาชิกของพรรคนี้ ก็สุดฝีมือละ ก็จึงมากราบเรียนให้สภาทราบ แต่ว่าผลจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่สภาครับ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ผมเกียรติ นาคะพงษ์ ในฐานะสมาชิกที่ไม่สังกัดพรรคการเมืองใด ต้องขอชมเชยท่านสมาชิกอ้างทองที่กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ว่า ท่านได้มีความตั้งใจที่จะแถลงข้อเท็จจริงให้สภาสูงสุดของชาตินี้ได้รับทราบก็ในโอกาสเดียวกันผมก็คิดว่าเมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้ สภาของเราจะวินิจฉัยอย่างไรในทางที่ถูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมได้เห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติกระซิบท่าน ส.ส. อ้างทองไปพูดกันข้างหลัง ที่แรกก็นึกว่าจะเรียกไปอะไร ที่แท้ก็เรื่องนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ผมก็ใคร่ขอวิงวอนต่อบรรดาสมาชิกในสภานี้ว่า ข้อเท็จจริงทั้งหลาย เราจะต้องยึดถือเจ้าของท้องถิ่น เราจะต้องยึดถือตัวแทนของประชาชน ซึ่งเขากลับแสดงออกต่อสภาว่า เท่าที่รัฐบาลทำอย่างนั้น ทำไม่ถูก เพราะรัฐบาลไปเชื่อแต่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ ที่เป็นผู้เสนอมาอย่างตัวท่านรัฐมนตรี เสร็จแล้วท่าน ส.ส. อ้างทองก็ยังได้ต่อรองต่อสู้ทุกวิถีทาง เมื่อแพ้ในมติของพรรคก็ยังกล้าที่จะมาแถลงให้บรรดาสมาชิกของเราทั้งหลายได้ทราบ เพราะว่าเขตที่ท่านเวนคืนนั้น ตัวผมเองก็ไม่ทราบ ไม่รู้ว่ามันอยู่ที่ไหน อย่างไร มือก็ยกให้เพราะเชื่อ แต่อย่างนี้มันจะเป็นบทเรียนอันดีว่า สมาชิกผู้แทนของราษฎรทั้งหลาย ควรจะได้ตระหนักและจะให้วินิจฉัยให้ต้องแท้ว่า การเวนคืนของรัฐบาลนั้น ทำถูกหรือไม่ เพราะนี่เป็นตัวอย่างอันดีที่สุดแล้ว เราเถียงกันเฉพาะเรื่องแผนที่เฉพาะเรื่องแผนที่เมื่อเข้านี้ก็ว่ากันเสียอุตุลุด มาเห็นอย่างนี้เข้าผมใคร่ขอวิงวอนบรรดาสมาชิกฝ่ายรัฐบาลทั้งหลาย ท่านเคยถูกฝ่ายค้านด่าว่าอะไรต่างๆ ท่านเจ็บอกเจ็บใจ แต่ในขณะนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านละครับ ขอได้โปรดฟังเจ้าของท้องถิ่นเขา และคำตอบที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติตอบว่าเวนคืนไปแล้วจะถวายวัด ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่ามันมีบทบัญญัติกฎหมายแห่งใด ที่ทำได้อย่างนั้น หรือท่านจะเอาอะไร บอกว่ารัฐบาลนี้ถวายวัดคืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อได้ยื่นได้ฟังท่าน ส.ส. อ้างทองได้พูดถึงว่า ราคาที่ดินเมื่อก่อน ๑,๑๐๐ บาท เดียวนี้มันตั้ง ๔ แสนบาทอย่างนี้ ผมก็คิดว่าสภานี้สมควรอย่างยิ่งที่จะไม่ไปแตะต้องกรรมสิทธิ์ที่ดินของวัดซึ่งเป็นสิ่งที่เราเคารพบูชาศาสนาคู่กันมาหมด ถ้าหากว่าสภานี้จะไปลงมติบอกว่า ผ่านไปอีกในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ใครจะกล้ายืนยันว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติจะเอาคืนให้แก่วัด ใครจะยืนยัน

แล้วที่นี้ถ้าสภาพลงมือไปแล้วมันจะไม่เป็นบาปเป็นกรรมหรือ ว่าเราลงมือในทางที่ไม่ถูกไม่ควร เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอวิงวอนบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลาย แม้แต่ท่านสมาชิกฝ่ายรัฐบาลก็ใคร่ขอวิงวอนว่าได้โปรดเห็นใจเจ้าของท้องถิ่นที่เขาต่อสู้เพื่อศาสนาจริง ๆ

นายถวิล จันทรวีทัน (สระบุรี) : ผม ถวิล จันทรวีทัน ส.ส.สระบุรี พรรคสหประชาไทย ผมรู้สึกขอบคุณท่านสมาชิกฝ่ายอิสระซึ่งไม่สังกัดพรรคใดได้กล่าวยกย่องสมาชิก ส.ส. พรรคสหประชาไทยซึ่งเป็นรุ่นพี่ แล้วก็รู้สึกว่าได้อภิปรายเห็นอกเห็นใจ ส.ส. อ่างทอง ความจริงนั้นเรื่องวัดโล่ห์สุทธาวาส พรรคสหประชาไทยก็กลั่นกรองกันอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตั้งหลายครั้งหลายคราว่าเหตุผลที่ได้อุทิศเงินชดเชยวัดไป ๑,๐๐๐ บาทต่อไร่ นั้นเหตุการณ์ นั้นมัน ๑๐ กว่าปีมาแล้ว เราก็เห็นว่า ท่านเจ้าอาวาสซึ่งเป็นผู้ที่มีสิทธิขาดต่อที่ดินนั้น รับเงิน ไปเรียบร้อยแล้ว ตามหลักในพุทธศาสนาเจ้าอาวาสมีสิทธิในที่ดินนั้น เมื่อเจ้าอาวาสเซ็นรับเงิน รับทองไปแล้ว คือว่าไม่มีบาปมีกรรม อันนี้สมาชิกฝ่ายไม่สังกัดพรรคใดบอกว่าจะบาปจะ กรรมนะ อันนี้หมดไป ผมขอรับรองว่าไม่มีบาป ถ้าเราจะเทียบราคา ๑,๐๐๐ บาทกับเดี๋ยวนี้ นั้นเป็นค่าน้ำเงินไม่เท่ากัน เดี่ยวนี้เงิน ๑,๐๐๐ บาทถ้าจะเทียบมากกว่า ๔ แสนบาท สมัยก่อน กางเกงตัวหนึ่งสลึงเดียว เดี่ยวนี้ขึ้นมาตัวหนึ่ง ๒๐๐-๓๐๐ บาท มันก็เท่า ที่สมาชิกท่านมาอ้าง เหตุผลว่าท่านเป็นสมาชิกอ่างทอง และก็โปรดได้เห็นใจเถอะ นั้นเราเห็นใจจริง ๆ ครับ ใน พรรคนี้ ได้กันอย่างหนัก แต่ว่าพระท่านรับเงินไปแล้วเราจะทำอะไร เราจะมาโววายขึ้น อย่างเดี๋ยวนี้ มันผิดระเบียบ อันนี้ผมขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เดี่ยวจะหาว่า พรรค ส.ป.ท. นี้ปล่อยให้มันออกมาไม่กลั่นไม่กรอง ทุกคนมีหัวเหมือนกันครับ ทุกคนเคารพ พุทธศาสนาเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าจะไปโกงเอาเงินวัด ๑,๐๐๐ บาท กับ ๔ แสนบาทเดี๋ยวนี้ต่างกัน เรารู้ อันนี้ก็ขอโปรดได้เห็นใจด้วย ที่ผมได้ขึ้นมาคัดค้านนี้ก็ให้เห็นใจว่าพรรค ส.ป.ท. นั้น ทุกคนได้พากันลงมติเห็นชอบกับท่านรัฐมนตรีแล้วว่าที่ ๔ ไร่นี้ หากว่าทางกรมชลประทาน เหลือใช้ท่านจะคืนให้ทีหลัง แต่ว่าโอนไปก่อน เพราะว่ามีมติรับเงินไปแล้ว ผมขอกราบเรียน แค่นี้ครับ

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ดิฉัน สุมนา นิตยสุทธิ ส.ส.ศรีสะเกษ ไม่สังกัด พรรคใดคะ ดิฉันมีความข้องใจว่าเจ้าอาวาสนั้นมีสิทธิที่จะเอาที่ธรณีสงฆ์ไปขายได้หรือคะ ที่เจ้าอาวาสไปรับเงิน ๑,๐๐๐ บาทนั้นเป็นความยินยอมพร้อมใจของใครบ้าง คณะกรรมการวัด มีส่วนรู้เห็นด้วยหรือเปล่า แล้วก็เป็นเวลาผ่านมามาก ๑๐ กว่าปีแล้วจึงจะพืงมาเวนคืนเวลานี้

ถ้าหากเวนคืนเวลานี้ก็ต้องให้ค่าที่ดินเป็นเวลาเดียวกันนี้ ไม่ใช่ให้เวลาตั้งแต่ ๑๐ ปีล่วงมาแล้ว
 รัฐบาลทำอะไรอยู่จึงไม่เวนคืนเสียตั้งแต่ตอนนั้นเมื่อราคาที่ดินถูก ๆ บัดนี้ ราคาที่ดินขึ้น
 รัฐบาลเห็นว่าจะมีโอกาสกอบโกยได้จึงรีบไปเวนคืนทั้ง ๆ ที่เป็นของสงฆ์เบียดบังสงฆ์ นี้หรือ
 ศาสนาก็จะไม่เสื่อมหรือคะ กรรมการวัดอยู่ที่ไหนคะ โปรดสอบถามให้ถ้วนเสียก่อน ข้อนี้
 สมาชิกในสภาฯนี้ไม่สามารถจะรับได้ และ ส.ส.อ่างทองก็โปรดอธิบายอีกครั้งด้วยว่าเพราะอะไร
 เจ้าอาวาสจึงบังอาจเอาเงิน ๑,๐๐๐ บาท ไปรับจากเขาเพื่ออะไร ใครเป็นผู้รู้เห็น และเป็นผู้ที่
 อนุญาตให้ เท่านั้นละคะ ดิฉันข้องใจเหลือเกิน

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : การโอนกรรมสิทธิ์
 ที่ดินตามรัฐธรรมนูญนั้นต้องโอนมาเพื่อสาธารณประโยชน์ ถ้าไม่เป็นเพื่อสาธารณประโยชน์
 แล้วย่อมจะโอนไม่ได้ ในการตีราคาที่ดินนั้น กรมการอำเภอ กรมการจังหวัดได้ส่งไปให้เจ้าอาวาส
 และที่ดินก็ตีราคาในขณะเดียวกัน บริเวณข้างเคียงนั้นเท่านี้ เจ้าอาวาสท่านก็ยอมรับ และเมื่อ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทักขึ้นมา เจ้าหน้าที่ก็ได้ไปหาเจ้าอาวาส แล้วท่านก็ตอบว่าท่านไม่
 ประสงค์จะขอคืน เพราะทางวัดได้แบ่งแยกโฉนดให้กรมชลประทานแล้วและได้รับเงินมา
 ๗ ปีแล้วจึงไม่ตั้งใจในเรื่องนี้อีกต่อไป ผมขอยืนยันว่าที่เหลือใช้ในสิ่งที่ซึ่งของราชการชลประทาน
 เพื่อสาธารณประโยชน์แล้วก็ยินดีที่จะให้วัดเข้าครอบครองส่วนที่เหลือนั้นต่อไป

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ผมฟังท่านรัฐมนตรีพูดแล้วก็รู้สึกมันอย่างไร ๆ ครับ
 ท่านต้องการใช้ที่ดิน ผมว่าวิธีที่จะเวนคืนที่ดินนั้นเราต้องกะแล้ว มีช่างไปสำรวจแล้วว่า เราจะ
 ใช้ที่ดินสักเท่าไร เนื้อที่เท่าไร กว้างยาวเท่าไร จึงจะชอบ ไม่ใช่ไปวัดไปโมเมกับท่านสมภาร
 ท่านสมภารนั้นผมก็ไม่ได้ตำหนิต่านสมภารนั้นนะ อย่างลืมน่าท่านสมภารน่าจะขายวัดเสีย
 ก็ได้นะ สมคบกับพวกรัฐบาล อย่างลืมนะครับ ท่านสมภารไม่ใช่เจ้าของวัดนะ แล้วท่านอ้าง
 แต่ว่าท่านสมภารยอม ท่านสมภารยอม ถ้าท่านทั้งหลายนี้จะเวนคืนที่ดิน เอาเงินไปยัดท่าน
 สมภารว่าอย่างไร ท่านสมภารก็สบายไป รุ่งขึ้นเช้าสัก นี้ผมว่าอย่างนี้แน่ แล้วท่านจะทำให้ลำบาก
 ทิหลัง แล้วถ้าสมมติว่าท่านโอนไป ๔ ไร่ ท่านได้ไป ๔ ไร่แล้วท่านไปใช้ไร่เดียว อีก ๓ ไร่เมื่อไร
 ละท่านจะคืน แล้วต้องออกเป็นกฎหมายอีก ต้องทำอะไรยุ่ง แล้วเรื่องอะไร ถ้าท่านเวนคืนไป
 เท่าที่ท่านต้องการใช้ไม่ดีหรือไม่ดีหรือ นี้ขอลูกสาวเขาไป ๒ คน หนอยอีกคนถ้าฉันไม่ชอบฉันค่อยคืนนะ
 มันอย่างนี้แน่หนอยครับ โปรดลองคิดดูเถอะครับ ผมไม่เห็นด้วยแหง ๆ

นายพจน์ สารสิน : ผมเข้าใจว่าที่พูดไปนั้นก็ไม่ได้มีอะไรก้าวร้าว คือกรมชลประทาน ได้รางวัลที่ซึ่งคิดว่าต้องใช้ ๔ ไร่กับ ๑ งาน แต่ส่วนท่านสมาชิกอ้างว่าที่เขเวนดินนั้นมากเกินไป กระผมในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบจึงบอกว่า ถ้ามากเกินไปแล้วก็จะคืนการครอบครองให้กับวัด ไม่ใช่ไปวัดเกิน ไม่ใช่เช่นนั้น อาจจะใช้เต็มที และเข้าใจว่าอาจจะต้องใช้เต็มจำนวนที่เขเวนดินก็ได้ แต่ถ้าหากว่าเกินไปก็จะให้คืนให้กับวัดได้รับครอบครองตามเดิม

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมอยากจะทราบเรียนต่อสภานี้ให้เป็นที่สังเกตว่า ถ้าลงว่าพระพุทธศาสนาจะต้องไม่ได้ ห้ามได้ ถ้าสิ่งใดจะนำประโยชน์มาสู่ความบริสุทธิ์ แล้วควรจะพูดกัน การที่ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ได้รับผิดชอบกระทรวงพัฒนาการแห่งชาตินั้น ท่านควรจะรับฟังให้แน่นอนที่ท่านตอบมาว่า เจ้าอาวาสรับเงินนั้น ผมยังสงสัยวัดคือนิติบุคคล ย่อมประกอบไปด้วยคณะกรรมการของวัด มีเจ้าอาวาส ไวยาวัจกร และคณะกรรมการนายกนายนิก ถ้าวัดรับคนเดียวผิดกฎหมายแน่ อุทาหรณ์อันนี้ ข้าพเจ้าจะบอกให้ จะเรียนต่อสภานี้เพื่อให้ท่านรัฐมนตรีพจน์ ได้ทราบถึงเรื่องวัดนี้แหละ เพื่อให้สภาได้ตัดสินใจว่าวัดเหมือนกันจะมัวหมองไหม ท่านรัฐมนตรีพจน์ หรือท่านผู้กองจัดซื้อของกรมชลประทานได้ไปซื้อที่ดินของวัดที่จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ทั้งหมด ๑๔ วัด โดยลิขิตของท่านสมเด็จพระสังฆราช ได้มีไปถึงอธิบดีกรมชลประทาน ว่าขอให้จ่ายให้วัดก่อน ผลที่สุดลิขิตอันนั้นทำให้คุณพจน์ ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ส่งจ่าย แต่หารู้ไม่ว่าท่านเจ้าอาวาสวัดหนึ่งได้สมคบกับข้าราชการในกรมสรรพสามิต เอาชื่อคุณพจน์ ไปขายวัด วัดละ ๖ หมื่นบาท รวมทั้งหมด ๑๔ วัด เหลืออยู่วัดเดียวคือวัดเหนือที่อำเภอสหัสขันธ์ ไม่ยอมให้ นี่ละอุทาหรณ์อันนี้ เกิดจากวัดหรือไม่ พระก็คนเหมือนกัน ท่านยังไม่พ้นกิเลส ท่านยังธรรมตาอยู่ ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นโดยทางฝ่ายพวกเรานี้ไปยุหรือไปให้ท่าน ท่านอาจจะหลงก็ได้ ฉะนั้นอุทาหรณ์อันนี้ก็จะเป็นอย่างจังหวัดอ่างทองนี้แหละ สภาเราจะไปกลัวแต่บาป อ้ายคนกลัวบาปจะไปทำบาปก็บาปเหมือนกัน มันก็ทำบาป เดียวนี้ถ้าอนุวัติไป เกิดเป็นการฉ้อโกงขึ้นมาสภาบาปหมดครบ ฉะนั้นต้องระวังอย่างที่ผมพูดไปนี้เป็นข้อเท็จจริง ขอให้ระมัดระวัง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าได้ฟังทางฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ได้มอบหมายไปแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวก ส.ส. ฝ่ายค้าน ซึ่งสนับสนุนสมาชิกพรรค ส.ป.ท. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าประท้วงโทษ ต้องขอออกนามคือคุณวีรรัตน์ ศุขะพันธ์ ข้าพเจ้าขอกล่าวด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้ง ที่ใน

คืนวันงบประมาณบอกว่า คุณวีรรัตน์ เป็น ส.ส. ลูกขุนพลอยพยัก แต่วันนี้เห็นว่าคุณวีรรัตน์ ไม่พยักแน่ เพราะท่านต่อสู้อยู่ในฐานะที่ท่านเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดอ่างทอง ท่านประธานที่เคารพ ท่านลองคิดดูซิว่าที่ดินแปลงนี้นั้น เท่าที่ข้าพเจ้าสืบทราบมา คุณวีรรัตน์ ศุขะพันธุ์ ส.ส. จังหวัดอ่างทองนั้น บอกว่าทางกรมชลประทานจะใช้เพียงไร่เศษ ๆ เท่านั้น แต่นี่ท่านไปเวนคืนของจังหวัดอ่างทองถึง ๔ ไร่เศษ และท่านประธานที่เคารพ ลอง คิดดูซิว่าเป็นเพราะเหตุใดคลองเก่าก็มีอยู่ เขาเรียกว่าคลองศาลาแดงนี้ อยู่ขวามือสุดนี้ ภาพ ขวามือสุด ท่านจะถมเอาที่ดินของวัดไปถมคลองเก่านี้ แล้วมาขุดคลองใหม่ ท่านประธาน อันนี้แสดงว่ารัฐบาลนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ท่าน ไม่ประหยัดงบประมาณแผ่นดิน คลองเก่ามีอยู่แล้วท่านถม แล้วจะไปขุดคลองใหม่ นี้อย่างนี้ เราจะเชื่อได้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเห็นพ้องต้องกันเป็นเอกฉันท์อย่างที่สุดที่สมาชิก หลายคนฝ่ายค้าน คือคุณเกียรติ นาคะพงษ์ แห่งมหาสารคามก็ดี คุณชาญยุทธ แห่งกาฬสินธุ์ก็ดี นั้นบอกว่าจะบาป ท่านอย่าลืม พุทธวจนะ ทรงกล่าวไว้ว่าอย่างไร ยาทิสั วปะเต พิชั ตาทิสั ลปะเต ผลั กลุยานการี กลุยานั ปาปะการี จ ปาปะกั บุคคลหว่านพิชชัชนัโดย้อมได้ผลเช่นนั้น ผู้กระทำ กรรมดี ย่อมได้ผลดี ผู้กระทำความชั่วย่อมได้ผลชั่ว นี่แสดงว่าคณะรัฐบาลคณะนี้โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ท่านจะประกอบกรรมชั่ว ท่านไม่คิดถึง พุทธศาสนา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่า ๆ ถึงกับชั่วชั อย่าถึงกับกรรมชั่วชั

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : โหนครับ กรรมชั่วกับกรรมดี ท่านประพทิตตน เป็นอกุศลกรรม ไซ้โหมครับ คนเราเกิดมาจะต้องบำเพ็ญกุศลกรรม คือคุณงามความดี คน เราเกิดหนเดียว ตายหนเดียว ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านทำกรรมดีไว้ปวงชนทั่วประเทศ หรือทั่วโลกอาจจะสรรเสริญได้ รูป ชีระดี มัจจานัน นามโคตตุน น ชีระดี ร่างกายของสัตว์ย่อม แตกดับได้ แต่ชื่อและโคตรไซ้ไร้ ไปสิ้นสูญหาย เพราะท่านทำกรรมดี เขาสรรเสริญ ท่านจอมพล ผู้สิ้นชื่อทำกรรมอกุศลกรรมไว้ เขาสาปแช่งทุกมุมเมือง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไปแล้ว ๆ มันคนละเรื่อง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : จะเป็นใครก็ตาม ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าว อันนี้ท่าน พยายามจะกระทำอกุศลกรรม ทำกรรมไม่ดีและจะเอาบาปมาให้สภานี้ยกมือให้ยกอย่างนี้ ข้าพเจ้า ไม่เห็นด้วย ท่านประธาน เป็นความสัจจริง ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยกับท่าน ส.ส. จังหวัดอ่างทอง

คือคุณวิรัตน์ ศุขะพันธ์ ท่านนั่งในสภานี้ไม่ใช่วันสองวันตั้ง ๒๐ กว่าปีมาแล้ว ท่านประธาน ๒๐ กว่าปีมาแล้ว เพิ่งเห็นวันนี้แสดงตนเป็นฝ่ายค้านของรัฐบาลในฐานะที่ตัวเป็นสมาชิกพรรค ส.ป.ท.ด้วย อันนี้แสดงว่าท่านเป็นบุคคลผู้หนึ่งที่ต้องการจะบำเพ็ญคุณงามความดีให้แก่บ้านเมือง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงหวังว่าฝ่ายค้านทุก ๆ ท่านนั้นคงจะไม่ยอมยกมือให้ท่านอย่างเด็ดขาด แล้วที่นี้ท่านรัฐมนตรีบอกว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้ผ่านพ้นไปแล้วที่ดินที่ต้องการ ท่านก็จะใช้ในงานชลประทาน ส่วนที่เหลือ ท่านจะถวายคืนให้แก่วัดนั้น ท่านมีหลักประกันอะไร มีหลักประกันอะไรในกฎหมายฉบับนี้ว่าจะคืนให้วัด ท่านประธานที่เคารพอย่าลืม สมัยเมื่อ ๑๐ ปีก่อนให้ไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ท่านบอกว่า ๑๐ ปีก่อนเงิน ๑,๐๐๐ บาท ส.ส. แห่งจังหวัดสระบุรี คือขอประทานโทษ ต้องออกนาม คุณถวิล จันทรวีทัน เพราะท่านเป็นลูกพรรค ส.ป.ท.อย่างเข้ากระดูกดำ ท่านบอกว่าเงิน ๑,๐๐๐ บาทสมัยก่อน โอ้โฮ มาสมัยนี้เยอะเยอะตาแป๊ะ ไม่เป็นความจริง ท่านประธาน ๑๐ ปีก่อน ๑,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าให้ ๑๐ เท่า ๒๐ เท่าคุณเข้าไป เท่าไร ท่านประธาน ๒๐,๐๐๐ บาท แต่อย่าลืม เดียวนี้ที่ดินที่ท่านสมาชิกแห่งจังหวัดอ่างทองบอก เมื่อกันี่ ๕๐๐,๐๐๐ บาท อย่าลืมเอา ๔๐๐,๐๐๐ บาทก็ได้ต่อไร่นะครับ ที่นี้ ๓ ไร่เศษเป็นเงินเท่าไร ตั้ง ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ท่านประธานที่เคารพ และข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่าน ส.ส. คุณผู้หญิง ผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดศรีสะเกษ คือคุณสุมนา นิตยสุทธิ ที่ท่านกล่าวเมื่อกี้ถูกแล้ว ว่าสมภารเจ้าวัดมีอำนาจอะไรที่จะไปยกที่ดินให้ คณะกรรมการประจำวัดไม่รู้เรื่องนี้ แล้วที่นี้ใครเมื่อกันี่ อ้อ ส.ส. คล้าย ละอองมณี แห่งพรรคประชาธิปัตย์ บอกว่า ต่อไปถ้าขึ้นทำแบบนี้ สมภารเจ้าวัดทั่วราชอาณาจักรไทยจะขายวัดกิน แล้วท่านไม่ใช่ว่าอายุจนตาย ครองผ้าเหลืองจนตายเมื่อไร ปะเหมาะเคราะห์ดี ท่านร่ำรวยมา ท่านก็สึก สึกท่านก็แต่งงาน แต่งงาน ท่านก็หวังร่ำรวย เพราะเคยมีตัวอย่างมาแล้ว ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านเจ้าคุณผู้หนึ่ง ท่านจำได้ไหม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่า ๆ ไปก้าวร้าวถึงท่าน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : มิได้ นี่ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่จำเป็น นี่มันเรื่องที่ดิน โอนกรรมสิทธิ์ จะไปยกตัวอย่างอะไรละ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่ข้าพเจ้ากล่าวพระอลัชชี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็แล้วไปซี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : จะทำเสียคนซี เสียผู้ เสียคน ขายวัดวาอาราม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่เกี่ยว ๆ อย่าไปพูดถึงเลย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อท่านประธานกล่าวท้วงติงอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็
เชื่อท่าน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันไม่ดี พุทโธ่ ไปว่าพระสงฆ์

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า พระชั้วก็มี ดีก็มากหลาย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็ใช่ซี ชั้วก็ว่าชั้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าเหมือนอย่างพระศรีวิชัย ควบคุมศีลธรรม ภาคเหนือ
ข้าพเจ้าไม่พูด นัยกย่อง ข้าพเจ้ากล่าว ภาคเหนือสมัยเงินแพง ท่านก่อสร้างวัดวาอาราม ๒๕
ล้านบาท ถาม พลเอก ประภาส ท่านก็รู้ดี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ๆ คุณทองดี เอาเรื่องเวนคืนนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ใช่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องโอนกรรมสิทธิ์นี้ไปใหญ่แล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : พระดี ข้าพเจ้าต้องสรรเสริญ ยกย่อง พระอลัชชี
ข้าพเจ้าไม่ชอบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อันนี้เราก็ไม่รู้ว่าพระท่านอลัชชีหรือเปล่า แล้วไป
ว่าท่านอย่างไรเล่า

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ายกตัวอย่างครบ ท่านประธานที่เคารพ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นันชีก็คคล้าย ๆ กับว่าท่านอลัชชีเข้าไปแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอยก
ตัวอย่าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นันชียกตัวอย่างก็คล้าย ๆ กับไปถึงวัดนี้แล้ว เวลา
นี้ละ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าก็เกรงอย่าง ส.ส.ท่านคุณผู้หญิง
แห่งศรีสะเกษท่านว่าเกรงไปว่าสมภารเจ้าวัดจะขายวัด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เอาละ เห็นจะพอเสียทีแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเห็นอย่าง ส.ส. คล้าย ละอองมณี เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า สมาชิกรัฐสภาไม่ว่าฝ่ายค้านหรือฝ่าย ส.ป.ท. อย่าให้ผ่านไปได้ นอกจาก รัฐมนตรีจะขอรับปากว่า จะเอาเวนคืนเฉพาะที่ใช้เท่านั้นเพียงไรเศษ ข้าพเจ้าก็อาจจะเห็นด้วย ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: เดียวครับ คือข้อเท็จจริงเป็นอันฟังได้อย่างนี้ครับ เวลาที่ วัดนะแบ่งแยกโฉนดโอนให้กรมชลประทานแล้ว ซึ่งเป็นของรัฐแล้วเวลานี้ เป็นแต่เพียงว่าตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ที่ของวัดนะจะโอนให้ใครไม่ได้ ต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ เท่านั้น ทีนี้เมื่อโอนไปแล้วจะทำอย่างไร โอนไปแล้ว ชำระกันไปแล้ว แยกโฉนดแล้วอะไรแล้ว เป็นของกรมชลประทานไปหมดแล้ว และจะไปทำอย่างไร เอาคืนมาก็เป็นของรัฐ รัฐก็ต้อง ตราเป็นพระราชบัญญัติคืนมาอีกแหละ

นายชวน กิติศรวิรพันธุ์ (นครพนม): กระผมใคร่ที่จะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติว่า กรมชลประทานเป็นกรมที่มีช่างและมีโครงการและมีแผนงาน ที่แน่นอน ทำไมจึงได้บอกว่าจะจะใช้ ๔ ไร่ ถ้าเหลือจะคืนให้วัด ก็ทำไมไม่กะให้แน่นอนลงไปก่อน แล้วถึงจะได้มาออกกฎหมายเวนคืนหรือเสนอเข้ามา แสดงว่าไม่ได้มีความแน่นอน อะไรเลยในการเวนคืนครั้งนี้ กระผมมีความข้องใจมากครับ

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ): กรมชลประทาน ได้คำนวณที่จำเป็นที่จะต้องใช้นั้น ๔ ไร่กับ ๑ งาน แต่หากสมาชิกผู้มีเกียรติอ้างว่าที่ดินที่จะใช้นั้นเกินความต้องการ กระผมจึงบอกว่า ถ้าเกินความต้องการเท่าไรแล้วก็จะคืนการครอบครองให้กับวัด ไม่ใช่ไปรังวัดเอาเฉยๆ ที่ดิน อันนี้ได้แบ่งแยกออกเป็น ๔ ไร่กับ ๑ งาน แต่ยังไม่ได้ออนกรรมสิทธิ์ ยังไม่ได้โอนกรรมสิทธิ์แก่วัด จะต้องมีการตราพระราชบัญญัติ จะต้องได้รับอนุมัติโดยพระราชบัญญัติเสียก่อน จึงจะโอนกรรมสิทธิ์ได้ แต่ได้แบ่งแยกแล้ว ๔ ไร่กับ ๑ งาน เพราะฉะนั้น กระผมจึงบอกว่าเกินความต้องการเท่าไรแล้วก็ยินดีที่จะคืนให้ แต่ว่าเท่าที่เขาวัดมานี้ ก็เท่าที่เห็นว่ามี ความจำเป็น อนึ่ง กระผมขอกราบเรียนว่ากรมชลประทานหรือเจ้าหน้าที่มิได้ไปตกลงกับวัดเฉยๆ กรมการจังหวัดเป็นกรมการเวนคืนที่ดินซึ่งเห็นด้วยรายงานไปยังกระทรวงศึกษาธิการ แล้วก็อธิบดีกรมการศาสนา คือเถรสมาคมให้ความยินยอมด้วย แล้วสมภารท่าน ก็ให้ความยินยอมด้วย ความจริงก็ไม่ควรจะไปตีเถรสมภารท่าน ขณะนี้ท่านก็ปฏิบัติไปตรงไปตรงมา ไม่มีปัญหาอะไรที่น่าจะขัดข้อง

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมว่าเห็นจะเข้าใจผิดกันไปหลายราย บางที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เรียกว่า "เวนคืน" ที่จริงไม่ใช่เวนคืน เป็นร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์จากของวัดมาเป็นของกรมชลประทาน ที่จริงทีเดียวนั้นนะ ถ้าหากว่ารัฐมนตรีรับปากอย่างทีกล่าวกว่าเมื่อต้นว่า มันเกินความจำเป็นแล้วก็จะคืนให้วัด เมื่อคืนก็จะต้องมาออกกฎหมายที่สภานี้ คืบกันเฉย ๆ ก็ไม่สำเร็จ คืนก็ต้องมาขอออกกฎหมายอีก ทำไม่ถึงจะต้องทำอย่างนั้นเล่า ทางมันมีนี่ครับ แล้วสภานี้ก็เคยทำ ถ้ากรรมาธิการระแวงว่ากรมชลประทานจะเอาไปซื้อไปขายหากำไร ในวาระที่ ๒ นั้น สภาเมื่อตั้งกรรมาธิการเข้าไปแล้วกรรมาธิการไปดูที่ก็ได้แล้วปักหลักปักเขตเสีย แล้วก็บอกว่าเอาแค่นี้เถิด มันจำเป็นแค่นี้ที่ของวัดเราก็ไม่ได้โอนมา มันก็ยังเป็นของวัดอยู่ ที่มัน ๔ แสนบาท ๕ แสนบาทจริง ๆ มันเกิดประโยชน์ขึ้นมา มันก็ได้แก่วัด การทำนุบำรุงวัดก็จะรุ่งเรืองขึ้น กรมชลประทานก็ไม่เสียหายจะไปให้ถึงกับว่าไม่รับหลักการร่างกฎหมายนี้เลย คลองก็มีเข้าไปแล้ว จะบอกมันหดไปถมเสียก็มันถมไปแล้วขุดไปแล้วนี้จะไปว่ากันได้อย่างไร ก็ต้องไปขุดใหม่อีก แพงอีก ผมจึงมีข้อคิดอย่างนี้ครับ ท่านรัฐมนตรีเป็นเจ้าของร่าง แผนที่เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายฉบับนี้ ก็ไปดูกันตั้งกรรมาธิการขึ้นมา กรรมาธิการก็ยกกันไปอย่างทองไปวันเดียวแล้วก็กลับ ถ้าเห็นมันควรแก้ก็ไปปักหมุดเข้าไว้ เจ้าหน้าที่เขาก็ทำแผนที่ใหม่ ที่ว่าไปโอนกันแล้วแบ่งแยกแล้ว แบ่งแยกแล้วมันยังไม่เสร็จหรอกครับ ถ้าไปแบ่งแยกใหม่ เจ้าพนักงานที่ดินเขาก็ทำให้ใหม่ แล้วปัญหาการโอนมาทางนี้ก็เป็นอย่างนี้ก็เรื่องเงิน เงินผมก็ว่าเล็กน้อย คือว่าให้ไป ๔,๕๐๐ บาทอะไรนั่นก็ ก็ไปถวายวัดไป มันก็ไม่มีปัญหาที่จะได้เถียงกันที่จะให้ไม่เอาเลยก็อึดอัดเหมือนกันครับ พวกเราลองคิดดูซิครับ ขุดคลองเข้าไปแล้ว ไม่เอาเลยก็ไม่ได้ แล้วจริง ๆ เรื่องค่าชดใช้หนี้ถ้าดูตามประมวลแพ่งก็ดี ตามกฎหมายปกครองคณะสงฆ์ มาตรา ๓๕ ก็ดี เอาเปล่า ๆ ยังได้เลยคือที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินนี้มันจากแผ่นดินใช้ประโยชน์อย่างหนึ่งเอามาอีกอย่างหนึ่ง วัตถุประสงค์ของกฎหมายก็เป็นอย่างนั้น แต่ที่นี้กฎหมายประมวลแพ่งก็บอกไว้ว่า ที่อย่างนี้ต้องเป็นพระราชบัญญัติ จะโอนกันเฉย ๆ ไม่สำเร็จอย่างท่านรัฐมนตรีจะบอกว่าออกโฉนดแล้ว โอนโฉนดแล้ว โอนก็ไม่สำเร็จ เสียเปล่า เพราะมันขัดกฎหมาย โอนมันก็ต้องกฎหมายเดี๋ยวนี้ถึงจะโอนไปแล้วมันก็ใช้ไม่ได้ เอาอย่างผมว่าไม่ดีหรือท่านประธาน ตั้งกรรมาธิการขึ้นไว้ เรารับหลักการเสียตั้งกรรมาธิการเข้าไป แล้วก็กรรมาธิการก็ไปดูที่เอาแค่นั้นก็แล้วแต่กรรมาธิการ แล้วมารายงานสภา เราก็กวักกันถึงวาระที่ ๒ จะได้ผ่านร่างกฎหมายนี้ไป แต่ว่า

ท่านรัฐมนตรีจะเห็นอย่างไรผมไม่ทราบนะครับอย่างนี้ ถ้าหากจะยืนยันว่า เอาไป ๔ ไร่ เหลือแล้ว จะคืน ใครจะไปรู้ว่าเหลือหรือไม่เหลือ คืนก็ต้องมาออกกฎหมายอีก ก็ไว้วางใจกันอีก คืนน้อย ไปบ้าง คืนมากไปบ้าง มันก็ไม่เสร็จสิ้น ถ้ากรรมการไปดูที่ซึ่งก็เคยไป โอนเขตจังหวัด ขอนแก่น มหาสารคาม กรรมการก็ยกกันไป โอนเขตนครสวรรค์ก็เคยไป พวกชาวบ้านเขา รู้สึกกันอย่างไร ไม่ใช่เราไม่เคยไปกัน คราวนี้ก็แค่อ้างทอง แค่นี้ก็ไปกันเสียก็สิ้นเรื่อง ผมว่า ทางออกมันจะดีขึ้น คือถอนไปก็แย่ ก็ต้องเสนอเข้ามาใหม่ โหวตแพ็กก็แย่เหมือนกัน เอาที่ดิน เขาเข้าไปแล้ว มันแย่งกันแย่งแหละ เอาอย่างที่ตีว่าไปชั้นกรรมการไม่ตีหรือครบวาระที่ ๒ แก่แผนที่ดินแก้ได้ กรรมการมีสิทธิจะแก้ อย่างนี้จะดีกว่าครับ ผมคิดว่าพูดกันไปก็เดียว ก็ลามปามไปถึงอสังขของอสังขมันจะยุ่งกันใหญ่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ว่าอย่างไรครับ ท่านรัฐมนตรีว่าอย่างไรครับ เขา ต่อรองเป็นอย่างนี้

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : ถ้าหากว่าภายหลัง ที่รับหลักการแล้ว กรรมการมีข้อสงสัยต้องการจะไปดูก็น่าจะไปได้ ไม่ขัดข้องประการใด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้น ผมเห็นว่าสมควรที่จะเปิดอภิปรายได้แล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดอภิปราย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมขอความกรุณาเสนอญัตติด่วนมากกว่า ขอเสนอ ให้ตั้งกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ก่อนรับหลักการ ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง ต้องตั้งกรรมการไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ถ้าไปรับหลักการแล้วตั้งกรรมการไปแจ้งสู่ ฝ่ายรัฐบาล ไม่มีประโยชน์

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เขาต่อรองตกลงกันอย่างนั้นแล้วนี่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นต้องตั้งกรรมการพิจารณาก่อนรับ หลักการเหมือนอย่าง ส.ส. เลขธิการพรรคประชาธิปไตย คุณใหญ่ วิชาต กุลวณิกกุลแล้ว

ท่านก็ไม่ว่า เข้าใจแล้วเปิดอภิปรายอะไร แหม แยะอย่างนี้หรือท่านจะใช้มิลิตารี ดิคเตเตอร์ชิพ (military dictatorship) ก็ตามใจ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดีเสนอว่าอย่างไรนะเมื่อถึงนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอเสนอตั้งกรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการ คือว่าต้องส่งคณะกรรมาธิการคณะนี้ไปพิจารณาสถานที่ดูก่อนว่ามีความจำเป็นอย่างไร ไฉน ที่กรมชลประทานจะสร้าง ส่วนที่เหลือนั้นก็ขอให้คืนวัดเสียอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนรับหลักการอย่างนั้นใช่ไหม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็น โปรดยื่นขึ้น ท่านผู้ใดรับรอง รับรองก็เหมือนกัน เห็นด้วยกับรับรองก็พอ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นก็ต้องโหวต เพราะมีญัตติขึ้นมาแล้ว คือทำได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๔ เป็นญัตติของคุณทองดี ว่าให้ตั้งคณะกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามญัตติที่คุณทองดีเสนอนั้น โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติไม่เห็นด้วยกับญัตติของคุณทองดี คือไม่ต้องตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนรับหลักการ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ขอให้นับคะแนนใหม่ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เสนอให้ถูกต้องตามข้อบังคับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอความกรุณาเสนอให้ลงคะแนนโดยวิธียืนครับ ไม่ยกมือ ยกมือมันสับสนอลหม่านกันมากครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้ลงคะแนนใหม่อย่างนั้นใช่ไหม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอให้ลงคะแนนใหม่โดยวิธียืนขึ้นทุก ๆ ท่านครับ

ผู้ที่เห็นว่าให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนรับหลักการ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ได้รับรอง โปรดยืนขึ้น
(มีสมาชิกรับรอง)

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระผมขอเสนอยืนยันตามเดิมครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือการเสนอนับคะแนนใหม่นี้เป็นเอกสิทธิครับ จำเป็นจะต้องเสนออย่างนั้น เมื่อมีผู้เสนอพร้อมทั้งผู้รับรองถูกต้องแล้ว ต้องเป็นอย่างนั้นครับ ต่อไปก็ยืนขึ้นใช่ไหม ฟังให้ดีนะครับ ฟังให้ดี ที่นี้ฟังให้ดีนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับญัตติที่ว่า ควรตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนรับหลักการนั้น โปรดยืนขึ้น

นับให้เรียบร้อยนะ นับให้ถูกต้อง เดี่ยว ๆ ครับ อย่าไปพูด เขาหลับ เขาหลับอยู่
โปรดนั่งลงได้ครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้น ๗๑ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยืนขึ้นครับ
(มีสมาชิกยืนขึ้น ๗๔ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติไม่ต้องตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ต่อไปนี้ก็ขอถามมติต่อที่ประชุมว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่สมควรที่จะรับหลักการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๕ คน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการ
สามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายพจน์ สารสิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ) : รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้กำหนดให้แปรญัตติตาม
ข้อบังคับ ระเบียบวาระต่อไป

หลวงจรัญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเปลี่ยนวาระ
ขอให้นำร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ขึ้น
มาพิจารณาก่อน ขอได้โปรดอนุญาต

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือเปล้าครับ
ทางคณะรัฐมนตรี ทางรัฐบาลขอเสนอให้นำร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน
จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาก่อน

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อน

ต่อไปนี้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๑๓ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน
จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๒๒๑/๑๓ วันที่ ๒๘ ม.ค. ๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๔๐๓/๑๖๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๗ มกราคม ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนพิจารณา หากสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

จอมพล ถ. กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง.

จำนงค์ พิมพ์

ทาน

(สำเนา)

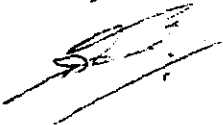
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็ก
และเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลได้เตรียมการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ และใกล้ที่จะเปิดดำเนินการพิจารณาพิพากษาคดีได้แล้ว และโดยที่การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดจำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงต้องตราเป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น
สำเนาถูกต้อง.

จำนงค์ พิมพ์.
ทนาย

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน
จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.”

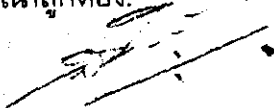
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่
เรียกชื่อว่า “ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่” และจะเปิดดำเนินการ เมื่อใดให้ประกาศ
โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดเชียงใหม่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง.

จำนงค์ พิมพ์.
ทนาย
๒

หลวงจ่าบุญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.... ทั้งนี้ เพราะเหตุว่าได้พิจารณาเห็นว่าจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่ใหญ่โตกว้างขวาง แล้วก็รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะขยายและจัดการให้มีการตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพราะฉะนั้น ในขณะนี้ก็เริ่มตั้งที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ก่อน โดยได้ทำการก่อสร้างและเตรียมการไว้พร้อมแล้ว แต่ว่าการที่จะมีศาลขึ้นได้นี้ต้องมีพระราชบัญญัติจัดตั้ง เพราะฉะนั้น รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่

นายวรศักดิ์ นิมานนท์ (เชียงใหม่) : ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงต่อสภานี้ว่าทุกอย่างก็พร้อมแล้ว และก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่ก็กำลังมีปัญหาว่าunamiมากก็เรื่องเยาวชน ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง กระผมเห็นด้วยและก็ใคร่จะขอเรียนเสนอว่าขอให้โปรดพิจารณารวดเดียว ๓ วาระครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เดียวครับ ยังไม่ได้รับหลักการเลยครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : วันนี้ข้าพเจ้ารู้สึกปิติยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ต้องยกมือให้ฝ่ายรัฐบาล ทั้งนี้ เพราะท่านทำถูกต้องท่านองครักษ์ธรรมอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนหญิงชายในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ท่านประธานที่เคารพ เวลานี้ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าสลดใจเป็นอย่างยิ่ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อย่าให้ไปนอกเรื่องเลยนี้ ขอเปิดศาลเท่านั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : มิได้ ก็ใช่ครับ เพราะสาเหตุที่ต้องเปิดศาลนี้เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าเยาวชนหญิงชายในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เดียวนี้แหลมเหล็กที่สุด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ข้าพเจ้าเคยกล่าวแล้วพวกให้ต่างตัวทำต่างแดนยกกองมาตั้งอยู่ในประเทศไทยเรา ถึงทำให้เยาวชนหญิงชายส่วนมากเสื่อมโทรมลง ทั้งนี้เกี่ยวกับการละเล่น การพนัน อ้ายพวกสถานที่อบอามหวดบัง โบว์ลิ่งโบว์ลิ่งอะไรเหล่านี้รื้อยแปดพันประการ ท่านประธานที่เคารพ แต่ข้าพเจ้าขอสนับสนุนจริง ๆ ที่ท่านตั้งนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นั้นสนับสนุนก็จะอภิปรายอะไรมากมาย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : แต่ที่นี้ข้าพเจ้าขอเรียนซักถามว่า ก่อนที่ท่านจะมาขออนุมัติร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ข้าพเจ้าอยากขอเรียนถามท่านว่างบประมาณที่จัดตั้งสถานที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ นั้นจะเป็นงบประมาณ

ปี ๒๕๑๒ ใช่หรือไม่ อันนี้ประการหนึ่ง และท่านใช้จ่ายในการก่อสร้างไปนั้นเท่าไร และเป็นเพราะเหตุใดทำไมเมื่อท่านเสนองบประมาณจัดก่อตั้งศาลคดีเด็กขึ้นในสถานที่ในจังหวัดเชียงใหม่ขึ้นแล้ว ทำไมท่านไม่เสนอกฎหมายฉบับนั้นเข้ามาเมื่อปี ๒๕๑๒ ทำไมท่านถึงปล่อยให้ค้างเติ่งมาจนถึงเมื่อสมัยมีสภาผู้แทน อันนี้ข้าพเจ้าก็ข้องใจ และนอกจากนี้ข้าพเจ้าอยากจะขอถือโอกาสตั้งข้อสังเกตอีกด้วยไม่ใช่เฉพาะจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้นที่จะจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้น ควรจะให้ มีทุก ๆ จังหวัดในประเทศไทย ท่านจะอ้างไม่มีงบประมาณ ท่านอย่าอ้างถึงท่านขึ้นอ้างแล้ว ข้าพเจ้าบอกว่าเงินราชการลับ ทำไมท่านไม่ตัด ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเคยอภิปรายในงบประมาณ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในเงินราชการลับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พุทธิ์ ตั้งข้อสังเกต ไปราชการลับอีกแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ใช่ก็เพราะตั้งข้อสังเกตนี้ ก็สมัยงบประมาณ แหม ท่านประธาน ฟังข้าพเจ้า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องผ่านมาแล้วไม่ควรจะเอามาพูด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ท่านเป็นประชาธิปไตยนั่งบนบัลลังก์ต้องใจเย็น ๆ ฟังข้าพเจ้ากล่าวเสียก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ นอกเรื่องไป ขึ้นให้ปล่อยนอกเรื่องมันก็แยะซี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ไม่นอกนะครับ ในประเด็นท่านประธาน แหม ท่านทำอย่างนี้ข้าพเจ้ารู้สึกน้อยใจมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : แหม คุณทองดี อยากจะขอร้องสักทีนะอย่าไปยุ่งเรื่องราชการลับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ทั้งนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นชอบด้วยอย่างยิ่ง นี่เป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับแรกที่ข้าพเจ้ายกมือให้วันนี้ เพราะเห็นว่าทุกจังหวัดสำคัญที่สุดเวลานี้เยาวชนหญิงชาย ห่างเหินจากศีลธรรม ท่านประธาน สมัยก่อนเราเคยหยุดวันโกนครึ่งวัน วันพระเต็มวัน สมัยนี้เราหยุดวันเสาร์วันอาทิตย์เต็มวัน ก็เลยทำให้ปวงชน เยาวชนหญิงชาย ห่างเหินจากพระศาสนา ท่านประธาน เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว แหมทุกจังหวัดท่านลองถามท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของแต่ละจังหวัดแต่ละภาค ไม่ว่าภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน ภาคใต้ ภาคตะวันออก เหลวแหลกหมด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่า สมควรอย่างยิ่งรัฐบาลคณะนี้ ขอให้ตั้งงบประมาณในปี ๒๕๑๔ ให้ตั้งศาลเยาวชนให้ได้ทุกจังหวัดจะได้หรือไม่ ถ้า

ไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ขอฟัง ๆ หนา ๆ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตอบด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เชิญครับ เชิญถามครับ

หลวงจำรูญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : งบประมาณนี้เป็น งบประมาณตั้งแต่ปีก่อน เราได้ทำการก่อสร้างศาล แต่ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติ เปิดศาล คือตั้งศาลขึ้น แต่ถ้าหากว่าเราจะมียกกฎหมายตั้งศาลเสียก่อนก่อนที่จะมีเงินสร้างศาล อีกก็ปีจึงจะได้เปิดก็ไม่ทราบ แล้วถ้าหากว่ามีพระราชบัญญัติออกมาบอกให้เปิดศาลคดีเด็ก แต่ยังไม่เห็นเงินจะไปสร้างเลย บางทีท่านผู้แทนก็อาจมาชวนเอารัฐบาลอีก ว่าไหน ๆ บอกเปิด ไม่เห็นเปิดสักที นี้อย่างนี้เป็นต้น ส่วนที่จะเปิดศาลคดีเด็กที่จังหวัดอื่น ๆ นั้นอยู่ในความ ดำริอยู่แล้ว แต่ว่ามันต้องเป็นของค่อยทำค่อยไป ไม่ใช่เราเริ่มเงินที่จะเปิดได้ทุกจังหวัด เพราะฉะนั้น ที่ไหนที่สำคัญ นี้เราเห็นว่าจังหวัดเชียงใหม่ที่สำคัญเหลือเกิน จึงได้เปิดเป็นอันดับแรก ไม่ใช่อันดับแรก อันดับที่ ๒ ที่ ๓ คืออยู่ในจำพวกแรก ๆ เพราะเหตุว่าเป็นจังหวัดที่สำคัญมาก ก็เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วต่อไปเราก็จะได้เปิดต่อ ๆ ไปอีก

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจที่ได้ฟัง ๆ หนา ๆ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมได้กล่าวเมื่อกี้ นี้ แต่ความจริงท่านยังเข้าใจในประเด็นที่ข้าพเจ้าซักถาม คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มันไม่ใช่เรื่องตอบกระทู้ ท่านก็ชี้แจงให้ฟังพอสมควรแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : คือท่านเข้าใจว่าข้าพเจ้า นี้ดูเหมือนจะคล้าย ๆ ใกล้เคียงบางปัญหาจะให้กฎหมายจัดตั้งศาลคดีเด็กออกเสียก่อนแล้วก็จะมาสร้างสถานที่ที่หลัง ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าความหมายนั้นท่านประธาน ขอท่านโปรดพิจารณาให้ดี ข้าพเจ้าถามว่าก็ เมื่อท่านสร้างสถานที่ทำการแล้วก็เสนอกฎหมายเสียเลย หลังจากนั้นสักชั่วโมงก็ได้ สมัยนั้น ท่านมีอำนาจมากสมัยคณะรัฐบาลคณะปฏิวัติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เพิ่งเสร็จ ๆ คุณก็รู้นี่นะ ผู้แทนเชียงใหม่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : และนอกจากนี้ท่านมีวุฒิสมาชิกเพียง ๑๒๐ คน ท่านจะทำอะไรได้ตามชอบใจ เท่าที่ข้าพเจ้าทราบงบประมาณตั้งเกือบ ๒ หมื่นล้านบาท ท่าน ใช้เวลาเพียง ๒ ชั่วโมงเท่านั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอร้องที่เกิด เรื่องเสียตีสักคนนั้นคนไหนอะไรนี้ ขอร้องทีเถอะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ไม่เสียดครับ บางครั้งก็สិនิดหน่อย แต่ไม่เสียดครับ
คือเป็นอย่างนี้ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ก็เห็นด้วยแล้วก็ไม่ควรจะพูดอะไรให้มากถ้อย
มากความเลยนะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ที่นี้อย่างวาระที่ ๒ ท่านก็ไม่ได้ได้ ๖ วัน ๖ คืน
อย่างพวกเรา แล้ววาระที่ ๓ ท่านก็ใช้เวลา ๒-๓ ชั่วโมง เวลานั้นท่านมีอำนาจมากท่านควร
จัดตั้งศาลแล้ว แล้วก็ประกาศเสียเลยมิตึกว่าหรือ ทำไม่ถึงเสียเวลาให้เด็กภาคเหนือเสียหาย
กลายเป็นคนเสียคนไปหมด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็พอใจที่ท่านกล่าวอย่างนี้ ขอบคุณมากครับ
ท่านประธาน แต่ปีหน้าอย่าลืมนะตั้งงบประมาณให้ได้อย่างน้อย ๓-๔ จังหวัด

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ผมว่าเรื่องตั้งศาลนี้มันมีประโยชน์อภิปรายกัน
ก็มากแล้ว ผมขอเสนอปิดการอภิปรายเลยครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: เอาละครับ ปิดอภิปราย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าก็เห็นชอบตามที่ท่านสมาชิกแห่งจังหวัด
เชียงใหม่จังหวัดเดียวกับข้าพเจ้าเสนอ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ได้เปิดอย่างเดียวครับ ก่อนจะพูดคุณจะเปิดก็เปิด
เท่านั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): เปล่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: อย่าเลย เขาปิดแล้วคุณจะทำอะไรอีกไม่ได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่): ปิดแล้ว ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย ปิดแล้ว ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน: ยังไม่ได้รับหลักการเลย นั้นมันวาระที่ ๒ แหม
อ่านข้อบังคับกันอย่างไรนะท่าน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นอันว่าปิดอภิปราย
นะ ต่อไปนี้ผมจะถามมติที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือ ไม่สมควรที่จะรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้

นายบุญเลิศ ชินวัตร (เชียงใหม่) : กระผม บุญเลิศ ชินวัตร ส.ส. เชียงใหม่ ผมขอ
เสนอกรรมาธิการเต็มสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ
๑๐๗ เนื่องจากว่าศาลจังหวัดเชียงใหม่ ศาลเยาวชนที่จังหวัดเชียงใหม่ได้สร้างมาเสร็จ
ประมาณ ๓ เดือนแล้ว เพราะวาระระยะนี้ก็ได้อ้างคนเฝ้าเดือนหนึ่งประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าบาท
ถ้าหากทางสภานี้ได้ตั้งกรรมาธิการรอดเดี่ยวเต็มสภาแล้วก็จะประโยชน์ของทางรัฐบาล
และทางประชาชนมาก เพราะฉะนั้นผมขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอตั้งกรรมาธิการเต็มสภา จะมีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งกรรมาธิการ
เต็มสภา

นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) :
 ร่างพระราชบัญญัติ
 จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่
 พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน
 จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.”

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ขอเติม ๒๕๑๓ ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ยังไม่ได้ผ่านวุฒิสภาครับ ต้องส่งขึ้นไปยังวุฒิสภา
 ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุนทร (เลขาธิการรัฐสภา) :

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่
 เรียกชื่อว่า “ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่” และจะเปิดดำเนินการเมื่อใดให้ประกาศ
 โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดเชียงใหม่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๔ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใด ขอแก้ไขถ้อยคำ ที่เห็นว่ายังขัดกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

สำหรับการประชุมวันนี้สมควรแก่เวลาแล้ว ผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

